

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

DARK NIGHTS

STROKE OF MIDNIGHT
A Midnight Breed Novella

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

LARA ADRIAN

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Gece Yarısı Vuruşu

Bir Geceyarısı Irkı Romanı

Lara Adrian tarafından

1001 Karanlık Gece

1001 Karanlık Gece Bültenine [kaydolun](#) ve
Tiffany Anahtar kolye kazanma şansını
yakalayın.

Her ay bir yarışma var!

Abone olmak için [buraya](#) tıklayın.

Bonus olarak, tüm aboneler 1/1/15 tarihinde
ücretsiz bir 1001 Karanlık Gece hikayesi
alacaklar.

İlk Gece

Yazar: Lexi Blake & M.J. Rose

Binbir Karanlık Gece

Bir zamanlar, gelecekte.

*Hikâyelere ve öğrenmeye hayran bir öğrenciydim.
Felsefe, şiir, tarih, okült, aşk ve büyü sanatı ve
bilimi üzerine çalıştım. Çok geniş bir
Babamın evindeki kütüphanede binlerce cilt
fantastik masal topladım.*

*Eski ırklar ve geçmiş zamanlar hakkında her şeyi
öğrendim. Mitler, efsaneler ve tüm rüyalar
hakkında
milenyum boyunca insanlar. Ve okudukça hayal
gücüm daha da güçlendi, ta ki hikayelerin içine
seyahat edebildiğimi keşfedene kadar... aslında
onların bir parçası olabilmek için.*

*Keşke olması gerektiği gibi öğretmenimi
dinlediğimi ve yeteneğime saygı duyduğumu
söyleyebilseydim. Eğer yapsaydım
şimdi size bu hikayeyi anlatıyor olmazdım.
Ama cesaretimle hava atarken aptalca davrandım
ve kafam karıştı.*

*Bir öğleden sonra, Binbir Gece Masalları'nı merak
ederek eski İran'a gittim ve Şehriyar'ın her gün bir
masal anlattığının doğru olup olmadığını kendi
gözlerimle gördüm.*

*(Farsça: ,li ũ, "kral") yeni bir bakire ile evlendi ve
sonra dünkü karısının başını kesmeye gönderdi.*

*Yazılmıştı
Şehrazat'la tanıştığında,
Vezirin kızı, bin kadını öldürmüştü.*

*Çabalarımda bir şeyler ters gitti. Hikayenin
ortasına geldim ve bir şekilde
Şehrazat ile yer değiştirdi - bir fenomen*

*Daha önce hiç başıma gelmemiştı ve bugün hala
aıklayamıyorum.*

*Şimdi o kadim geçmişte kapana kısılmış
durumdayım. Şehrazat'ın hayatını üstlendim ve
kendimi korumamın ve hayatta kalmamın tek yolu
onun bana yaptığııı yapmak.
kendini korumak ve hayatta kalmak.*

*Her gece Kral beni çağırır ve ben masal anlatırken dinler.
Ve akşam bitip şafak söktüğünde, onu nefessiz bırakan ve
daha fazlası için özlem duymasına neden olan bir
noktada duruyorum. Ve böylece Kral, karanlık hikâyemin
geri kalanını dinleyebilmek için hayatımı bir gün daha
bağışlıyor.*

*Bir hikayeyi bitirir bitirmez. yeni bir tanesine
başlıyorum... tıpkı siz sevgili okuyucunun daha önce
sahip olduğu gibi*

Şimdi.

BÖLÜM 1

Roma'nın şirin eski Trastevere bölgesinin kalbindeki dar, Arnavut kaldırımlı ara sokaklardan birinden çığlıklar yükseldi. Ölümcül dehşetin çığlıkları geceyi bir bıçak kadar etkili bir şekilde deliyordu.

Daha doğrusu, bir çift jilet gibi keskin diş.

Tıpkı birkaç dakika önce şehrin öbür ucundaki bir dans kulübünde bir sivil insanın boğazını parçalayan ölümcül yırtıcılar çetesinde olduğu gibi.

Kahretsin. Jehan omzunun üzerinden, arkasında yaya olarak ilerleyen diğer iki Breed savaşçısına acil bir bakış attı. "Kaçıyorlar."

O ve Tarikat'ın Roma komuta merkezindeki ekip arkadaşları, devriyeleri kulüpteki cinayetten haberdar edildiğinden beri dört kana susamış Rogue'un peşindeydi. Diğer insanlar ne olup bittiğini anlamadan önce durumu kontrol altına almışlardı, ancak kendi ırklarının vahşi üyelerini kül edene kadar görevleri sona ermeyecekti.

"Dağılın," dedi adamlarına. "Kahretsin, onları kaybedemeyiz! Her taraftan yaklaşın."

Yoldaşı ve yakın arkadaşı Savage sırtıttı ve Jehan'ın emriyle diğer dolambaçlı sokaklardan birine girmek üzere sağa sapmadan önce sarışın başını salladı. Diğer savaşçı, Trygg adında iri yarı, tıraşlı bir tehdit, emri yerine getirmek için bir hayalet gibi karanlığın içinde kaybolmadan önce takım liderine hiçbir onay vermedi.

Jehan önündeki eski caddenin dar arterinde bir ok gibi hızla ilerliyor, saat gece yarısına yaklaşırken bile turistler ve kulüp müdavimleriyle tıka basa dolu olan bölgede yavaş hareket eden kompakt arabalardan ve taksilerden hızla kaçıyordu.

Bu gece dışarıda dolaşan halk, insan ve Melez sivillerin bir karışımıydı; bu, sadece yirmi yıl önce, Melez'in varlığı insanlığa açıklanmadan önce duyulmamış bir şeydi.

Şimdi, dünyanın dört bir yanındaki şehirlerde, iki halk açıkça birlikte yaşıyor. Birlikte çalışıyorlar. Birlikte yönetiliyorlardı. Ancak zor kazanılan barışları kırılgandı. Küresel bir paniğe yol açmak için bu akşamki gibi korkunç bir cinayet yeterli olabilirdi.

Tarikat'ın her bir Cins savaşçısı bunun olmasını engellemek için kanını ve nefesini adanmış olsa da, insanlık ve

Breed gizlice -ve çok da gizli olmayan bir şekilde- savaş kışkırtıcılığı yapıyordu.

Bu geceki Rogue saldırısının her yerinde komplo damgası vardı. Ve bu ilk değildi. Geçtiğimiz birkaç gece boyunca Roma'da ve Avrupa'nın başka yerlerinde birkaç saldırı daha olmuştu. Jehan'ın türünden birinin geri dönülmez bir şekilde kan bağımlısı olması alışılmadık bir durum olmasa da, son zamanlarda kana susamışlık hissi uyandıran bir tür uyuşturucunun etkisinde olan Haydutlar tarafından halka açık yerlerde işlenen cinayetler, parmakların Opus Nostrum adlı terör grubunu işaret etmesine yol açmıştı.

Sadece birkaç gün önce Tarikat, Opus'a şaşırtıcı bir darbe vurmuş ve merkezi İrlanda'da bulunan en yeni liderini ortadan kaldırmıştı. Kabal şimdilik etkisiz hale getirilmişti ama gizli üyeleri çoktu ve entrikaları sınır tanımıyor gibiydi. Onlar ve onlara hizmet eden herkes durdurulmalıydı, yoksa sonuçlarının felaket olacağı kesindi.

Jehan, duran bir taksinin kaputunun üzerinden atlayıp kendini sokaklardaki yoğun kalabalığın üzerindeki kiremitli çatılara atarken bir hareket bulanıklığıydı.

Ağır siyah devriye botları, binaların engebeli arazisinde doğaüstü bir gizlilik ve hızla ilerlerken hiç ses çıkarmıyordu. İçgüdülerini takip ederek bir çatıdan diğerine atladı - ve Rogue takipçilerinden kaçmaya çalışırken gece esintisinde süzülen taze kanın izini, metalik kokusunu takip etti.

Bu tür aksiyonlar için yaşıyordu. Adrenalin patlaması. Kovalamacanın heyecanı. Gerçek bir amacı olan, dünyası üzerinde gerçek ve kalıcı bir etkisi olacak bir şey yapmanın verdiği inanç.

Fas'ta ailesiyle birlikte içine doğduğu lüks zenginlik ve işe yaramaz çöküşten çok farklıydı.

On yıldan uzun bir süredir anavatanının topraklarına ayak basmamış olsa da, o eski hayat onu hâlâ geri çağırmaya çalışıyordu.

Babasından aldığı mesajın üzerinden on iki ay ve bir gün geçmişti. Jehan bunun ne anlama geldiğini biliyordu ve o zamandan beri lanet olası geri sayım saatinin her tik takını duymamış gibi davranamazdı.

Bir hırıltıyla, dikkatle görmezden geldiği yükümlülüğünü hatırlatan şeyleri bir kenara itti. Şu anda önündeki daha acil göreve odaklanması daha iyiydi.

Aşağıda, kıvrımlı bir ara sokakta, Jehan kaçan haydutlardan birini gördü. Parmaklarıyla titanyum bıçaklarından birinin kabzasını kavrayarak

ve uçmasına izin ver. Tam isabet. Hançer Rogue'un omurgasının ortasına saplandı ve onu yere düşürdü.

Normalde Melezlerden birini etkisiz hale getirmek için bundan daha fazlası gerekirdi ama titanyum Rogue'a d n  m    vampirler için zehirliydi ve hastalıklı bedenleri için asit kadar a ındırıcıydı. Birkaç dakika ya da daha kısa bir süre içinde ceset sokakta külden başka bir şey olmayacaktı.

Jehan parçalanmanın ger ekle ti ini görmek için beklemedi. Çatılarda ko maya devam ederken Trygg'in kalan Rogue'lardan birine doğru ilerlediğini gördü. Büyük savaşçı kaçan vampiri bir hamlede yere serdi. Haydut uludu, sonra Trygg kılıcının bir dilimiyle kafasını kopardığında aniden sustu.

 kisi gitti.  ki tane kaldı.

Bir tane kaldı diyelim. Jehan'ın keskin kulakları, Savage farklı bir kaldırım ta ında avına yeti ip titanyumdan bir öldürücü darbe indirirken kısa bir bo u ma sesi duydu.

Jehan başka bir çatıya sıçrayarak  hrin antik bölgesinin derinliklerine doğru hızla ilerledi. Ka an son serseriye odaklandığında savaş içgüdüleri daha da arttı. Vampir çok önemli bir hata yaparak  ıkı ı olmayan bir ara sokağa saptı. Tam anlamıyla bir çıkmaz sokak.

Jehan çatının kenarından süzülerek Rogue'un arkasındaki ta  d  eli sokağa d  t  ve kaçma umudunu ortadan kaldırdı. Bir an sonra Savage gölgelerin arasından çıktı, tam da vahşi vampir dönüp kaçacak bir yeri kalmadığını anladığı sırada.

 ri erkek iki Tarikat sava  ısıyla y zle ti. Di lerinden kan ve yapışkan tükürük damlıyordu. D n  m    gözleri parlak kehribar rengine parlıyordu, gözbebekleri sabitlenmiş ve tüm bu ateşli ı ı ın ortasında ince dikey yarıklar halinde daralmı tı. Kana susamı  ve saldırmaya hazır bir halde kükrerken çenesi açıktı.

Jehan ona bu  ansı vermedi.

Hançerini acımadan ya da uyarmadan fırlattı. Titanyum bıçak ay ışığında parıldarken, silah mesafeyi yarararak hedefine ulaştı ve kabzasına kadar Rogue'un g  s n n ortasına gömüldü.

Vampir acı içinde kükredi, ardından zehirli metal onu yutmaya ba ladı ında kaldırım ta larının üzerine bir yığın halinde yı ıldı.

  lem bittiğinde, Jehan küllerin arasından silahını almak için ilerledi.

Savage arkasından alçak bir küfür savurdu. "Aynı gecede aynı şehirde dört Breed erkeği Rogue mu oldu? Son yirmi yılda kimse böyle bir sayı görmedi."

Jehan başını salladı. O zamanlar gençti ama ilk elden hatırlayacak kadar da yaşlıydı. "Umalım da bir daha o zamanki gibi kan döküldüğünü görmeyelim Sav."

Ve Opus Nostrum'u kökünden söküp atmak için bir sebep daha. Ayrıcalıklı hayatının çoğunu şu ya da bu zevkin peşinde koşarak geçirmiş bir Cins erkek olan Jehan için, Tarikat'taki yerinden daha yüce bir görev düşünemezdi.

Hançerini temizledi ve siyah devriye kıyafetinin silah kemerine taktı. "Haydi," dedi Savage'a. "Birkaç blok ötede Trygg'in bu dördünden birini kül ettiğini gördüm. Gidip onu bulalım ve karargâhtaki Komutan Archer'a rapor vermeden önce zihin fırçalamaya ihtiyaç duyan herhangi bir tanığımız olmadığından emin olalım."

Sokaktan birlikte çıkmak için döndüler ama artık orada yalnız olmadıklarını fark ettiler.

Dar geçidin ağzında bir başka Cins erkek duruyordu. Koyu renk gözlü, ağzının sert çizgisinin etrafında kesilmiş siyah bir sakalı olan vampir, bol siyah pantolonunun üzerine siyah ipek bir tunik giymiş ve neredeyse dizlerine kadar yükselen pırıl pırıl siyah deri çizmelerinin içine sokmuştu.

Giydiği tek renk, beline gevşekçe bağlanmış canlı, safran ve cerulean ipekten çizgili bir kuşaktı. Aile renkleri. Resmi renkler, eski geleneklerin en ciddisi için ayrılmış.

Jehan alçak sesle ettiği küfrü tutamadı.

Ara sokakta onun yanında duran Savage parmaklarını silahlarına doğru götürdü.

"Sorun yok." Jehan başını iki yana sallayarak yoldaşının elini durdurdu. "Naveen babamın elçisi."

Bunun üzerine siyah saçlı erkek başını eğdi. "Selamlar, Prens Jehan, Mafakhir kabilesinin adil ve onurlu kralı Rahim'in asil büyük oğlu."

Ardından gelen kibar selam, Jehan'ın dişlerini ve azı dişlerini neredeyse resmi konuşması kadar gerginleştirdi. Naveen tuniğinin kıvrımlarından mühürlü bir parşömen parçası çıkardı. Kraliyet ulağı, ağırbaşlı ve beklenti dolu bir sessizlik içinde kağıdı Jehan'a uzattı.

Resmi yazının arkasında damgalı, kırmızı bir balmumu mühür vardı... tıpkı Jehan'ın bir yıl önce aynı şekilde aldığı gibi.

Bir yıl ve bir gün önce, zihinsel olarak düzeltti.

Jehan bir an için kımıldamadan öylece durdu.

Ama Naveen'in mühürlü mesajı iletmesi için özel emirlerle gönderildiğini biliyordu ve bu görevde başarısız olması erkeğin onurunu derinden zedeleyecekti.

Jehan bir adım öne çıktı ve Naveen'in uzattığı sert, katlanmış parşömeni aldı. Parşömen Jehan'ın eline geçer geçmez kraliyet habercisi döndü ve başka bir şey söylemeden karanlığa doğru yürüdü.

Bunu izleyen sessizlikte Savage ağzı açık kaldı. "Bu da neydi böyle?"

"Aile işi. Önemli bir şey değil." Jehan belgeyi açmadan pantolonunun kemerine soktu.

"O adam için önemli görüldüğü kesin." Jehan ara sokaktan çıkmaya başladığında Sav da onun hızına ayak uydurdu. "Nedir bu? Bir çeşit kraliyet celbi mi?"

Jehan homurdandı. "Onun gibi bir şey."

"Okumayacak mısın?"

Jehan omuz silkti. "Gerek yok. Ne yazdığını biliyorum."

Sav sarı kaşlarını kaldırdı. "Evet, ama ben bilmiyorum."

Jehan arkadaşının merakını gidermek için mühürlü mesajı aldı ve ona verdi. "Devam et."

Sav mührü kırdı ve parşömeni açtı, Jehan'la birlikte bir başka dar sokağa saparken okumaya başladı. "Birinin öldüğü yazıyor. Çiftleşmiş bir çift, bir yıl önce bir uçak kazasında birlikte ölmüşler."

Jehan sertçe başını salladı, çiftin trajik ölümünü zaten çok iyi biliyordu. Onların ölüm haberi, babasından aldığı ilk resmi bildirimin nedeni olmuştu.

Savage okumaya devam etti. "Mafakhir kabilesinden bir Breed erkeği ve başka bir kabile olan Sanhaja'dan bir Breed arkadaşı olan çiftin, aileler arasındaki barış anlaşmasının bir parçası olarak kan bağıyla bağlandığını söylüyor."

Jehan onaylarcasına homurdandı. Bu anlaşma yüzyıllardır yürürlükteydi ve ailesi ile en yakın komşuları Sanhajalar arasında kanlı bir çatışmaya yol açan talihsiz olaylar zincirinin bir sonucuydu. Her iki tarafta da yeterince kan döküldükten sonra ateşkes yapılmıştı.

sonunda ilan edildi. Başka bir yolla dökülen kanla pekiştirilen bir ateşkes.

Jehan'ın soyundan gelen bir erkek ile rakip kabileden bir Damızlık Arkadaş arasında paylaşılan ebedi bir bağ.

İki aile kan bağıyla birbirine bağlı olduğu sürece barış vardı. Anlaşma hiç bozulmamıştı. Uçak kazasında hayatını kaybeden çift, modern çağda aileler arasındaki tek bağ olmuştu. Onların ölümüyle birlikte anlaşma, yeni bir çift bir araya gelip bağı yeniden canlandırana kadar sürüncemede kaldı.

Savage görünüşe göre mesajın Jehan'ın son on iki aydır korktuğu kısmına gelmişti. "Burada diyor ki, bu anlaşmanın şartlarına uygun olarak, eğer kan bağı koparsa ve bir yıl ve bir günlük süre içinde başka hiçbir çift bunu devam ettirmeyi seçmezse, o zaman Mafakhir kabilesinin en büyük İrk erkeğinin en büyük çiftleşmemiş oğlu ve Sanhaja kabilesinden otuz yaşına en yakın çiftleşmemiş İrk üyesi..."

Sav'ın uzun adımları yavaşlamaya başladı, sonra tamamen durdu. Başını Jehan'a doğru çevirdi. "Vay anasını. Dalga mı geçiyorsun benimle? Fas'taki evine gidip bir eş almak için mi askere alınıyorsun?"

Bu düşünce kaşlarını çatmasına neden oldu. "Törelere göre öyleyim."

Yoldaşı bir kahkaha attı. "Vay anasını. Tebrikler, Majesteleri. Bu, kazanamayacağım için çok mutlu olduğum bir piyango."

Jehan cevap olarak bir küfür savurdu. Durumda pek mizah bulmasa da, arkadaşı sinir bozucu bir şekilde eğlenmiş görünüyordu.

Ara sokaktaki yürüyüşlerine devam ettiklerinde Sav hâlâ kıkırdıyordu. "Bu neşeli olay ne zaman gerçekleşecek?"

"Yarın," diye mırıldandı Jehan.

Söz konusu kadınla bir el bağlama dönemi vardı ama tüm sürecin ayrıntıları karanlıktı. Doğrusu, anlaşmanın ince ayrıntılarına hiç dikkat etmemişti çünkü bilmeye ihtiyaç duyacağını düşünmemişti.

Bu çağdışı uygulamaya katılmaya hiç niyeti olmadığından, şimdi bunu anlaması gerektiğini de düşünmüyordu. Ama hoşuna gitsin ya da gitmesin, babasına, çağrılarına cevap vermeyerek onu ya da ailesini küçük düşüremeyecek kadar saygı duyuyordu.

Bu yüzden Fas'taki Darkhaven ailesine dönüp pişmanlıklarını bizzat iletmekten başka çaresi yokmuş gibi görünüyordu.

Tek umudu, babasının savurgan büyük oğluna saygı duyarak onu bu saçma yükümlölükten ve sonunda kendisini bekleyen istenmeyen prangadan kurtarmasıydı.

BÖLÜM 2

On sekiz saat sonra, Kazablanka'ya yaptığı uçuştan yeni çıkmış olan Jehan, küçük kardeşinin parlak siyah Lamborghini'sinin yolcu koltuğunda otururken, araç şehrin yaklaşık bir saat dışındaki Mafakhir ailesinin Darkhaven'ına doğru hızla ilerliyordu.

"Babam geleceğini düşünmemişti." Marcel Jehan'a kısa bir süre baktı, şık Aventador ay ışığının aydınlattığı otoyolda ilerlerken ön kolunu rahatça direksiyonun üzerine koymuş, diğer araçların yanından sanki hareketsiz duruyorlarmış gibi geçiyordu. "İtiraf etmeliyim ki ben de senin gerçekten geleceğinden emin değildim. Sadece annem mesajı yırtıp atmayacağından ve Naveen'le birlikte konfeti olarak eve geri göndermeyeceğinden emin görünüyordu."

"Bunun bir seçenek olduğunu fark etmemiştim."

Marcel bir başka yan bakışla, "Çok komik," diye cevap verdi.

Jehan dikkatini pencerenin dışındaki karanlık çöl manzarasına çevirdi. Roma'dan ayrılmadan önce bile ailesinin çağrısına cevap vererek akıl sağlığını sorgulamıştı.

Asayiş ekibi komutanı Lazaro Archer da bu zorunluluğu duyunca pek heyecanlanmamıştı, özellikle de Opus Nostrum'a karşı işler kızışırken ve yüzlerce başka acil mesele varken. Jehan, Lazaro'ya plansız iznin sadece bir formalite olduğunu ve mümkün olan en kısa sürede devriyeye geri döneceğini garanti etmişti - yanında istenmeyen bir Breedmate yükü olmadan.

Marcel, insani yardım kamyonlarından oluşan küçük bir konvoyun etrafında manevra yaptı, şüphesiz dünyanın bu bölgesinde yüzyıllardır var olan birçok ücra köyden veya mülteci kampından birine gidiyorlardı. Yol açıldığında gaz pedalına tekrar yüklendi.

Keşke aile yerleşkesine doğru değil de ondan hızla uzaklaşıyor olsalardı.

"Dün gece sen aradığından beri annem tüm Darkhaven'ı planlar ve düzenlemelerle çalkalıyor." Marcel motorun derin uğultusu arasında konuştu. "Onu en son ne zaman bu kadar heyecanlı gördüğümü hatırlamıyorum."

Jehan inledi. "Buradayım ama bu, bunların hiçbirini yapmaya niyetim olduğu anlamına gelmiyor."

"Ne?" Jehan başını çevirdi ve tek kardeşinin yüzünün kuşkuyla gevşediğini gördü. Jehan'inkine çok benzeyen açık mavi gözleri -Fransız güzel annelerinden miras kalan bir renkti bu- Marcel'in kahverengi dalgalarının altında genişliyordu. "Bunu yapmak zorundasın. Mafakhirler ve Sanhajalar arasında artık kan bağı yok. Kuzenimiz ve onun Cins Arkadaşı bir yıl önce öldüğünden beri."

Jehan sorunun ciddiyetini hemen kabul etmeyince kardeşi kaşlarını çattı. "Aileler arasında doğal bir çiftleşme gerçekleşmeden bir yıl ve bir gün geçerse, anlaşmanın şartları özellikle belirtilir-"

"Ne ifade ettiklerini biliyorum. Ayrıca bu terimlerin çok farklı bir zamanda yazıldığını da biliyorum. Artık Orta Çağ'da yaşamıyoruz." *Ve bunun için şükürler* olsun, diye zihinsel olarak düzeltti. "Anlaşma emekliye ayrılması gereken bir kalıntı. Umarım babamızın bunu anlamasını sağlamak için çok fazla ikna etmek gerekmez."

Otoyoldan ayrılıp rotalarını ailelerinin Darkhaven arazisini oluşturan çöl arazisine çevirdiklerinde Marcel sessizleşti. Birkaç dakika içinde özel yola saptılar.

Aile toprakları yemyeşil ve genişti. Kalın palmiye ağaçları kümeleri gece gökyüzüne karşı siyah renkte sivriliyor, koyu, ipeksi kumun geniş yayılımı arasında küçük vahalar oluşturuyordu. İleride, Jehan'ın büyüdüğü devasa yerleşkenin güvenliğini sağlayan demir kapı ve yüksek tuğla çevre duvarı vardı.

Lüks Darkhaven'a yaklaştıklarında bile, ayakları koşma isteğiyle botlarının içinde kıpırdandı.

Kapının önünde durup içeri alınmayı beklerken Marcel koltuğunda dönerek Jehan'a doğru baktı. Yirmi dört yaşındaki genç yüzü ciddiydi. "Anlaşma hiçbir zaman bozulmadı. Bunu biliyorsun, değil mi? Altı buçuk asır boyunca bir kez bile bozulmadı. Bu bir kalıntı değil. Bu bir gelenek. Bu tür şeyler sizin için kutsal olmayabilir ama ailelerimiz için öyle. Sanhajalar için de kutsaldır."

Kardeşi çok ciddiydi, belki de bu kurşundan kurtulmanın başka bir yolu vardı. "Madem bu konuda bu kadar güçlü hissediyorsun, neden meşaleyi sen almıyorsun? Benim yerime geç ve ben de hemen şimdi dönüp Tarikat'taki işime geri döneyim."

"Ohh, hayır." Başını şiddetle salladı. "İstesem bile - ki istemiyorum - çiftler arasında doğal olarak başka bir çift oluşmadan

ailelerimiz, anlaşma soyumuzun en büyük erkeğinin en büyük oğlunu çağırıyor. Bu da sen demek. Ayrıca, daha kötü kaderler de var. Seraphina Sanhaja muhteşem bir kadın."

Seraphina. İsteddiği kişinin adını ilk kez duyuyordu. İpeksi, egzotik bir isim. Sadece sesi bile Jehan'ın damarlarındaki kanın biraz daha ısınmasına neden oldu. Kardeşine bakarken keskin bir iç çekişle bu hissi yok saydı. Bir parçasının daha fazlasını öğrenmek için meraklandığını inkâr edemezdi. "Onu gördün mü?"

Marcel başıyla onayladı. "O ve kız kardeşi Leila, ikisi de göz kamaştırıcı."

İrkdaş oldukları düşünüldüğünde şaşırtıcı değildi. Jehan'ın türünün vampirik özelliklerine sahip olmasalar da, İrk Eşleri olarak adlandırılan yarı insan, yarı Atlantisli dişiler istisnasız kusursuz güzellikteydi. Paris doğumlu annesi bunun bir kanıtıydı. Lazaro Archer'ın Roma'daki alev saçlı Melena'sı da öyle.

"Peki, onun nesi var o zaman?" Jehan mırıldandı. "Dur tahmin edeyim. Zavallı, didişen bir cadaloz mu? Ya da daha kötüsü, kendi gölgesinden korkan uysal küçük bir fare mi?"

"İkisi de değil." Marcel, Lamborghini'yi açık kapılardan geçirirken sırıttı. "O çok güzel, Jehan. Yakında kendin de göreceksin."

"Eğer bu konuda söyleyecek bir şeyim varsa, hayır." Kollarını kavuşturarak tereyağı yumuşaklığındaki deri koltuğa geri oturdu. "Yarın Roma'ya dönüş uçağım var. Bu bana ailelerimize üzüntülerimi iletmek ve buradan defolup gitmek için bolca zaman verir diye düşündüm."

"Bunu yapamazsınız. Her şey çoktan hazır. Size söyledim, ayarlamalar siz aradıktan hemen sonra yapıldı."

Jehan nefesinin altından küfretti. "Ailemin bana sormadan harekete geçeceğini bilseydim, herkesi bu zahmetten kurtarabilirdim. Onlara telefonda bunların hiçbirisiyle ilgilenmediğimi söylemeli ve Roma'da kalmalıydım. Ne yazık ki artık bunun için çok geç. Yapılan her türlü düzenlemenin iptal edilmesi gerekecek."

"Anladığımı sanmıyorum kardeşim." Marcel, Darkhaven'in etkileyici kemerli girişinin yarım ay şeklindeki yoluna girdiklerinde arabayı yavaşlattı. "El düğünü yarın başlıyor. Bu da demek oluyor ki aileler bu akşam resmi tanışma ve selamlaşma için bir araya gelecek. Resmi tanıtımlar yapılacak, ardından gece yarısı geleneksel bahçe yürüyüşü yapılacak ve

Kutlama başlangıcını ve el bağlama döneminin başlangıcını işaret etmek için kum saatinin döndürülmesi."

Jehan'ın sürece olan yabancılığı da ilgisizliği kadar belirgin olmalıydı. Marcel kaşlarını çatarak ona baktı. "Neden bahsettiğim hakkında hiçbir fikrin yok, değil mi? Tanrı aşkına, anlaşma yüzyıllardır yürürlükte, ama sen şartları incelemek için hiç zaman ayırmadın mı?"

"Meşguldüm."

Marcel'in dudakları bu komik cevap karşısında kıpırdandı ama anlaşmayı ciddiye aldığı belliydi. Görünüşe göre Jehan dışında herkes ciddiye alıyordu.

Bir an için, bunca yıldır yokluğundan dolayı bir kayıp acısı hissetti. Ayrılmak onun seçimiymiş, doğduğunda kendisine verilen ayrıcalıklı, boğucu da olsa, dünyayla yetinmek yerine kendi yolunu çizmek onun seçimiymiş. Geleneklerden çok maceraya özlem duymuştu ve her zaman da duyacağını sanıyordu.

"Peki, bu el bağlama tam olarak neyi içeriyor?"

"Sekiz gecelik bir süre, birlikte inzivada geçirilecek. Ziyaretçi yok, dış dünyayla herhangi bir şekilde iletişim yok. Sadece ikiniz, bizim ve Sanhajas'ın topraklarının sınırındaki vahada inzivaya çekileceksiniz."

"Başka bir deyişle, tüm bu zorla baştan çıkarma ritüelinin gönüllü bir tarafı olabilecek veya olmayabilecek bir kadınla bir hafta ve bir gün boyunca hapis. Bunu ne takip edecek, kılıç noktasında teşvik edilen bir kan bağı mı?"

"Zorla baştan çıkarma mı? Halka açık kan bağı mı?" Marcel aklını kaçırmış gibi ona bakakaldı. "El bağı tamamen rıza ile ilgilidir, Jehan. Seraphina'ya isteği dışında dokunursan ailesi kelleni alma hakkına sahip olur. Onun izni olmadan kanını içersen, Sanhajalar intikamlarını tüm Mafakhir kabilesinden alırsa kimse buna ses çıkarmaz. Bu çok ciddi bir durum."

Arkaik olduğundan bahsetmiyorum bile. Seraphina Sanhaja'ya ya da kendi seçmediği başka bir kadına dokunmak gibi bir planı olmasa da Jehan'ın merakı uyanmıştı. "Anlaşmanın tüm amacının iki aile arasındaki barışı bir kan bağıyla mühürlemek olduğunu sanıyordum."

"Öyle," dedi Marcel. "Ama sadece el bağlama başarılı olursa." "Yani?"

"Karşılıklı bir anlaşma olmalı. Sevgi olmalı. El bağının sonunda bir çift olarak bağ kurma arzusu yoksa, çift kendi yollarına gitmekte özgürdür ve anlaşma sıradaki bir sonraki çifte geçer."

"Yani, bir çıkış maddesi mi var?" Jehan'ın kaşları şaşkınlıkla kalktı. "Bütün gece duyduğum en iyi haber bu."

Kardeşi hayal kırıklığına uğramış gibi bir nefes verdi. "Bunları sana açıklamak için neden zahmet ettiğimi bilmiyorum. Şartlar yarın akşamki törende ayrıntılı olarak açıklanacak."

Jehan'ın törene katılmaya hiç niyeti yoktu.

Marcel zengin malikânenin önüne park etti ve motoru durdurdu. Aventador'un makaslı kapıları yukarı doğru kalktı ve iki Breed erkeği dışarı tırmandı.

Darkhaven'ın girişine giden geniş, cilalı taş basamakları çıkmaya başladıklarında Jehan, "Seraphina ve benden sonra sıradaki çift kim?" diye sordu.

"Bu, Sanhaja ailesinde otuz yaşına en yakın Soydaş ve soyumuzdaki en yaşlı ikinci Soydaş erkeğin çiftleşmemiş en büyük oğlu olacaktır. Kuzenimiz Fariq'i hatırlarsınız."

Jehan zihinsel olarak geri çekildi. "Çocukken ölü böcek ve yılan koleksiyonu yapmakla övünen Fariq mi?"

Marcel kıkırdadı. "Renfield lakabını boşuna takmamışlar."

Ve Jehan, anlaşılmayı reddetmesinin talihsiz bir Irkdaş'ın sonunda bu iğrenç erkekle sekiz geceyi yalnız geçirmek zorunda kalacağı anlamına geleceği için kendini suçlu hissetmekten alıkoyamıyordu.

Ama bu saçmalığın devam etmesine izin verecek kadar suçlu hissetmiyordu. Daha fazla ilerlemeden her şeyi durdurmak zorundaydı.

"Babam sizi çalışma odasında bekliyor," dedi Marcel ona yukarı çıktıklarında. "Diğer herkes resmi takdimlerin yapılacağı ana salonda."

Bu son anonsla içinde bir alarm oluştu. Jehan kardeşinin kaslı kolunu yakaladı. "Diğer herkes?"

"Annem ve Sanhajalar. Ve tabii ki Seraphina."

Ah, lanet olsun. Bu gece uçaktan inmeden önce durumun yeterince kötü olduğunu düşündüyse de, şimdi felaket bölgesine doğru burun üstü çakılmıştı. "Şu anda buradalar mı? Hepsi mi?"

"Ben de size bunu söylüyordum. Her şey çoktan harekete geçti ve başlamaya hazır. Biz sadece senin gelmeni bekliyorduk kardeşim."

BÖLÜM 3

Antreden derinden gelen erkek sesleri duyuldu. O ana kadar Darkhaven'ın zarif salonundaki küçük topluluk, hava durumu ve bir düzine başka hafif konu hakkında hoş bir sohbete dalmıştı. Ancak yaldızlı duvarların dışında bir yerlerden gelen boğuk konuşma sesiyle birlikte odadaki atmosferi hissedilir bir beklenti dalgası deldi.

"Ah, oğullarım sonunda geldi." Güzel ve dengeli Simone Mafakhir ipek divanın üzerindeki koltuğundan gülümsedi, gök mavisi gözleri heyecanla parlıyordu. "Jehan'ın seninle tanıştığına çok memnun olacağını biliyorum, Seraphina."

Sera'nın ağzı bir anda konuşamayacak kadar kurudu ama kıbarca başını salladı ve esmer İrk Arkadaşı'nın sıcak gülümsemesine karşılık verdi.

"Seraphina bütün gün başka bir şey konuşmadı," dedi annesi, Simone'un karşısındaki kadife koltukta Sera'nın elini okşayarak. "Bu sabah eve döndüğünden beri Jehan hakkında merakla dolup taşıyor."

Sera'nın diğer tarafında, sarışın, yirmi iki yaşındaki kız kardeşi Leyla kıkırdamasını güçlkle bastırdı.

Bu doğrudu. Ailesi tarafından eve çağrıldığından beri Sera'nın kafası sorularla doluydu. Uzun yıllardır yaşadığı Roma'dan bu gece uçakla geldiği gerçeği dışında Jehan hakkında hâlâ pek bir şey bilmiyordu. Ve aileleri arasında yarım düzine yüzyıldır var olan kadim el sıkışma anlaşmasındaki rolünü yerine getirmek üzere çağrıldığı için gelmişti.

Tıpkı onun gibi.

Tabii bu geceyi en yakın kaçış yoluna sapmadan atlatmayı başarabilirse.

Elinin tersini aniden nemlenen alnına bastırdı. Kalbi hızla çarpıyordu ve ciğerleri sanki aniden bir mengeneye sıkışmış gibi hissediyordu.

Ayağa kalktı, giymeye alışık olmadığı yüksek topukların üzerinde pek sabit duramıyordu. Kız kardeşinin ısrarı üzerine Leyla'dan ödünç aldığı kabarık, allık pembesi elbise dizlerinin etrafında sallanırken, başı dönüyor ve üzerinde yükselen mide bulantısı dalgasıyla savaşıyordu.

"Biraz kendinize gelmeniz mümkün mü?"

"Evet, elbette," diye yanıtladı Simone. "Koridorun hemen sonunda bir tuvalet var."

Anne ve babası gerçek bir endişeyle ona baktı. "İyi misin hayatım?" diye sordu annesi.

"Evet." Sera, sersemliğini daha da artıran zayıf bir baş hareketiyle onları selamladı. "Ben iyiyim, gerçekten."

Bayılmadan ya da kusmadan önce oradan çıkması gerekiyordu.

Leyla ayağa kalktı ve onun dirseğini tuttu. "Ben de seninle geleceğim."

Birlikte aceleyle odadan çıktılar, Sera neredeyse kız kardeşini ardında bırakacaktı. Geniş tuvalet odasına güvenli bir şekilde girdiklerinde Sera kapının arkasına yaslandı.

"Senin neyin var böyle?" Leyla fısıldadı.

Sera bir çılgılık atarak yutkundu. "Bunu yapamam. Belki ailelerimiz için yapabilirim diye düşündüm, çünkü onlar için çok önemli olduğu açık- ama yapamam. Yani, tüm bu durum... anlaşma, el düğünü? Delilik, değil mi? Bunların hiçbirini asla kabul etmemeliydim."

Her şey çok hızlı geliyordu. Dün sabah ailesinden gelen bir e-posta, çalışmakta olduğu uzak karakoldan kendisine ulaşmıştı. Kısa ve şifreli bir mesajdı ve ona derhal eve dönmesi gerektiğini söylüyordu.

Endişeden dehşete düşmüş bir halde her şeyi bırakıp geri dönmüştü; ancak varlığını gerektiren acil durumun, onu tamamen yabancı biriyle gönderecek olan küflü ve eski bir anlaşma olduğunu öğrenmişti. Aileleri arasındaki anlaşma ne anlama gelirse gelsin, şahdamarının kapılmaya hazır olmadığını anlamayan ya da umursamayan bir Cins erkek.

Oh, Tanrım. Midesi tekrar dönmeye başladı. Elini karnına bastırdı ve sakinleştirici bir nefes aldı.

Sıkışık tuvalet odasında volta atarken sesi yükselmeye başladı. "Buradan çıkmam gerek. Bunu yapamam, Leila. Bu gece buraya gelmeyi düşündüğüm için bile aklımı kaçırmış olmalıyım."

Kız kardeşi sabırla ona baktı, yumuşak yeşil gözleri Sera'nın içini dökmesine izin verirken sempattikti. "Sadece gerginsin. Ben de olurdum. Ama burada olduğun için deli olduğunu düşünmüyorum. Ailelerimiz arasındaki anlaşmanın da delice olduğunu düşünmüyorum." Sarışın bir saç telini kulağının arkasına süpürdü ve omuz silkti.

"Bunca yıl dayanmasının bir nedeni var. Aslında bence bu biraz romantik."

"Romantik mi?" Sera alay etti. "Altı yüz yıl önce bizim kabilemizden bakire bir Melezin onların kabilesinden barbar bir Melez erkek tarafından kaçırılması sonucu yıllar süren kan dökülmesinin ardından yapılan ateşkesin nesi romantik?"

Leyla bir iç çekti. "O zamanlar her şey farklıydı. Ve bu romantik çünkü birbirlerine aşık oldular."

Sera kaşlarını meydan okurcasına kaldırdı. "Trajik, çünkü kan bağlarına rağmen ikisi de sonunda öldü ve uzun, şiddetli bir savaş başlattı."

Sera tüm bu trajik hikâyeyi en az kız kardeşi kadar iyi biliyordu. Sanhaja ailesinde bu neredeyse bir efsaneydi. Ve eğer dürüst olmak gerekirse, bir yanı o uzun zaman önce ölmüş çift ve onların lanetli aşkları için acıyordu.

Ama bu, yüzyıllar sonra burada, kilitli bir banyoda ödünç alınmış bir elbise ve yüksek topuklu sandaletlerle dururken, koridorun hemen aşağısında, daha önce hiç tanışmadığı bir Breed erkeğinin sekiz uzun gece boyunca onunla birlikte gitmesini beklediği gerçeğini değiştirmiyordu - hepsi de ebeveynlerinin çılgınca aşık ve sonsuza dek kanla bağlı olarak geri dönebilecekleri ortak umutlarıyla.

Çok saçma.

Sera başını iki yana salladı. "Yüzyıllar önce barışı garanti altına almanın en iyi yolunun bir düşmanı aileye dönüştürmek olduğu doğru olabilirdi," diye kabul etti. "Ama o zaman öyleydi, şimdi ise böyle. Mafakhirler ile ailemiz arasında onlarca yıldır çatışma yaşanmadı."

Leila başını öne eğdi. "Peki bunun anlaşmanın onca zaman yürürlükte olmasından kaynaklanmadığını nereden biliyorsun? İlk başladığından beri, ailelerimiz arasında en az bir çiftin olmadığı bir zaman hiç olmadı. Şimdiye kadar. Ya barışı koruyan tek şey gerçekten anlaşmaysa? Hiç bozulmadı ya da test edilmedi, Sera. Gerçekten ilk deneyen olmak istiyor musun?"

Seraphina bir an için kız kardeşinin kesin cevabını duyunca neredeyse tüm bu efsaneye inanacaktı. Yirmi yedi yaşında, kendi aklının yanı sıra kendi değerini de bilen, pratik, bağımsız bir kadındı ama yine de peri masallarına ve aşk hikâyelerine inanmak isteyen küçük bir yanı -belki de her kadının bir yanı- vardı.

Sonsuz aşka ve mutlu sonlara inanmak istiyordu ama tuvalet kapısının diğer tarafında onu bekleyen şey bu değildi.

"Anlaşma sihirli değil. El bağlama da romantik değil. Hepsi bir avuç aptalca, modası geçmiş saçmalık."

"Ne derseniz deyin," diye mırıldandı Leila. "Bence büyüleyici."

"Dışarı çekilen sen olsaydın bu kadar hevesli olacağından şüpheliyim. Dünyanızdan ve sizin için önemli olan her şeyden, sadece yabancı bir erkeğin kucağına tutsak bir oyuncak olarak bırakılmak için." Sera hülyalı gözlerle bakan küçük kız kardeşini düşündü. "Ya da belki sen yapardın."

Leyla güldü ve başını salladı. "El bağlama sadece bir hafta sürecek. Ve kimsenin kucağına bırakılmayacaksınız ya da isteğiniz dışında tutulmayacaksınız. Dış dünyanın dikkat dağıtıcı unsurlarından uzakta birbirinizi tanımanız gerekiyor. Hepsi bu kadar. Vaha inzivasında el düğünü yapmak her şeyden çok semboliktir. Ayrıca, güzel bir ortamda bir hafta geçirip yakışıklı bir Irk erkeğini tanımaktan daha kötü şeyler düşünemiyorum. Aynı zamanda bir prens olan biriyle."

Sera alay etti. "Sadece ismen bir prens. Bu bölgenin eski kabileleri senden ya da benden daha asil değil." Ki öyle de değillerdi. Ömer ve Amina Sanhaja tarafından bebekken kimsesizler yurdundan evlat edinildikleri için böyle bir şansları yoktu. Sera kız kardeşine meraklı bir bakış fırlattı. "Jehan'ın yakışıklı olduğunu nereden biliyorsun? Onunla hiç tanışmadığını sanıyordum."

"Görmedim. Ama Breed olduğu için annesinin kestane rengi kahverengi saçlarına ve inanılmaz mavi gözlerine sahip olduğu kesin. Tıpkı kardeşi Marcel gibi."

Sara gözlerini devirdi. "Nasıl görüldüğü umurumda değil, soyu soppu da umurumda değil. Bir eş aramıyorum ve eğer arıyor olsaydım, bunu kesinlikle bu şekilde yapmazdım."

Yine de tüm bunlara rağmen -kendisi açısından son kullanma tarihi çoktan geçmiş olan modası geçmiş bir anlaşmanın parçası olmak istememesine rağmen- ailesine karşı olan yükümlülüğünden kaçamayacağını biliyordu.

Anlaşmayı onurlandırmak ailesi için önemliydi ve bu onun için de önemliydi.

Ve sonunda gelmeyi kabul etmesinin daha bencilce bir nedeni daha vardı.

Birkaç yüz bin neden. Babasının ona erken vermeyi kabul ettiği güven fonunun miktarı. Hepsini hafta sonunda, Jehan Mafakhir'le olan nişanı bittikten sonra alacaktı.

Sera'nın o paraya ihtiyacı vardı.

Babası onu ne kadar sevse de, teklif ettiği şeyi geri çeviremeyeceğini biliyordu. Böyle bir hediyeyle yapabileceği o kadar çok şey varken olmazdı.

Bu, hoşuna gitmesi gerektiği anlamına gelmiyordu.

Bu, Jehan Mafakhir'i sevmek zorunda olduğu anlamına da gelmiyordu.

Aslında, birlikte hapsedildikleri süre boyunca ondan mümkün olduğuca uzak durmaya kararlıydı. Şansı yaver giderse, belki birbirleriyle konuşmalarına bile gerek kalmayacaktı.

Tüm bu fikirden mutsuz bir şekilde, yavaş ve yenik bir iç çekti. "Sadece sekiz gece için, değil mi?"

Leyla başını salladı, sonra koridordan gelen ölçülü ayak sesleri ve derinden gelen seslerle gözleri fal taşı gibi açıldı. Bir parmağını dudaklarına götürerek kapıyı araladı ve dışarı baktı. Sessiz bir fısıltıyla Sera'ya haber verdi. "Jehan az önce babası ve Marcel'le birlikte salona girdi. Onu bekletemezsin. Hemen buradan gitmeliyiz!"

Sera'nın mücadele ettiği endişe balonu aniden sıcak bir paniğe dönüştü. "Bu kadar çabuk mu? Daha önce birkaç dakikam olur diye düşünmüştüm-"

"Şimdi, Sera! Hadi gidelim!" Leila onu kolundan tutarak kapıyı açtı ve dışarı çıkardı. Salona doğru ilerlerken, Leyla Sera'nın kulağına fısıldamak için yaklaştı. "Bu arada haklıymışım. Yakışıklının da ötesinde."

BÖLÜM 4

Jehan, el düğünü törenine katılmaya razı olması için en ikna edici argümanın hangisi olduğundan emin değildi: Darkhaven'a giderken kardeşinin içten ikna çabaları mı, yoksa babasının soğukkanlı karşılaması ve bunun sonucunda en büyük oğlunun aileye karşı yükümlülüklerini yerine getirmekten kaçınacağı yönündeki -söze dökülme de- bariz beklentisi mi?

Eğer Sanhajas'la yapılan anlaşmanın sorumluluğunu üstlenmesi gerektiğine dair öfkeli taleplerle karşılaşsaydı, Jehan için topuklarının üzerinde dönmek ve Roma'ya giden en erken uçağı yakalamak için Kazablanka'ya geri dönmek en kolay şey olurdu.

Ama Jehan birkaç dakika önce çalışma odasına gelip salonda kendisini bekleyen görevin bir parçası olmak istemediğini açıkladığında babası patlamamış ya da yumruklarını masasına vurmamıştı. Rahim Mefahir düşünceli bir sessizlik içinde onu dinlemişti. Sonra ayağa kalktı ve tek kelime etmeden çalışma odasının kapısına doğru yürüdü.

Konuşmasına gerek yoktu. Tepki vermemesi çok şey anlatıyordu.

Jehan'ın reddedeceğini tahmin ediyordu.

Savurgan oğlunun kendisini ve ailenin geri kalanını hayal kırıklığına uğratmasına tamamen hazırды.

Jehan her ne kadar bunu sorun etmiyormuş gibi davranmak istese de, gerçek şu ki bu durum canını yakmıştı.

İşte tam o anda -babasının güçlü eli kapı tokmağına sarılmış, sert yüzü hayal kırıklığıyla asılmıştı- Jehan pişmanlık duyacağından emin olduğu sözleri ağzından kaçırmıştı.

"Yapacağım," demişti. "Sanhaja dışisiyle sekiz gece, anlaşmanın gerektirdiği gibi. Daha fazla değil. Sonra, el bağlama bittikten ve görevimi yerine getirdikten sonra Roma'ya geri döneceğim ve anlaşma, çağrıya kulak vermek için sıradaki akrabamıza geçebilir."

Şimdi Jehan, babası ve Marcel'le birlikte salona girerken küçük bir umut kıvılcımı hissetti.

Annesi orada değildi. Sadece annesi ve Omar ve Amina Sanhaja olduğunu tahmin ettiği endişeli görünümlü bir çift vardı. Bu gece resmen tanışması gereken çiftleşmemiş Irk Arkadaşı'ndan hiçbir iz yoktu.

Vay anasını. Sanhajas'ın kızının bu saçmalığa bir son vermesini ummaya cesaret edebilir miydi?

"İşte geldik!" Arkasından gelen coşkulu bir ses, umudunu tam olarak alevlenmeye fırsat bulamadan öldürdü.

Ses, megawatt gücünde bir gülümsemesi ve güzel, soluk yeşil gözleri olan uzun bacaklı bir sarışına aitti. Çekici. Kesinlikle neşeli ve enerjikti. Geçici ev arkadaşlarına gelince, Marcel haklıydı; katlanabileceği daha kötü cezalar da vardı.

Sarışın arkasına bakmak için durakladı ve Jehan hatasını o zaman fark etti.

"Haydi, Seraphina!" Eşiğin hemen dışında bir an tereddüt eden uzun boylu, kıvrımlı esmerin elini tuttu. "Utanmana gerek yok. Herkes seni bekliyor."

Marcel'in de ona söylediği gibi sarışın güzeldi. Ama çekingen, koyu renk saçlı kız kardeşi bundan çok daha fazlasıydı.

Bir tanrıçanın endamı ve bir meleğin yüzüyle kutsanmış olan kadın kapıda belirdiğinde Jehan ağzının açık kalmasını güçlükle engelleyebildi. Kısa bir süre kardeşine baktı ve Marcel'in *sana söylemiştim* sırtışıyla karşılaştı.

Lanet olsun.

Seraphina Sanhaja tek kelimeyle olağanüstüydü.

Dalgalanan kahverengi buklelerden oluşan bir yele ile çerçevelenmiş, altınla beneklenmiş zengin sandal ağacı rengine bir çift uzun kirpikli göz, Jehan'ın tutuk bakışlarıyla buluşmak için kalktı. Yüzü kalp şeklinde ve narindi; ince kemikler ve ona baktıkça yükselen pembe bir renkle parlayan pürüzsüz, güneşin öptüğü zeytin teninden oluşan egzotik bir sanat eseri idi.

Jehan bu büyüleyici kadının, başka bir Cins erkeği onu kan bağıyla kendine bağlamadan yirmi yaşını nasıl geçebildiğini hayal bile edemiyordu.

Onu gördüğünde nabızı kıpırdadı ve damarlarına sıcaklık yayıldı. Bir eş arayışında olmasa da, sıcak kanlı bir Irk erkeği olarak, vücudunun dışıya verdiği yoğun tepkiyi inkâr etmek imkânsızdı. Yavaş bir nefes aldı, keskin duyuları onun tarçın gibi tatlı kokusunu ve gözlerini kırpmadan ona bakarken kalp atışlarının belli belirsiz yükselişini içine çekti.

Bir an için, Seraphina Sanhaja'yı önümüzdeki sekiz gece boyunca yanında -daha da iyisi, yatağında- tutacak kabile yasalarına ya da eski anlaşmalara ihtiyacı olmadığı için üzüldü.

Kız kardeşi hafif bir kıkırdamayla onu öne doğru çekti. "Heyecan verici değil mi?"

Leila'nın dizginlenemez bir coşkuyla çatırdadığı yerde, Seraphina'yı okumak neredeyse imkânsızdı. Onu sessizce incelerken gür dudakları biraz büzüştü, ifadesi dikkatle eğitilmiş, esrarengizdi.

Adamın önünde dururken, suskun ve mesafeliydi. Değerlendirici ve... *etkilenmemiş*?

Jehan'ın kaşları kalktı. Kadının kendisiyle ilgilenmemesinin egosunu yaraladığını kabul etmek istemiyordu. Omuzlarına kadar uzanan gür siyah saçları, esmer teni ve açık mavi gözleriyle kadınların ilgisini hiçbir zaman kaybetmemişti.

Oh, lanet olsun. Gördükleri hoşuna gitmemişse ne umurundaydı ki? Önündeki hafta, şahdamarını ona teslim etmek için sabırsızlanan, kızarmış, kirpiklerine vuran bir Cins Arkadaşıyla geçirmek zorunda kalmazsa çok daha hızlı geçecekti.

Resmi tanıtımlar yapılırken Jehan ona acımasızca baktı.

Salonda bitmek bilmeyen kibar ama garip bir sohbetten sonra hâlâ onu anlamaya çalışıyordu. Ebeveynleri birlikte hoş sohbetler yapıyordu. Marcel ve Leila kitaplar, müzik ve güncel olaylar hakkında rahat bir sohbeta daldılar, her ikisi de Jehan ve Seraphina'yı tartışmaya dahil etmek için açıkça çabalıyordu.

İşe yaramıyordu.

Jehan'ın akıllı Roma'daki ekibindeydi. Bu akşam Lazaro Archer'la konuştuğunda, Opus Nostrum'un Avrupa'ya ve muhtemelen Afrika'ya silah taşıdığına dair söylentilerin dolaştığını öğrenmişti.

Tarikat'taki görevinden sadece bir hafta gecikecek olsa da, havaalanında giydiği beyaz düğmeli bluz, koyu renk pantolon ve pırıl pırıl parlayan siyah elbise ayakkabılarını giymek yerine devriye kıyafetlerini ve silahlarını kuşanmak için can atıyordu.

Seraphina'ya gelince, Jehan onun en yakın çıkışa doğru kaçmasına sadece saniyeler kaldığı hissine kapıldı.

Normalde soğukkanlı ve sakin olan kadın, saat on ikiyi vurduğunda yerinden sıçradı. Annesi heyecanlı bir alkış tufanı koparırken belli belirsiz gülümsedi.

"Vakit geldi!" Amina Sanhaja odanın diğer ucundan seslendi. "Hadi bakalım, siz ikiniz. Devam edin!"

Aileleri onları salondan birlikte çıkarmaya çalışırken, Jehan Seraphina'ya sorgulayan bir bakış fırlattı.

"Gece yarısı bahçe gezintisi," diye mırıldandı nefesinin altında, bütün gece ona doğrudan söylediği ilk şeydi bu. Sanki açıklama yapması gerektiği için sinirlenmiş gibi ona baktı. "Bu geleneğin bir parçası."

Ah, doğru ya. Marcel arabada Jehan'ın sadece yarım yamalak dinlediği bir sırada bundan söz etmişti. Seraphina'nın ağzından bunu tekrar açıklamasını izlemeyi tercih ederdi.

Boğazını usulca temizledi. "Gece yarısı, kum saatinin dönüşünü ve hayatımızın başlangıcını işaretlemek için özel olarak birlikte yürümemiz gerekiyor-"

"Cümle mi?" diye sordu alaycı bir tavırla. Şaşkınlıkla ince kaşlarını kaldırdı.

Jehan sırtıttı ve ona önden yürümesini işaret etti. "Lütfen, önden buyurun."

Ebeveynleri ve kardeşleri arkalarında salonun kapısını doldururken, o ve Seraphina odadan çıkıp koridordan geçerek Darkhaven malikânesinin arkasındaki ay ışığıyla aydınlanmış bahçelere açılan bir çift kemerli cam kapıya yöneldiler.

Gece çölde serin ve berraktı ve sonsuz derecede karanlıktı. Üstlerinde yıldızlar parıltıyor ve yarım ay sonsuz siyah kadife gökyüzüne karşı süt beyazı parlıyordu.

Yanında yürüyen kadın her narin adımını darağacına götürülüyormuş gibi atmasaydı romantik olabilirdi. Son birkaç dakika içinde altıncı kez arkalarına baktı.

"Hâlâ oradalar mı?" Jehan sordu.

"Evet," dedi. "Hepsi camın önünde durmuş bizi izliyor."

Bunu düzeltebilirdi. "Benimle gel."

Dirseğini gevşek bir şekilde tutarak, onunla birlikte ana bahçe yolundan, bakımlı budama ağaçları ve çiçekli, kokulu çitlerin arasından geçen birçok dolambaçlı patikadan birine doğru eğildi.

Yasemin ve güllerin tatlı parfümü gece havasını sarmıştı ama Seraphina'yı bahçelerin daha özel bir bölümüne götürürken biraz daha derin nefes almasını sağlayan başka bir kokuydu -tarçın ve çok daha egzotik bir şey-.

Birkaç adım geri çekildi ve topuklu ayakkabılarıyla neredeyse aksayarak onu takip etti. Omzunun üzerinden baktığında, onun güzelliğini gördü.

Yüzü kaşlarını çattı. Sonra tamamen durdu ve başını salladı. "Bu kadarı yeterli."

"Sakin ol, Seraphina. Seni ebegümececinin içine itip ırzına geçmeyeceğim."

Gözleri bir an için irileşti ama sonra kaşları çatıldı. "Durmamın nedeni bu değil. Bu ayakkabılar... ayaklarımı öldürüyorlar."

Jehan ona doğru geri yürüdü. Uzun dikenlere bakarak alçak sesle lanet okudu. "Seni öldüreceklerinden şüphem yok. Doğru ellerde, bu şeyler ölümcül silahlar olabilir."

Gülümsedi; gerçek, kalpleri durduran bir gülümsemeydi bu ve bir anda yok oldu.

"Omzuma tutun."

Kadının parmakları onun üzerinde durdu ve damarlarında hızlı, beklenmedik bir elektrik üretti. Jehan kızın dokunuşunu görmezden gelmeye çalışarak uzandı ve kızın sol ayağını ellerinin arasına aldı. Güzel ama kullanışsız ayakkabıyı çözdü ve kaydırarak çıkardı.

Çıplak ayağını serbest bıraktığında kadının tatmin olmuş iç çekişi, dokunuşundan bile daha güçlü bir şekilde içinden geçti. Jehan dişlerini sıkarak diş etlerinin hararetli bir tepkiyle dışarı fırlamasını engelledi ve kadının diğer ayakkabısını da hızlıca halledip ondan uzaklaştı.

"Daha iyi mi?" Sesi kalınlaşmıştı. Anatomisinin başka bir parçasıyla birlikte.

"Çok daha iyi." Sandaletleri parmak uçlarından sarktıkları yerden alırken ona dikkatle bakıyordu. "Teşekkür ederim."

"Benim için zevkti." Ve öyleydi de. Kabul etmek isteyebileceğinden daha fazla.

Başını ona doğru eğdi. "Kaç yaşındasın, Seraphina?"

"Pardon?"

Sorduğu için kendini hemen kaba hissetti ama bir yanı da bilmek istiyordu. Bilmesi gerekiyordu. "Birbirimizi tanımamız gerekiyor, değil mi?"

Bu hatırlatma öfkesinin bir kısmını yatıştırmış gibi görünüyordu. "Ben yirmi yedi yaşındayım. Neden bilmek istiyorsun?"

"Sadece neden çoktan çiftleşip kan bağı kurmadığınızı merak ediyorum. Bir Darkhaven'da büyüdün, bu yüzden birçok Cins erkeği tanıyor olmalısın. Tanıdıklarımın herhangi biri seni görseydi, en az yüz tanesi kapına dayanırdı."

Bir süre belirsiz bir sessizlik içinde ona baktı, sonra omuz silkti. "Belki de insan erkeklerini tercih ediyordumdur."

Kahretsin. Bunu hiç düşünmemişti bile. "Öyle mi?"

"Dürüst olmak gerekirse, kan bağı fikrini pek düşünmedim. Hayatım dolu ve başka şeylerle yeterince meşgulüm."

Ondan uzaklaşmaya başladı, çıplak ayakları tuğlalı patikada yumuşak ve akıcı bir şekilde ilerliyordu. Ve onun, sorusuna gerçekten cevap vermediğini fark etmekten kendini alamadı.

Onun yanına doğru yürüdü. "Ne tür şeyler seni bu kadar meşgul etti ki hâlâ çiftleşmemişsin ve otuz yaşına yaklaşıyorsun?"

Alay etti ama ses tonunda mizah vardı. "Önemli şeyler." "Ne gibi?"

"Bazı sınır kamplarında gönüllü olarak çalışıyorum, savaşlar ve diğer felaketler nedeniyle yerlerinden edilmiş insanlarla ilgileniyorum. Sanırım bunun benim için bir tür çağrı olduğunu söyleyebilirsiniz."

Bunu beklemiyordu. Kabul, bütün gün süslü elbiseler ve yüksek topuklu sandaletlerle dolaşacak bir tipe benzemiyordu ama onun gibi çarpıcı bir kadının zamanını toz ve ter içinde geçireceğini de düşünemezdi. Ya da insanlar ve Irklar arasındaki savaşlardan önce bile barış nedir bilmeyen o çalkantılı bölgelerde kendini tehlikeye atacağını.

"Peki ya sen, Jehan?" "Peki ya ben?"

"Öncelikle, kaç yaşındasın?"

"Otuz üç."

Ona şöyle bir baktı. "Beklediğimden daha genç. Ama bir Cins erkeğin yaşını tahmin etmek imkânsız. Sizin türünüzün asla otuz yaşından büyük görünmemesi bana hep haksızlık gibi gelmiştir, yüzyıllardır buralarda olan Gen On'lar bile."

Jehan omzunu kaldırdı. "Yüzümüzü asla güneş ışığına çıkaramayacağımız gerçeği için küçük bir teselli. Sizin türünüzün aksine."

"Hm. Sanırım bu doğru." Başını ona doğru eğdi. "Roma'da tam olarak ne yapıyorsun?"

"Ben Tarikat'ın bir parçasıyım. Birliğimin kaptanıyım," diye ekledi, neden onu yüksek rütbesiyle etkileme ihtiyacı hissettiğinden emin değildi.

Kadın yine olduğu yerde durdu ve içinden bir ses bunun ayaklarının ağrmasıyla ilgili olmadığını söyledi. Jehan ona doğru dönerken bir ürperti kapladı içini.

ona baktı. Kırılğan bir kahkaha attı ve başını salladı. "Bana senin hakkında hiçbir şey söylememelerine şaşmamalı."

"Kim?"

"Ailem." Kollarını sertçe göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Eğer senin o vahşi örgütün bir parçası olduğundan bahsetselerdi, bunların hiçbirini kabul etmem mümkün değildi. Beni ikna etmek için hangi kozu kullanırlarsa kullansınlar."

Jehan'ın şüpheleri gururuyla birlikte kabardı. "Tarikat ile bir sorunun mu var?"

"Soğukkanlı katillerle bir sorunum var." Ciddi miydi? "Kardeşlerim ve ben-"

Bitirmesine izin vermedi. "Ben kendimi - her şeyimi - hayat kurtarmaya adadım. Sen ise onları alma işindesin." Adam sıkı bir küfür savurup başını salladığında, kadın ona sert bir bakış attı. "Kaç kişiyi öldürdün?"

"Şahsen ben mi, yoksa-"

"Sanırım bu benim sorunun cevabı." Onun yanından geçip hızlı adımlarla uzaklaşmaya başladı.

Bir avuç adımda yetişti. "Tarikat'ın yaptıklarında soğukkanlı bir şey yok. Bazen acımasız oluyor muyuz? Sadece başka seçeneğimiz olmadığında. Ama biz buna adalet diyoruz. Biz koruyucuyuz, katil değil."

"Anlambilim."

"Hayır, bu gerçek, Seraphina." Seraphina hızını kesmeyince, adam uzanıp onun kolunu yakaladı. Temas karşısında irkildi. Bunun tamamen kızgınlıktan mı yoksa aralarındaki soğukluk artmış olsa da dokundukları anda aralarındaki çekim ateşinin hâlâ canlanıyor olmasından mı kaynaklandığını merak etti. Nabızı zarif boğazının dibinde çırpınıyor, kalbi o kadar sert ve hızlı çarpıyordu ki parmak uçlarından hissedebiliyordu.

Tüm vücudu bu çılginca vuruşa karşılık verdi, damarları ısındı, dişleri kapalı dudaklarının arkasında uzarken karıncalandı. Aleti de aynı aklıkla karşılık veriyor, pantolonunun fermuarına doğru bastırıyordu.

Adamın elinden kurtuldu. "Bunu yapamam. Herhangi bir el bağıyla ilgilenmediğimi ve bir kan bağı aramadığımı bilmen gerek. Özellikle de seninle."

Jehan geri çekildi. "Tarikat'a ait olduğumu öğrendiğin için mi bunun bir parçası olmak istemiyorsun?"

Yemyeşil dudakları düz bir çizgi halinde sıkıştı. "Asla bir parçası olmak o." istemedim

"Bu ikimiz için de geçerli."

"Ne?" Kadın ona bön bön baktı.

Başını iki yana salladı. "Sadece mecburiyetten kabul ettim. Çünkü kendimi

Benimkiyle uyuşmasa bile onların geleneklerini sürdürmeyi aileme borçluyum."

Nefesi kesildi. "Oh, Tanrı'ya şükür!"

Rahatladığını belli etmedi. Sesi aniden affedilmiş bir idam mahkûmu gibiydi ve Seraphina'nın gururu onun rahatlamasının derinliğini duyunca bir kez daha incindi. "Peki şimdi ne yapacağız Seraphina? İçeri dönüp onlara her şeyi iptal ettiğimizi mi söyleyeceğiz?"

"Anlaşmayı bozmaktan mı bahsediyorsun? Bunu yapamayız." Ayaklarının dibindeki tuğlalara baktı. "Bunu yapamam."

"Belki de birinin bunu yapmasının zamanı gelmiştir."

Ayın ve tepesindeki yıldızların ince ışığı altında onu inceledi. İçindeki Breed'e ait her şey onu ona dokunmaya, çenesini kaldırmaya ve kıvırcık kahverengi saçlarının gevşek dallarını gözlerinden uzaklaştırmaya zorluyordu. Ama ellerini kendine sakladı, uzanma arzusu neredeyse sağduyusunun önüne geçtiğinde ellerini iki yanında yumruk yaptı.

"Bana ileri görüşlü, zeki bir kadın gibi göründünüz. Anlaşmanın artık ailelerimiz arasındaki barış üzerinde herhangi bir etkisi olduğuna gerçekten inanmıyorsun, değil mi?"

"Hayır, bilmiyorum. Ama ailem için önemli ve bu da benim için önemli olmasını sağlıyor. Ama..." Sonunda onun bakışlarıyla buluşmak için başını kaldırdı. "El düğünü yapmayı kabul etmemin başka bir nedeni daha var. Bir güven fonum var. Oldukça büyük bir fon. Otuzuncu yaş gününe kadar bana verilmeyecekti ama babam bana erken vereceğine söz verdi. El düğününün sonunda."

"Ah." Jehan çenesini kaldırdı. Onu parayla motive olacak bir tip olarak görmemişti ama daha kötü şeylerin de olabileceğini düşündü. "Yani sen rüşvet için buradasın ve ben de babama onun en büyük hayal kırıklığı olmadığını kanıtlamak gibi anlamsız bir zorunluluktan dolayı buradayım."

"Bu yüzden mi buradasın?"

Sesi sessizdi, neredeyse sempatikti. Gözlerindeki yumuşak bakış, adamın ince kontrolünü çözmekle tehdit ediyordu.

Elini umursamaz bir şekilde salladı. "İkimizin de neden burada olduğumuzun bir önemi yok. Görünüşe göre ikimizin de gerçek hayatlarımıza devam edebilmek için önümüzdeki sekiz geceyi atlatmamız gerekiyor."

Başını salladı. "Bunu nasıl yapacağız?"

Gecenin serin havasında kendisine bu kadar yakın duran, güzel yüzü ve baştan çıkarıcı kıvrımlarıyla ağzını sulandıran ve damarlarındaki kanı kaynatan kadına bakarken, Jehan onunla geçireceği bir haftalık inzivadan nasıl sağ çıkacağından emin değildi. Ellerini ya da dişlerini

-Ya da anatomisinin herhangi bir parçasını.

Kesin olan bir şey vardı. Bazı net sınırlar belirlemeleri gerekecekti. Aşılamayan katı sınırlar.

Ve kurallar.

Jehan bakışlarının kadını boydan boya kat etmesine izin verdi, arzu vücudundaki her hücreye işliyordu.

Oh, evet. Önümüzdeki haftayı bu kadınla baş başa geçirebilmek için *bir sürü* sınıra ve kurala ihtiyacı olacaktı.

BÖLÜM 5

Hayır demeliydi.

Sağduyusuna güvenmeli ve Jehan'ı dün gece yarısı bahçenin ortasında tek başına bırakmalı, ikisinin de parçası olmak istemediği bir ritüel için kendi şartlarını belirlemesine yardım etmemeliydi.

Bunun yerine, ertesi akşam kendini ailesinin Darkhaven'ındaki uzun ziyafet salonunun baş köşesinde, uğurlanışlarını ve el düğününün ilk gecesinin başlangıcını kutlamak için bir araya gelmiş olan iki ailenin toplam yüz üyesinin önünde onun yanında otururken buldu.

Bir saatten kısa bir süre içinde, o ve Jehan özel vaha inzivasına teslim edilecek ve sekiz gecenin sonunda her iki kabileden yetkililer onları almaya gelene kadar kendi başlarının çaresine bakmaya bırakılacaklardı. O zamana kadar Jehan'la yakın bir yerde kapana kısılmış olacaktı. Mahrem bir yerde.

Oh, Tanrım. Aklını kaçırmış olmalı.

Sera şarap bardağına uzandı ve bir yudumda boşalttı.

Jehan onun yanından, "Ağır ol," diye seslendi. "Eğer çok sarhoş olursan, bu gece seni buradan taşımak zorunda kalmak istemem."

"Cehennem gibi olacaksın." Gülümsedi ve nefesinin altından konuştu, birlikte zaman geçirmeyi seçeceği son erkek değilmiş gibi davranmak için elinden geleni yaptı. "Ve bir anlaşmamız var, hatırladın mı? Özellikle dokunulmayacağını belirten bir anlaşma. Buna saygı göstermeni bekliyorum."

Ondan öyle derin bir kıkırdama yayıldı ki neredeyse bir hırıltı gibiydi. "Merak etme, sana dokunmak gibi bir niyetim yok."

Boş bardağını masaya geri koydu. "Güzel. O zaman bu konuda şaka bile yapma."

"Güven bana Seraphina, şaka yaptığımı anlayacaksın."

Ona bakma hatasını yaptı ve sandalyesinde arkasına yaslanırken sırtıttığını gördü. Ama açık mavi gözlerinde hiç mizah yoktu. Sadece nabzının damarlarında dolaşmasına neden olan karanlık bir vaat vardı.

Geleneğe göre, beyaz keten bir tunik ve bol bir pantolon giymişti. Mavi ve altın renkli aile renklerini taşıyan uzun, çizgili bir kuşak ince beline bağlanmıştı. Koltuğunun arkasına yaslanmış, çökmüş ve kendinden emin görünüyordu. Dünyaya hükmetmeye alışmış bir prens kadar kibirliydi.

Unvanı, onu bu gece kendisine bağlayan anlaşma kadar küflü olsa bile, kaprislerine boyun eğdi.

Sera'ya gelince, o da geleneklere uygun olarak giydirilmişti. Bir şekilde vücudu saran bir elbise oluşturan metrelerce şeffaf kırmızı ipeğe sarılmış ve düğümlemişti, ayrıca boncuklar ve bilezikler içindeydi. Boyalı kına desenleri ellerinin sırtında ve bacaklarının üzerinde narin kıvrımlar ve kavisler çiziyordu.

Elbise nefes almasını zorlaştırıyor ve tenindeki süslemeler onu sunağa doğru giden bir adak gibi hissettiriyordu.

Jehan'ın yanı başındaki yakıcı bakışları hiç yardımcı olmuyordu.

Önümüzdeki bir hafta boyunca birbirlerinden mümkün olduğunca uzak durmaya karar vermiş olsalar da Sera bahçede aralarında alevlenen ateşi unutamıyordu. Ya da Darkhaven'ın salonunda ilk kez göz göze geldikleri anı.

Adam çekiciydi; bunu inkâr edemezdi. Gösterişli kestane rengi saçları ve inanılmaz mavi gözleriyle kalpleri durduracak kadar muhteşemdi. İri, kaslı vücudu ve güçlü varlığının odadaki tüm havayı emiyor gibi görünmesi, yakışıklı Breed erkeğini daha da çekici kılıyordu.

Keten tuniğinin V yakası güçlü göğsünün birkaç santim aşağısına kadar kesilmişti, bu da birçok esmer teni, pürüzsüz kası ve Irk *dermagliflerinin* kenarlarını ortaya çıkarıyordu. Renklerle bezenmiş deri işaretleri vampirin ruh halini gösterirdi ve şu anda Jehan'ın *gliflerinin* nötr tonları ona yakın zamanda beslendiğini söylüyordu.

Hiç de şaşırtıcı değil. El bağına girmek üzere olan bir Cins erkeğin, hafta başlamadan önce kan susuzluğunu istekli bir insan Ev Sahibinden gidermesi adettendi. Bu, onun Irk Arkadaşından içmemesini ve ona sevgi yerine fiziksel ihtiyaçtan bağlanmamasını sağlamak içindi.

Jehan'ın başka bir kadının boğazından su içerkenki görüntüsü Sera'nın zihninde davetsizce canlandı. Koyu renkli kafası hassas bir boynun kıvrımına sokuldu. Şehvetli ağzı pürüzsüz, soluk bir tene yapışmış, keskin dişleri bir damarı delip geçerek kana kana içmeye başlamıştı.

Bir kadının şahdamarını dişlerinin arasına aldığı anda onu ikna edici sözlerle ve yatıştırıcı okşamalarla yumuşatır mıydı? Yoksa yırtıcı bir hayvan gibi üzerine atılıp hız, güç ve beyaz ateşle ona hükmedecek miydi?

Tanımadığı rahatsız edici bir yanı, bilme ihtiyacıyla kıpırdandı.

Sera inledi. Nabızı daha hızlı atarken ve kalçalarının arasında erotik bir sıcaklık oluşurken koltuğunda kıpırdandı.

İstenmeyen ağrıyı dindirmek için bacak bacak üstüne atmak istedi ama tören elbisesinin etekleri çok kısıtlayıcıydı. Ziyafet salonunun başka bir yerinde babası el bağının geleneksel şartlarını okuyordu. Yanındaki Jehan'ın varlığı ve sandalyesinde kıpırdanıp yer değiştirirken bakışlarının sıcaklığıyla dikkati dağıldığı için sadece yarım yamalak dinliyordu.

Birden odanın garip bir şekilde sessizleştiğini fark etti. Beklenildiği gibi sessiz.

Odadaki tüm gözler ona sabitlenmişti ve babası artık konuşmuyordu.

Jehan ayağa kalktı ve dikkatle boğazını temizledi. "Gitme vaktimiz geldi, Seraphina."

"Ah." Ayağa kalktı, herkesin bakışlarının ağırlığından kurtulmaya hevesliydi. Ayrıca, Jehan'la arasına çok ihtiyaç duyduğu mesafeyi koymak için sabırsızlanıyordu.

Ama hareket etmiyordu. Neden hareket etmiyordu?

"Öpücüğü unutma!" diye bağırdı birisi neşeyle toplananların arasından. "Anlaşmayı bir öpücükle mühürlemek gelenektir!"

Leila. *Lanet olsun o kıza.*

Sera coşkulu kardeşine ters ters baktı ama sırtışında pişmanlık yoktu.

"Öp onu!" diye tekrar bağırdı.

Sonra odanın öbür ucundan Marcel de öpücük istedi. İlahiyi bir başkası aldı, sonra bir başkası. Çok geçmeden tüm salon bu komutu alkışlıyor ve gürliyordu. "Öp onu! Öp onu! Öp onu!"

Sera, Jehan'a acınası bir bakış attı. "Gerçekten sahip değiliz-"

O sözünü bitiremeden, adam yaklaştı ve ağzı bir sıcaklık patlamasıyla onunkinin üzerine eğildi. Dudakları onunkileri okşadı, inanılmaz derecede yumuşak, acıtıcı derecede şehvetli. Elleri yüzünü tuttu ve evet, naziktiler. Öpücüğü de öyleydi, ama şefkatinin altında onu sarsan bir sahiplik, ham bir güç vardı.

Adam bir anda kızın ağzına hâkim oldu ve dudaklarının her dokunuşunda kız onun tarafından sahiplenilmek için can atıyordu.

Düşünceleri dağıldı. Dizlerinin bağı çözüldü.

Daha da kötüsü, birkaç dakika önce kalçalarının arasında toplanan sıcaklık sarmalı şimdi erimiş ve vahşi bir şekilde parlıyordu.

Sera ellerini kaldırarak Jehan'ın omuzlarını kavradı, sadece yüzlerce seyircinin önünde Jehan'a doğru sarkmamak için. Önümüzdeki haftayı ayrı köşelerde geçireceklerine dair yaptıkları özel anlaşmanın tüm güvenceleri, Jehan onu öptüğünde rüzgârdaki yapraklar gibi uçup gitti. Elinde değildi. Jehan'ın ağzına karşı inledi, nabızı hızlandı, etraflarında toplananların tezahüratlarından bile daha yüksek sesle vurmaya başladı.

Jehan onu aniden serbest bıraktı. Mavi gözleri kehribar sıcaklığının kıvılcımlarıyla parlıyordu, dönüşümü arzusunu çok açık bir şekilde ortaya koyuyordu. Dilini ıslak dudaklarında gezdirdi ve şimdi ağzında jilet gibi keskin elmaslar gibi parlayan dişlerinin uçlarını gördü. Nefesi sert ve çiğ bir şekilde hırıldayarak çıkıyordu.

"Gidelim," diye sadece onun kulakları için homurdandı. "Bu lanet olası saçmalığı ne kadar çabuk bitirirsek o kadar iyi."

Sonra onu elinden tuttu ve yanında kız olduğu halde masadan uzaklaştı.

BÖLÜM 6

Jehan'ın vücudu, Seraphina'yla birlikte vahadaki inzivaya çekilmelerinin üzerinden bir saatten fazla zaman geçmesine rağmen hâlâ taş gibi sertti ve şehvetle titriyordu.

Vay anasını. O öpücük.

Her ne kadar kısa sürmüş ve iffetli olmuş olsa da, bu onu şaşkına çevirecek şekilde etkilemişti.

Seraphina'yı ilk gördüğü andan itibaren ondan ne kadar etkilendiğini inkâr edememişti. Artık onun da kendisini istediğini biliyordu. Öpüşmelerine verdiği tepki bu konuda hiçbir soru işareti bırakmamıştı. Boğazına ve yanaklarına hücum eden renk başka hiçbir şey için suçlanamazdı, yumuşak küçük inlemeleri de öyle. Onun kendisine duyduğu arzuyu hissetmişti. Onun uyarılmışlığının tatlı kokusunu içine çekmiş, kanında dolaştığını hissetmişti.

Kendi kanı cevap vermişti ve şimdi ağzı Seraphina'nın öpücüğünün tadına baktığına göre, içindeki ilkel ve erkek olan her şey, Breed'e ait olan her şey daha fazlası için karanlık ve tehlikeli bir ihtiyaçla dolup taşıyordu.

Her nasılsa, Darkhaven kutlamalarında onu dizginlemeyi başarmıştı.

Şimdi tek yapması gereken, özel villada kaldıkları süre boyunca arzularını kontrol altında tutmaktı.

Sekiz gece, hepsi bu, diye kendini rahatlatı.

Bu gece geçen birkaç saati saymazsak yüz doksan iki saat.

Bu da yaklaşık on bir bin dakika demekti. Bunların hepsi, vücudundaki her sinir ucunu kuru çıraya tutuşturulmuş bir alev gibi yakan bir kadınla çok yakın bir yerde geçirilecekti.

Evet, matematik yardımcı olmuyordu.

İhtiyaç duyabilecekleri her şey aileleri tarafından sağlanmıştı. Giysiler, banyo malzemeleri, Seraphina için tam donanımlı bir mutfak. Dış dünyadan hiçbir şey istemeyeceklerdi ve el düğünü sona erene kadar kimse birlikte geçirdikleri zamanı bölmeyecekti.

Bırakılır bırakılmaz burayı paylaşmışlar, bölge pazarlığı yapmışlar ve hiçbirinin geçmeyeceği sınırlar belirlemişlerdi. Ona sadece devasa bir evin mahremiyetini vermek doğru görünüyordu.

yatak odası. Jehan'a gelince, o genel yaşam alanında kalacak ve önümüzdeki bir hafta boyunca ana odadaki büyük minder yuvasını yatağı olarak kullanacaktı.

Seraphina tek yatak odalı süite tek başına yerleşirken, Jehan villanın açık alanında kafese kapatılmış bir kedi gibi geziniyor, yabancı çevresini değerlendiriyordu. Pişmiş toprak karo zeminler üzerine serilmiş zengin boyalı halılar üzerinde yürüyordu. Başının üstündeki yüksek, kubbeli tavan, beyaz alçı sıvaya gömülü mücevher renkli cam mozaikten yansıyan yumuşak altın ışıklarla parlıyordu.

Seraphina'nın kendini gizlediği yatak odasının karşısındaki koridorun alt kanadında, ipek örtülü sütunlar ve şişman sütun mumlarıyla çevrili, buharlı, kaynakla beslenen bir havuzun bulunduğu geleneksel bir banyo odası vardı.

Bitişikteki açık konseptli odada, bazıları gölgeler içinde, bazıları da uzun, süslü çerçeveli aynaların önüne stratejik olarak yerleştirilmiş minder ve yastıklardan oluşan daha fazla yatak odanın etrafına dizilmişti. Erotik heykeller ve parfümlü yağ şişeleri ile tütsü kavanozlarının bulunduğu masalar zevk odasını tamamlıyordu.

Jehan kaşlarını çatarak başını salladı. El bağlama anlaşması bir erkeğin kendisiyle birlikte bu yere gönderilen Cins Arkadaşı'nı zorlamasını yasaklıyor olabilirdi ama villadaki her oda belli ki seks ve baştan çıkarma düşünülmüş tasarlanmıştı.

Ve Seraphina'nın o minderlere uzandığını ya da buhar bulutlu banyolardan çıplak çıktığını hayal etmeye ne kadar direnirse dirensin, zihni itaat etmeyi reddediyordu.

Sekiz gece.

Bu ilkinin aklını kaçırmadan ya da villanın diğer tarafında şu anda arkasında saklandığı yatak odasının kapısını kırmadan atlatırsa şanslı sayılırdı.

Temiz havaya ihtiyacı vardı. Asıl ihtiyacı olan şey, istenmeyen oda arkadaşıyla arasında yüz metrelik bir duvar olmasıydı. Sağlam bir zincirin de zararı olmazdı.

Jehan ana yaşam alanına geri döndü ve arkadaki vaha avlusuna açılan Fransız kapılarına yöneldi. Odadan geçerken, Seraphina'nın yatak odasının içinden bir küfür tısladığını duydu.

Durdu, dinledi. Kendine ters yönde yürümeye devam etmesini söyledi.

Kadın tekrar küfretti ve adam yatak odasına giden geçide yöneldi.

"Orada iyi misin?"

"Evet. Her şey yolunda." Cevabı hızlıydı, umursamaz bir şekilde.

Kapalı kapının önünde durdu ve onun hayal kırıklığı içinde homurdanışını duydu. "İçeri geliyorum."

"Hayır. Bekle-"

Büyük odanın ortasında durmuş, kutlamadaki elbisesini oluşturan kırmızı ipeğin karmaşık metrelerine dolanmıştı. Adam kıkırdayınca kadın ters ters baktı. "Hiç komik değil, seni küstah herif."

"Gerçekten mi?" Sırıltmasını engellemeye bile çalışmadı. "Durduğum yerden oldukça komik görünüyor."

Öfkelendi ve ona ters ters baktı. "Eğer orada durup bana gülecekse, yardım da edebilirsin."

Ellerini havaya kaldırdı. "Dokunmak yok, unuttun mu? Anlaşmamızın bu kısmını bozmadan nasıl yardım edebilirim?" Elbette öpüşmek de yasak demişlerdi ama bu kural onlar bu gece gelmeden önce bile çoktan delinmişti. "Bana kıbarca sorarsan belki kuralları esnetmeyi düşünebilirim."

Omuzları yenilgiyle çökmüştü ama düz, beyaz dişlerini göstermesi pek de boyun eğmiş gibi görünmüyordu. "Jehan, lütfen bana yardım eder misin?"

Adının onun güzel dudaklarında ne kadar cazip durduğunu kabul etmek istemiyordu. Özellikle de soyunmasına yardım etmesini istediğinde. Adam yatak odasını geçip kadının durduğu yere doğru yürürken, kanı damarlarında istekli bir beklentiyle dolaşarak aynı fikirdeydi.

Sağ elini kaldırdı ve ona sırtını dönerken boncuklarla süslü, yumuşak kahverengi buklelerini boynundan topladı. "Bu elbiseyi bir arada tutan bir düzine küçük düğüm olmalı. Ve uzun sargıların uçlarının nerede başladığını da anlayamıyorum."

Jehan uzun bir süre onun arkasında durdu, sadece baktı. Onun zarif ensesini ve zarif omurgasını seyretti. Kum saati kıvrımları ve uzun, ince bacaklarıyla kutsanmıştı. Tören elbisesi onun her santimini doğru yerlerden sarıyordu. Güzel kıcının yuvarlak kabarıklığı da buna dahildi.

Nasıl oluyordu da hem ağzı sulanıyor hem de çöl kuruluğu hissediyordu?

Azı dişleri diline karşı şişerken diş etleri karıncalandı. Başka bir yanı da şişiyor, cinsel bir taleple pantolonunun bol beyaz ketenine baskı yapıyordu. Kanında ve görüşünde yükselen ısı, gözbebeklerini kehribar rengi bir ateşle doldurdu.

Uzandı ve karmaşık düğümlerden ilkini gevşetmeye başladı.

Bunlardan sekiz tane vardı, bir düzine değil. Her biri hem el becerisinin hem de kendine hâkimiyetinin bir sınavıydı. Bağlar birer birer çözüldü ve Seraphina'nın çıplak sırtı adamın ateşli bakışlarına santim santim, işkence edercesine açıldı.

Yol boyunca bir yerlerde ciğerleri çalışmayı bırakmıştı. Son küçük düğümleri çözerken ve kırmızı ipek parmaklarında gevşerken arzu onu taradı, keskin pençeleri nefesini çaldı.

Seraphina da nefes alıyor gibi görünmüyordu. Kıpırdamadan duruyordu, uzun saçları hâlâ elinde havadaydı. Teninden sıcaklık akıyordu ve Seraphina'nın da onun sıcaklığını hissetmesi gerektiğini biliyordu.

Kalp atışları boynunun yan tarafında çılgınca atıyor, adamın alev alev yanan gözlerini üzerine çekiyordu. O hassas nabız noktasını okşama dürtüsü -onun baştan çıkarıcı her santimine dokunma ve tatma dürtüsü- neredeyse onu boğuyordu.

Azı dişlerini birbirine kenetleyerek, bu dürtüleri kontrol altında tutmak için mücadele etti. Sonunda sesini bulduğunda, çakıllı bir törpüyle çıktı. "İşte oldu. Hepsi bitti."

Seraphina durakladı ve saçlarının dökülmesine izin verdi. Omzunun üzerinden ona bir bakış attı. "Sargıları da mı?"

Kahretsin. Kaşlarını çattı ve ipeğin uçlarından birini hızlıca aramaya başladı. İpliği çekerek gevşetti ve kadının bedeninin ve belinin etrafından çözmeye başladı. Lanet şey çekip çıkarılamayacak kadar uzundu.

Küfretti ve başını salladı. "Onunla birlikte dönmen gerekecek."

"Böyle mi?" Kadın itaat etti ve adamın önünde döndü. Adam başıyla onayladı, sonra ipeği gerdi ve kadın önünde yavaşça dönerken kuyruğunun yerde toplanmasına izin verdi. Döndü, döndü, döndü, döndükçe yay gibi kahverengi bukleleri dans ediyor, iplere geçirilmiş boncuklar yatak odasının yumuşak ışıkları altında parıltıyordu.

Gözlerini ondan alamıyordu.

Beyninin ilkel bir bölümünde, o fetihçi çöl savaş lorduydu ve kadın da onun büyüleyici esiriydi. Onun karşı konulmaz, çalınmış ödülü. Onun dönüşünü izledi, kırmızı ipek kurdelenin çözülüşünü, içine sarılmış güzel kadının daha fazla ortaya çıkışını izledi.

Onu soymaya devam etmek istedi.

Seraphina'ya baktığında, onun tarçın gibi tatlı kokusunu içine çektiğinde ve önünde attığı her baş döndürücü adımda teninin sıcaklığını hissettiğinde... Kahretsin, ama ona bu şekilde yakın olmak, istediği çok şey vardı.

Kadının nabzının davul gibi vuruğu bedenleri arasındaki küçük boşlukta titreşiyor, bu da adamın kanının zonklamasına neden oluyordu. Daha önce hiç bilmediğı bir şekilde açlık hissetmesine neden oldu.

Bu onda aileleri arasındaki anlaşmayı yakma ve istese de istemese de onu hemen burada, şimdi alma isteğı uyandırdı.

Ona sahip çık.

Ona her şekilde sahip ol. Onu kendinin yap.

Tehlikeli bir düşünce.

Ve karşı koyabileceğinden hiç de emin olmadığı bir cazibe. Bırakın yedi geceyi, bu gece için bile.

BÖLÜM 7

Aralarındaki havanın sadece sıcak ve eğlenceli olmaktan çıkıp daha karanlık bir şeye dönüştüğü anı tam olarak bilmiyordu. O kadar şiddetli ve güçlü bir şeydi ki, tüm sinir uçlarını hazır ola geçirmişti.

Jehan onu istedi.

Bunu fark etmemesi için aptal olması gerekirdi. O da onu istiyordu.

Ve bir saniyeliğine bile olsa onun bir erkek olduğuna dair sarsıcı farkındalığını fark etmediğini düşünemeyecek kadar zekiydi. Tehlikeli derecede baştan çıkarıcı bir Breed erkeği olarak, şahdamarını dişlerinin arasına sıkıştırabileceği gibi, bacaklarını kaslı vücudunun itici darbeleri altında ayırabilirdi.

Sera sertçe yutkundu, nefesi ve kalbi hızla çarparken onun önünde yavaşlayarak durdu.

Aşağıya, kırmızı ipeğin çözülmüş uzunluğuyla adamın güçlü ellerine bağlandığı yere baktı.

Önemli yerleri örtülü olmasına rağmen, elbisesinden geriye pek bir şey kalmamıştı. Elbisenin büyük bir kısmı ayaklarının dibinde yere serilmişti; vücuduyla Jehan'ınki arasındaki azıcık boşlukta metrelerce kırmızı birikmişti.

Kelimeleri bulmakta zorlanırken dudaklarını yaladı. Ona gitmesini söylemeliydi ama içindeki dişi olan her şey kalmasını istiyordu. Titreyen bir bakire değildi, sekse yabancı değildi. Ama bir Cins erkekle hiç yapmamıştı. Ve Jehan'la aralarında canlanan elektrik daha önce hiç hissetmediği bir şeydi.

Tutuklayıcıydı.

Tüketiyorum.

Yoğunluğu dehşet verici.

Yine de onun delici açık mavi gözlerini tuttuğunda hissettiği şey ondan korkmak değildi. Kendisinden ve onun ona hissettirdiklerinden korkuyordu. Onun istemesine neden olduğu şeylerden korkuyordu.

"Jehan, ben..." Başını salladı, ona ne söylemek istediğinden emin değildi. Gitmek mi?

Kalmak mı?

İkisinin de buraya isteyerek gelmediği ya da kan bağı olan bir eşle bu arkaik gelenekten uzaklaşmaya niyetli olmadığı gerçeğini unutacak mıydı?

Ama bu anın konusu bu değildi.

Şu anda Jehan'ın kehribar rengi bakışlarında gördüğü şeyin romantik ortamlarıyla ya da ailelerinin beklenti ve umutlarıyla hiçbir ilgisi yoktu. Hissettiği şeylerin de bunların hiçbirisiyle ilgisi yoktu.

Arzuydu, saf ve basit. Ani ve yoğun.

Vücudu bununla zonkluyor, özlem göğsünde öfkeyle çarpıyor ve merkezinde erimiş bir ısıyı karıştırıyordu. Sığ bir nefes aldı, sonra Jehan yanağını okşamak için uzandığında nefesini sıkıca tuttu. Sıcak parmakları yüzünde sert ve güçlü bir his uyandırıyor ama Jehan onu öylesine şefkatle okşuyordu ki dudaklarından dökülen yumuşak iniltiyi tutamadı.

Düşünceleri ve duyguları yükselen bir beklentiyle sarmal olurken olduğu yerde sabit durdu.

Odanın serin havası açıkta kalan tenini daha da gergin hissettirdi. Göğüs uçları, üzerlerini zar zor örten tüllü ipek şeritlerin ardında sızladı. Jehan'ın sıcak ve tereddütsüz bakışları altında geçirdiği her saniye çıplak omuzlarında ve kollarında tüyler diken diken oluyordu.

Parmakları yüzünden yavaşça uzaklaştı, sonra boynunun yanından aşağıya ve sol omzunun çizgisine doğru kavurucu bir iz bıraktı. Adamın, pazusundaki küçük kırmızı doğum lekesini, yani Irk Arkadaşı işaretini izlediğini hissetti. Parmak uçları, onun insandan başka bir şey olduğunu gösteren gözyaşı damlası ve hilal şeklindeki ay sembolünü okşadı.

Bu işaret aynı zamanda, eğer onun kanını içerse, ikisi de yaşadığı sürece ona ve sadece ona bağlı kalacağı anlamına geliyordu.

Sanki onun dokunuşuna cevap verircesine, damarları ilkel bir hızlanmayla titreşiyor, nabız noktaları her şefkatli vuruşa karşılık olarak zonkluyordu.

"Sen... inanılmaz derecede güzelsin." Derin sesi, dişleri ve azı dişleri arasında dolaşan bir hırıltıya dönüşmüştü. "Ama bir anlaşma yaptık, Seraphina."

Bir anlaşma yaptıklarını biliyordu. Bakmak yok. Dokunmak yok. Herhangi bir fiziksel temas yok. Sınırları net bir şekilde belirlemişler ve bir hafta boyunca birlikte yaşamak zorunda kalmayacakları ayrı köşeler oluşturmuşlardı.

birlikte garip bir zaman geçirmezlerdi. El düğünü sona erdiğinde, sadece vedalaşır ve normal hayatlarına dönerlerdi.

Öyleyse neden Jehan'ın onu kollarına almasını bu kadar umutsuzca istiyordu?

Neden onun kaslı, sert vücudunu üzerinde hissetmeyi arzuluyordu?

İçindeki için için yanan ihtiyaç sarmalı neden daha sıkı sarılıyordu, tüm sinir uçları yanıyor ve onun dokunuşuna daha fazla istek duyuyordu?

Öpücüğü ve onu takip edeceği kesin olan her şey için sabırsızlanıyordu. Ama onu öpmedi.

Boğazının arkasından bir hırıltı yükseldi. Bir hayvan sesi. Başka bir dünyaya ait bir ses.

İnkarın biri.

Başını salladı, koyu renk saçlarının kalın dalgaları geniş omuzlarına değdiği yerde sallanıyordu. Elini yan tarafına doğru indirdi. Yavaşça nefes vererek geri çekildi ve aralarında soğuk bir boşluk yarattı.

Yerdeki kırmızı ipek parçasını almak için eğildi. Geri çekiliyordu ama bakışlarını onunkilere çevirdiğinde, gözleri hâlâ kadını yakacak kadar ateşli bir arzuyla parlıyordu. Sivri dişleri hâlâ jilet gibi parlıyor ve dudaklarının ardında açlık hissi uyandırıyor.

Onu istiyordu. Bu, yüzündeki sert ifadeden ve bol keten pantolonunu saran büyük şişkinliğe baktığında kendini belli eden uyarılmadan anlaşılıyordu.

Ve onun da kendisini aynı derecede çok istediğini biliyordu.

Bu bilginin onun kibirli ve bilmiş bakışlarında parıldadığını görebiliyordu. Lanet olsun ona. Çok iyi biliyordu ve ona eziyet etmekten zevk alıyordu!

İpek yumağını Seraphina'nın ellerine bırakırken ağzının kenarından bir sırıtış geçti. "İyi geceler, Seraphina."

Kapıya doğru geri döndü. Sonra arkasına bile bakmadan odadan çıktı ve onu yarı giyinik, öfkeli ve onunla birlikte olduğu süre boyunca bu sinir bozucu eşekten uzak durmaya kararlı bir şekilde arkasından bakakaldı.

BÖLÜM 8

Sonraki iki gün boyunca Seraphina'yı neredeyse hiç görmedi.

Akşamlarını büyük yatak odası süitinin kapalı kapısının ardında, onun varlığını göz ardı ederek geçiriyordu. Gündüzleri ise saatlerce villanın güneş alan verandasına kaçıyor, onun ulaşamayacağı ve arkadaşlığından olabildiğince uzakta kalıyordu.

Kızgındı, onu soğuk bir sessizlik ve kasıtlı bir kaçınma ile cezalandırıyordu.

Tam da o ilk gece onu baş başa ve kupkuru -ve kendisi gibi cinsel açıdan hüsrana uğramış bir halde- bırakırken niyet ettiği gibi.

Bakışlarının arzu dolu sıcaklığı altında kontrolünü tekrar test etmektense onun nefretini kazanmak daha iyiydi. Onun yokluğu memnuniyetle karşıladığı bir ertelemeydi. Artık her ikisinin de zevkini bildiğine göre, onun baştan çıkarıcı kıvrımlarının ve sonsuz yumuşaklıktaki teninin cazibesine dayanmaya çalışmaktan daha iyiydi bu.

Hay sikeyim. Ona sadece birkaç dakikalığına dokunmuştu ve onun hissi parmak uçlarına işlenmişti. Onun sıcaklığı ve tarçın-şeker kokusu duyularına kazınmıştı.

Her ne kadar şu anda görüş alanının dışında olsa da -mutfakta sessizce homurdanıyordu, sesine bakılırsa- tek yapması gereken gözlerini kapatmaktı ve kadın zihnindeydi. Birkaç parça kırmızı ipekten başka bir şey giymeden önünde duruyordu, ayırık dudakları ve ağır ağır kapanan gözleri onu kendisine dokunmaya davet ediyordu. Onu almaya.

Hayır, bunu yapması için yalvarıyordu. Ama ona göstermişti, değil mi?

Kontrol ondaymış gibi davranıyor, ikisinin de istediği zevki reddediyordu çünkü kendini kontrol edebileceğine güvenemeyecek kadar ihtiyaç içinde boğulmuştu. Şimdi onu görmezden gelmek için elinden geleni yapıyor, hiç şüphesiz soğuk bir piç olduğu için onu lanetliyordu. Bu arada, villada kafese kapatılmış bir hayvan gibi dolaşıyor ve yarı kalıcı bir mavi top vakası yaşıyordu.

Lanet olsun.

O sadece bir piç değildi. O bir aptaldı.

Bir lanetle elini saçlarında gezdirdi ve başarısız bir şekilde uyumaya çalıştığı geniş yer minderinden kalktı. Bu

Güneş batmak üzereydi ve hareket etme, işe yarar bir şeyler yapma ihtiyacıyla seğiriyordu. Herhangi bir şey yapmaya bile razıydı.

Hareketsizlikte hiçbir zaman iyi olmamıştı ve sürgününün sıkıntısı onu çıldırtıyordu.

Gecenin bir yarısı kaçıp gerginliğini atmayı birden fazla kez düşünmüştü. Ya da el bağını boş verip Kazablanka'ya kadar gitmeyi ve Roma'ya giden en erken uçağa binmeyi.

İrk genetiğiyle, şehre arabayla gitmek için gereken süre kadar bir sürede varabilirdi. Belki daha erken.

Cazip.

Ama Seraphina'yı burada tek başına bırakamazdı. Her ne kadar Tarikat'taki ekip arkadaşlarıyla birlikte Opus'un peşine düşerek işine geri dönmek istese de, anlaşmanın şartlarını ihlal ederek ne kendi ne de ailesinin onurundan vazgeçecek değildi.

Eğer o bir haftaya birlikte katlanabiliyor ve kendi kurallarına ek olarak eski anlaşmanın onlara dayattığı saçma kısıtlamalara uyabiliyorsa, o da yapabiliirdi.

Ve geçen geceki davranışları için ona gerçekten bir özür borçlu olduğunu düşünüyordu.

Çıplak ayaklarının üzerinde sessizce ilerleyen Jehan, bir dakika önce sesini duyduğu mutfığa doğru yürüdü. Kadın ona arkasını dönmüş, bitişikteki yemek köşesinde, şişirilmiş bir kanepeye oturmuştu.

Dizlerini yukarı çekmiş, başını eğmiş, elinde tuttuğu şeyi incelerken, mutfaktan arkasından yaklaşan adamı fark etmedi bile. İlk başta onun villanın kütüphanesindeki kitaplardan birini aldığını düşündü. Ama sonra küçük nesnenin başka bir şey olduğunu fark etti.

Bir telefon.

El bağının "dış dünya ile iletişim yok" şartlarını doğrudan ihlal ediyor.

Sinsi küçük asi.

İhlalini yüzüne vurmak için ağzını açtı ama keskin görüşü ekranı dolduran bir kısa mesaj dizisinin son birkaç satırını yakaladı. Karsten adında bir adam ona nerede olduğunu ve nereye gittiğini söylemeden onu neden terk ettiğini soruyordu. Endişelendiğini söylüyordu. Ona ihtiyacı varmış. Onsuz iyi olamayacağını söylemiş.

İncelemek istemediği nedenlerden dolayı, Seraphina'nın bir yerlerde onu bekleyen başka bir adam olduğu fikri -konuştukları hiçbir noktada bu gerçeği ona söylemeyecekti bile- Jehan'ın damarlarında bir öfke dalgasına yol açtı.

Geçen gece diğer erkek -Karsten ne biçim bir isimdi ki zaten- onu önemseydiği, ona ihtiyaç duyduğu apaçık ortadayken ona böyle şehvetle bakması Jehan'ın onu başından beri yanlış okuyup okumadığını merak etmesine neden oldu.

Tabii ki, el bağına katılmayı sadece sonunda yüklü bir ödeme almak için kabul ettiğini ona çoktan itiraf etmişti. Öyleyse, kızın çoktan konuşulduğunu fark etmesi onu neden şaşırttı ki?

"Kuralları çiğniyorsun." Sesi alçak ve düzgündü, damarlarında dolaşan sıcaklıktan eser yoktu.

O kadar sert irkildi ki, telefon neredeyse parmaklarının arasından fırlayacaktı. Onu tutmak için çabaladı ve dehşet içinde ona bakmak için kanepede döndü.

"Jehan! Odaya girdiğini duymadım."

"Söylemiyorsun." Şimdi göğsüne sıkıca tuttuğu telefonu işaret etti. "Onu buraya nasıl soktun?"

En azından biraz pişman görünme nezaketini gösterdi. "Leila'nın benim için hazırladığı kıyafetlerle birlikte kaçırmamı sağladım. O istemedi ama ben ısrar ettim. Bütün bir haftayı her şeyden tamamen kopuk nasıl geçirebilirdim ki?"

"Peki ya *herkes*?" Jehan sordu. "Karsten kim?"

Yüzü kızardı. Mesajlarını görüp görmediğini sormasına gerek yoktu. Suçlu bakışı her şeyi anlatıyordu. "O benim ortağım."

"Ortak mı?" Bu kelimeyi neredeyse hırlayarak söyledi.

"İş arkadaşım. Karsten benimle birlikte sınır kamplarında gönüllü olarak çalışıyor."

Jehan'ın öfkesinin bir kısmı bu açıklama karşısında yatıştı. "Bir iş arkadaşına göre seni geri almak için çok hevesli görünüyor. Sensiz iyi değil mi?"

İfadesi hafif bir küçümsemeye dönüştü. "Karsten... biraz dramatik. Şu anda Marakeş yakınlarındaki bir kontrol noktasında bekletilen bir gıda ve tıbbi malzeme sevkiyatıyla ilgileniyor. Normalde işlerin gecikmeden halledilmesini sağlarım ama ne yazık ki bu sevkiyat ailem beni eve çağırana kadar gelmedi."

"Sevkiyat onaylanmazsa ne olur?"

Kollarını göğüslerinin üzerinde kavuşturdu. "Yiyecekler çürüyecek ve ilaçlar bozulacak. Bu çok sık oluyor."

"Ve bu Karsten sen olmadan malzemeleri alamıyor mu?" Jehan diğer adam hakkındaki yargısını gizleyemiyordu. Eğer gerekli yiyecek ve ilaçlar bir yerlerde teslim edilmeyi bekliyorsa, gitmeleri gereken yere ulaştıklarından emin olurdu.

Seraphina koltuktan kalktı ve Jehan'ın durduğu mermer kaplı adaya doğru yürüdü. "Çoğu zaman, işler böyle geciktiğinde, babamın adı onları gevşetmeye yardımcı olur. Bazen mesele yağlanacak doğru avucu bulmaktır."

Jehan başını salladı. Yerel yönetimlerde yolsuzluk yeni bir şey değildi. Seraphina'nın görünüyordu rahat gezinme şunlar Karışık ağlar etkileyiciydi. Onu etkilemeye devam ediyordu ve bundan bu kadar hoşlanması gerektiğinden emin değildi. "Sence bu malzeme sevkiyatını ne serbest bırakacak?" Kadın belli belirsiz omuz silkti. "Fark eder mi? Karsten şu ana kadar onları kendi başına alamadı ve bizim haftamız burada geçene kadar çok geç olacak. geç. Çölde yiyecek ve ilaç uzun süre dayanmaz."

Hayır, öyle olmadığını sanıyordu.

Ama belki de durumu düzeltmenin bir yolu vardı.

"Malzemelerin tutulduğu kontrol noktasını bildiğinizi söylüyorsunuz. yukarı?"

"Marakeş'in eteklerinde. Birçok malzememiz buradan geçiyor. aynısı."

Jehan düşündü. "Buraya arabayla sadece birkaç saat uzaklıkta." "Ne demek istiyorsun?" Kadın kaşlarını çatı. "Jehan, ne düşünüyorsun?"

"Telefonunu ödünç alayım."

Kadın telefonu uzattı, hâlâ soru dolu gözlerle ona bakıyordu. Jehan kardeşinin numarasını girdi ve telefonu açmasını bekledi. Birkaç kez çaldıktan sonra Marcel'in şaşkın sesi karşılama için hatta geldi. "Alo?"

Jehan hemen konuya girdi. "Senden bir iyilik isteyeceğim."

"Jehan? Beni arayarak ne halt ediyorsun? Telefonu nereden buldun? Teknoloji ya da dış iletişim olmaması gerektiğini biliyorsun-"

"Biliyorum," dedi sabırsızca. "Şu anda neredesin?"

"Ah... Evdeyim ama bir süreliğine dışarı çıkmaya hazırlanıyorum. Ne var ne yok? Seraphina ile her şey yolunda mı?"

"O iyi. Biz iyiyiz," diye güvence verdi Jehan. "Bir araca ihtiyacım var. Mümkün olan en kısa sürede."

Marcel'in nefesi kesildi. "Ne?"

Seraphina'nın gözleri, kardeşinin gözlerinin az önce açıldığını hayal ettiği kadar açıldı.

"Bu önemli, Marcel. Önemli olmasaydı sormazdım, biliyorsun."

"Ama villadan ayrılamazsın. Seraphina'yı orada yalnız bırakırsan anlaşmayı bozmuş olursun. Zaten beni arayarak bile bunu yapıyorsun."

"Senden başka kimse aradığımı bilmeyecek." Jehan Seraphina'ya baktı ve başını salladı. "Onu villada bensiz bırakarak anlaşmayı bozmaya gelince, böyle bir şey olmayacak. O da benimle geliyor ve gitmemiz uzun sürmeyecek. Kimse daha akıllı olmayacak."

"Bir kez daha ben hariç." Marcel inledi. "Muhtemelen bunların ne hakkında olduğunu bilmek istemiyorum, değil mi?"

"Muhtemelen hayır." Jehan gülümsedi.

Marcel bir küfür savurdu. "Lütfen bana Lambo'mu istemediğini söyle."

"Aslında ben Darkhaven'daki Rover'lardan birini umuyordum.

Filo. Dolu bir depo yakıtla, eğer isterseniz."

Marcel'in derin iç çekişi hattı aştı. "Seraphina senin ne kadar talepkâr bir baş belası olabileceğinin farkında mı?"

Jehan onun bakışlarıyla karşılaştı ve sırtıttı. "Sanırım bunu anlamaya çalışıyordur." Marcel kıkırdadı. "Gün batımında bırakırım."

BÖLÜM 9

"O sandığa dikkat et Aleph. O cam aş şişeleri kırılığandır."

Sera, kolunu mülteci kampındaki çocuklardan birine dolamış ve diğer elinde bir kutu sargı bezi tutarak ay ışığının aydınlattığı kumda yürürken, gönüllülerden bir diğerini erzak yüklü Range Rover'ın açık olan arka tarafına yönlendirdi. "Massoud, büyük pirinç çuvalını yemek çadırındaki Fatima'ya götür ve geri kalan ham tahılları nerede saklamamızı istediğini sor. Burada birkaç kasa konserve etimiz ve meyve kutularımız olduğunu da söyle."

Onun arkasında, araçta, Jehan Marakeş yakınlarındaki kontrol noktasından yeni geldikleri sandıkları, kutuları ve çuvaları boşaltmakla meşguldü. Sera durup onu çalışırken izlemekten kendini alamadı. Kot pantolonu ve bol keten gömleğinin kolları *glifle kaplı* kollarını geçecek şekilde kıvrılmış, diğer işçilerin en iyisi gibi çalışıyordu. Hatta cins olduğu için daha da iyiydi. Gücü ve dayanıklılığı yarım düzine insanın toplamından daha fazlaydı.

Bu gece onun için yaptıklarına hâlâ inanamıyordu. Hiç tanımadığı ve umursamak zorunda olmadığı yerinden edilmiş insanlardan oluşan bir köy için. Villadaki ilk gecelerinden beri ona karşı hissettiği tüm öfke ve kızgınlık, şimdi yaptıklarına duyduğu hayranlığın altında buharlaşıp gitmişti.

Ve ona baktığında hissettiği sadece hayranlık değildi. Emin olmak için cazibe vardı. Beyaz ateşli ve manyetik.

Ama bugün içinde daha güçlü bir şey tutuşmaya başlamıştı. Ona duyduğu arzu ne kadar tedirgin ediciyse, bu yeni duygu daha da ürkütücüydü. Ondan *hoşlanıyordu*.

Jehan ilk tanışmalarından itibaren ilgisini çekmişti, hayatını bir savaşçı olarak kazandığını öğrendikten sonra bile. Ziyafetteki öpüşmeleri, içinde hâlâ yok edemediği bir ihtiyacı ateşlemişti. Ve sonra, villadaki o ilk gece elbisesini çıkarmasına yardım ettiğinde, onu neredeyse onu boğacak bir yoğunlukla istemişti.

Onu aşağılanmış ve hayal kırıklığı içinde bıraktıktan sonra, neredeyse kendini onun sadece kibirli bir piç ve bir

Birlikte geçirecekleri haftanın geri kalanında kaçınması ya da katlanması gereken bir sıkıntı.

şimdi gidip onun için böyle nazik bir şey yapması gerekiyordu. şaşırtıcı ve özverili bir şey.

Kaşılarını çatarak, bir iniltiyle ondan uzaklaştı. "Hadi ama Yasmin. Gidip Fatima'nın mutfağında bu gece güzel bir şeyler var mı bakalım."

Kampın merkezine doğru yürürlerken, çadırlardan ve yetersiz ek binalardan oluşan derme çatma köyün diğer ucundan bir cip geliyordu. Araç kampa giden toprak yoldaki tümseklerin üzerinden geçerken sarı farlar karanlıkta sekiyordu. Cip birkaç metre ileride durdu ve Karsten Hemmings sürücü koltuğundan atladı.

"Sera?" Sert ve yakışıklı yüzünde hoş bir sırtışla koşarak onu karşıladı. "Erzakların serbest bırakıldığı haberini aldığımda güney kampındaydım." Kutuyu onun elinden alırken yanağına hızlı bir öpücük kondurdu. Sonra uzanıp gülümseyerek çocuğun başını okşadı. "Neler oluyor? Ailenle birkaç gün daha gecikeceğini söylediğini sanıyordum?"

Ona söylediği küçük yalanı hatırlatınca omuz silkti. "Bir süreliğine uzaklaşmak için bir fırsat buldum, bu yüzden Marakeş'e gidip erzak konusunda ne yapabileceğime bir bakayım dedim."

Karsten elindeki bandaj kutusunu yoldan geçen bir kamp gnllsne atarken boğazından alaycı bir ses çıkardı. "Bu sefer ne kadara mal oldu?"

"Birkaç bin."

Kontrol noktası amiriyle yapabildiği kadar pazarlık yaptıktan sonra, parayı rüşvetçi memurun kişisel hesabına havale ettirmeyi ayarlamıştı. Onun iş kolunda bazen işler böyle yürüyordu ama yıllar içinde "birkaç bin" birikmişti. Hesabındaki para neredeyse tükenmek üzereydi - en azından el bağını tamamlayana ve babası onun güvenini boşa çıkarana kadar.

Bir grup ocuk koşarak yanlarından geçti ve Yasmin'e elim sende oyununa katılması için bağırdı. Yemek adırındaki ikram vaadi çabucak unutulmuş kk kız arkadaşlarına katılmak için koşmaya başladı.

"Kampa yakın durun, hepiniz!" Karsten arkalarından seslendi ve gidişlerini izledi. Sonra başını Sera'ya doğru eğdi. "Seni görmek güzel. Kimseye bir şey söylemeden ailenin yanına gittiğini duyduğımda bir şeylerin ters gittiğinden korkmuştum." Sera'nın görünüşünü nihayet kavrayarak yere baktı. "Kıyafetlerine ne oldu böyle?"

Sera villadan ayrılmadan önce, Leyla'nın onu bir haftalık aylıklık ve potansiyel romantizm için nasıl giydirdiğini görünce, sahada giyebileceği pratik bir şeyler bulmak için Jehan'ın gardırobunu yağmalamıştı.

Kız kardeşinin seçtiği elbiselerden ya da köylü eteklerinden birini giyemeyeceği için Sera, Jehan'ın ziyafet gecesinden kalma beyaz keten tuniğini ve bol bir keten pantolonu kendine mal etmişti. Pantolonun paçaları birkaç kez kıvrılmış, beli derme çatma kırmızı ipek bir kemerle sarılmış ve kendi çocuk derisi babetlerinden bir çift giymişti, kıyafetleri şık değildi ama işlevseldi.

Ayrıca Jehan'ın, tuniği kafasına geçirdiğinden beri duyularıyla alay eden nefis baharatlı kokusunu taşıması gibi bir avantajı da vardı.

Ne giydiğini nasıl açıklayacağından emin değildi ama Karsten artık ilgilenmiyor gibiydi. Bakışları Sera'nın yanından geçip Jehan'ın son sandıkları ve malzemeleri indirdiği yere kaydı.

Kaşları şaşkınlıkla çatıldı. "Kim o?"

"Bir arkadaş," dedi, ona neden arkadaş demesi gerektiğinden emin değildi.

Bu.

"O Cins." Karsten'in gözlergeldi geri içinonu Şimdi,
temkinlilik

Sesini alçaltırken dudaklarını düzleştirdi. "Onlardan birini kampa mı getirdin?"

Irkların insanlığa tanıtılmasının üzerinden yirmi yıl geçmiş olmasına rağmen, önyargılar hâlâ devam ediyordu. Görünüşe göre nazik iş arkadaşında bile.

"Sorun değil. Jehan... ailemin eski bir dostu." Onun endişelerini gidermek için elini salladı. "Ayrıca, fazla kalmayacağız. Bu gece villaya dönmemiz gerekiyor."

"Villa mı?"

Kahretsin. Tüm bu garip aile anlaşması ve el düğünü senaryosunu ona açıklamak istemiyordu. Bir kere, bu Karsten'i hiç ilgilendirmiyordu - bir zamanlar kısa bir süre çıkmış olmalarından sonra onu arkadaşısı olarak görse bile. Ve belki de tam da bir zamanlar çıkmış oldukları gerçeği *yüzünden* onu ilgilendirmiyordu.

Nedeni ne olursa olsun, Jehan'la geçirdiği zamana karşı garip bir şekilde korumacı hissediyordu. Bu onlara aitti, başka kimseye değil.

"Kampta her şeyi yoluna koyduktan sonra Jehan ve benim geri dönmemiz gerekiyor. Mümkün olan en kısa sürede dönmemiz bekleniyor." Ki bu da

Bu konuda gerçeğe en çok yaklaştığı andı.

Karsten başını salladı. "Bu gece buradan ayrılamayacaksınız. Sahra'dan gelen büyük bir toz fırtınası var. Hızla ilerliyor, bir saat ya da daha kısa bir süre içinde buraya ulaşacak. Ondan kaçmanız mümkün değil."

"Oh, hayır." Göğsünde bir endişe düğümü sıkıştı. "Bu korkunç bir haber."

"Kötü haber nedir?"

Jehan'ın derin sesi sinir uçlarını bir okşayış kadar hassas bir şekilde uyandırdı. O daha farkına bile varmadan Rover'ı kapatmış ve arkasından yaklaşmıştı. Yüzünü ona döndüğünde, onun büyüleyici mavi gözlerinin Karsten'a kilitlenmiş olduğunu gördü.

"Sen Jehan olmalısın." Karsten selamlamak için elini uzatmak yerine yumruklarını kalçasında birleştirdi. "Ben Karsten Hemmings, Sera'nın ortağım."

"İş arkadaşı." Jehan kurnazca onu düzeltti. Tanışma faslına gelince, onunki de pek dostane bir hava yansıtmıyordu. Avucu yumuşak ve sıcak bir şekilde Jehan'ın omzuna indi. "Kötü haber nedir?"

Sanki adamın uzun süreli dokunuşu vücudundaki her hücreyi uyandırmıyormuş ve onu sıcakla doldurmuyormuş gibi davranmaya çalıştı. "Bir toz fırtınası yaklaşıyor. Karsten burada, kampta beklememiz gerekebileceğini söylüyor. Yine de bir an önce dönmemiz gerektiğini biliyorum. Kardeşin bu gece Rover'ı geri götürmemizi bekliyor."

"Sera, eğer arkadaşının gitmesi gereken bir yer varsa," diye yardımsever bir şekilde araya girdi Karsten, "o zaman neden fırtınayı burada kampta beklemiyorsun, ben de yarın fırtına dindikten sonra seni ailenin yanına götüreyim?"

"Olmaz." Jehan'ın sert cevabı hiçbir tartışmaya izin vermedi. "Eğer Seraphina herhangi bir nedenle kalırsa, ben de kalırım."

Bunu açıkça söylemese de, mesaj yüksek sesle ve net bir şekilde yayınlanmıştı. Fırtına olsun ya da olmasın, onu Karsten'la yalnız bırakmayacaktı.

Ve eğer sesindeki koruyucu, alfa tonu kalbinin göğsünde serbest düşüşe geçmesine neden olmasaydı, şu anda yörüngesindeki diğer tek erkeğe karşı sebepsiz, agresif tepkisinden rahatsız olma sağduyusunu bulabilirdi.

Karsten hafifçe gülümsedi ve bir omzunu kaldırdı. "Sen bilirsin o zaman. Ben fırtınadan önce eşyaları yerleştirmeye başlayacağım. Bana ihtiyacın olursa Sera, nerede olduğumu biliyorsun."

Başını salladı ve onun uzaklaşmasını izledi. Sonra Jehan'la yüzleşmek için döndü. "Arkadaşıma çok kaba davrandın."

"Arkadaş mı?" Nefesinin altından homurdandı. "O insan senin için bir arkadaştan fazlası olduğunu düşünüyor." Jehan'ın keskin mavi gözleri kısıldı. "Bir zamanlar bundan daha fazlasıydı, değil mi?"

"Hayır." Başını iki yana salladı. "Birkaç kez çıktık, o kadar. Onunla ilgilenmiyordum."

"Ama seninle ilgileniyordu. Hâlâ da öyle." "Kıskanmış gibisin."

Alevlenen burun deliklerinden sertçe nefes verdi. "Buna gözlemci diyebilirsin."

"Ben buna kıskançlık diyorum." Ay ışığında ona bir adım daha yaklaştı, adamın iri bedeninden yayılan ve için için yanan bakışlarının derinliklerinden fışkıran sıcaklığa dayanmaya çalışıyordu. Çenesi sertçe kenetlenmişti ve çenesini kaplayan koyu renkli deri, yakışıklı ve tedirgin yüzüne gereğinden fazla gerilmiş gibiydi. "Karsten'in benim arkadaşım ya da daha fazlası olması seni neden rahatsız etsin ki? Benim üzerimde bir hakkın yok ki. Şu anda onun peşine düşebilirim ve bu konuda söyleyebileceğin hiçbir şey yok."

İçinin derinliklerinden alçak bir ses gürledi. "Umarım beni denemek niyetinde değilsindir."

"Neden? Aptal bir anlaşma yüzünden mi?" Sesi hayal kırıklığıyla birlikte yükseliyordu. "Ona inanmıyorsun bile, ama yine de onun şartlarına göre yaşamak zorundaymışız gibi davranmak istiyorsun."

"Lanet olası anlaşma umurumda değil, Seraphina."

"Bu beni aptal gibi hissettirmek için bunu bir bahane olarak kullanmana engel olmadı."

Gözlerinin gölgeli havuzlarında kıvılcımlar alevlendi. "Eğer gerçekten o gece senden uzaklaşmamın anlaşmayla bir ilgisi olduğunu düşünüyorsan, o zaman *sen* bir aptalsın."

Nefesini içine çekti, ona bir küfür savurmaya hazırды ama adam ona bu fırsatı vermedi.

Bir adımdan daha kısa bir sürede aralarındaki mesafeyi kapattı. Güçlü ellerinden biri kadının gevşek saçlarına ve ensesine dolandı. Diğer ise onu kendine çekip ağzını ateşli ve aç bir öpücüğe boğarken belkemiğinin alt kısmına yaslandı.

Seraphina zevk ve ihtiyaç onu sararken inledi. Göğüsleri adamın göğsünün sert ve kaslı kaburgalarına çarpıyordu. Karnına karşı, onun horozu kalın, katı bir ısı, güç ve cinsel talep sırtıydı. Açlık

İçini yırttı, cıvıl cıvıl ve erimiş. Öfkesini yakıp kül etti, kızgınlığını ve hayal kırıklığını yok etti. Öpüşmelerini derinleştirdiğinde ve dili onun ayırık dudaklarına girdiğinde, bildiği tek şey ihtiyacı.

Parmaklarını Jehan'ın kalın, yumuşak dalgalarına geçirdi ve ona sarıldı, arzu içinde kayboldu ve çevrelerini unuttu. Jehan ona bu şekilde sarıldığı, onu en az onun kadar özlemiş gibi öptüğü sürece her şeyi görmezden gelmeye hazırды.

Hırıltılı bir küfürle geri çekildi ve ona baktı. Gözleri kor gibi parlıyordu, gözbebekleri tüm o ateşin ortasında dikey yarıklardan başka bir şey değildi. Islak dudakları dişlerini ve azı dişlerini geriye doğru sıyırarak derin bir nefes aldı ve gerçekte olduğu gibi yırtıcı bir varlık gibi onun kokusunu aldı.

Bir an için adamın onu alıp kampın تنها bir köşesine, sanki onun sahibiymiş gibi götürceğini düşündü. Onunla dövüşmezdi. Tanrım, yakınından bile geçmezdi.

Ama orada dururlarken Sera yanaklarında ve alnında hafif bir sızı hissetti. Gözleri yanmaya başladı, ardından aldığı bir sonraki nefes ince kum tanelerini boğazının arkasına taşıdı.

Fırtına.

Karsten'in uyardığından bile daha erken geliyordu.

Jehan'a söylemek zorunda değildi. Onu kendine doğru çekerek başını göğsüne yasladı ve gece sarı bir toz dalgasıyla dolmaya başlarken onunla birlikte en yakındaki ek binaya doğru koştu.

BÖLÜM 10

Birkaç metre ilerideki alüminyum çatılı depo binasına ulaştıklarında, ısıran rüzgâr bir uğultuyla şiddetlenmişti. Kum kampın üzerinde çalkalanıyor, bir kar fırtınası kadar yoğun esiyordu.

Vücudu hâlâ tahrikle dolu olan Jehan, çürük ahşap kapıyı açarken Seraphina'yı kendisine doğru tuttu. "İçeri, çabuk."

Sığınağa girer girmez fırtınanın ortasında bir yerden gelen boğuk bir çığlık ikisini de alarma geçirdi. Ses küçük ve uzaktı. Açıkça dehşete düşmüştü.

"Yasmin." Seraphina'nın yüzü endişeyle bembeyaz kesildi. "Oh, Tanrım. Geldiğimizde bizi karşılamaya gelen küçük kız. O ve diğer çocuklar birkaç dakika önce oyun oynamak için kaçtılar."

Ağlama tekrar geldi, şimdi daha ağlamaklıydı. Çocuğun sesinde de acı vardı.

Jehan küfretti. "Burada kal. Ben onu bulacağım."

Kızın itiraz etmesini beklemeden, Irk genetiğinin hızını kullanarak gecenin içine doğru fırladı. Küçük kızın feryatları, uçuşan kumların göz kamaştırıcı denizinde bir işaretti. Jehan onun çığlıklarını kampın uzak tarafındaki derin bir hendeğe kadar takip etti. Engebeli inişin dibinde, küçük bedeni sıkı bir yumak halinde kıvrılmış yatıyordu.

"Yasmin?"

Adını duyunca başını kaldırdı. Acı ve dehşet dolu gözlerinden yaşlar akıyordu. Zavallı çocuk titriyor, hıçkırıyor ve havadaki kumlarla boğuluyordu.

Jehan hendeğin içine atladı. Kum fırtınası etraflarını sararken onun yanına çömelip vücuduyla onu korudu. "Yaralandın mı?"

Esmer başı sarsak bir baş sallamasıyla sallandı. "Bacağım ağrıyor. Arkadaşlarımdan saklanmaya çalışıyordum ama düştüm ve hepsi kaçtı."

Jehan onu nazikçe muayene etti. Avucu sol kaval kemiği ve ayak bileğinin üzerinden geçer geçmez, bileşik bir kırığın sıcak acısını hissetti. Kırık, keskin bir şimşek gibi duyularının içinden geçti. "Hadi tatlım. Seni buradan çıkaralım."

Yasmin'i kollarına aldı ve hendekten yukarı taşıdı. Hendeğin tepesinde Seraphina bekliyordu. Ağır bir battaniye, fırtınaya karşı derme çatma bir kalkan olarak onu tepeden tırnağa örtüyordu. Jehan ona doğru ilerlerken Seraphina kollarını açtı ve üçü kampa doğru ilerlerken onu ve çocuğu sardı.

Seraphina korkmuş çocuğa sakinleştirici sözler mırıldanırken, "Bir doktora ihtiyacı var," diye bilgi verdi. "Sol fibulanın alt kısmında iki kırık ve ayak bileğinde oldukça kötü bir burkulma hissettim."

Seraphina'nın kaşları bir an için çatıldı, sonra başını sallayarak onayladı. "Sağlık binası kampın merkezinde. Bu taraftan."

Rotalarını ilerideki kumların ve karanlığın arasından yayılan sarı ışıklardan birine çevirdi.

Jehan, Seraphina'yla birlikte yaralı çocuğu küçük sahra hastanesine getirirken kendisine yönelen kuşkulu bakışları kaçırmadı. Bu bakışlar onu rahatsız etmemişti. Cins olduğu için, çoğu insanın ona geniş bir alan açmasına alışkındı. Üzerinde büyük bir kırmızı haç olan bir soğutucu taşıyan hemşirelerden birinin, gözleri ona ilişir ilişmez hemen geri adım atması da dikkatinden kaçmadı; sanki elindeki soğutulmuş kırmızı hücre zulası onu saldırmaya kışkırtabilirmiş gibi.

İnsanların bu konuda endişelenmesine gerek yoktu. Onun türü sadece açık bir damardan alınan taze kanı tüketirdi.

Ve şu anda onu ilgilendiren tek damar, yanında duran güzel kadına aitti. Yıpranmış gömleği ve büyük boy pantolonuyla bile Seraphina, doğasının vampir tarafını harekete geçirdiği gibi içindeki erkek olan her şeyi de harekete geçiriyordu.

Öpüşmeleri fırtına ve sıkıntılı bir çocuk yüzünden yarıda kesilmişti ama bu Seraphina'nın içinde tutuşturduğu ateşi unuttuğu anlamına gelmiyordu. Artık küçük kız güvende ve bir doktorun gözetiminde olduğuna göre, Jehan'ın tüm dikkati Seraphina'yla bıraktıkları yere ne kadar çabuk dönebileceğine odaklanmıştı.

Ama Seraphina tanışma faslını gerçekleştirirken ve gönüllü arkadaşlarına Jehan'ın onun arkadaşı olduğunu, Yasmin'i bulmak için fırtınaya çıkan kişinin o olduğunu anlatırken sabırla bekledi. Seraphina'nın ona kefil olması insanları rahatlatmaya yetmiş gibi görünüyordu çünkü kamptaki herkesin ona güvendiği ve taptığı açıktı.

O da aynı şekilde hissetmeye başlamıştı.

Aslında böyle hissetmeye başlamaktan daha fazlası.

Doktor ve hemşireler işlerinin başına d6nd6kten sonra Seraphina d6n6p ona baktı.

"Yasmin'i fırtınadan çıkardığınızda bacağının kırık olduğunu s6ylemiştiniz." Başını salladı ama bu Seraphina'nın merakını giderecek gibi g6r6nm6yordu. "Aslında, fibulasında iki kırık olduğunu ve ayak bileğinin k6t6 burkulduğunu s6ylemiştin. Haklıydın, Jehan. Birkaç dakika 6nce saha doktorunun s6ylediğine g6re y6zde y6z doğruymuşsun. Bana onun yaralarını *hissettiğini* s6ylemiştin. Fiziksel yaralanmaları hissedebiliyor musun?"

Omuz silkti, çok nadiren kullandığı yeteneğini zar zor kabul etti.

"Onları da iyileştirebilir misin?"

"Hayır. Ve artık lanetimi biliyorsun," diye mırıldandı alaycı bir şekilde. "Birinin yaralarını sayabilirim ama onlara yardım edemem."

Başını ona doğru eğdi, g6zlerinde sıcaklık parlıyordu. "Bu gece Yasmin'e yardım ettin."

Jehan nasıl cevap vereceğini bilemeden ona baktı. Seraphina s6zde yeteneğinin onu hayatında nasıl k6steklediğini bilemezdi. Kendini işe yaramaz, amaçsız hissederek b6y6muştu. Tarikat'ı bulana kadar hayatında anlamlı bir şeyler yapmanın başka yolları olduğunu fark etmemişti. Hayatının bir amacı olduğunu.

Hâlâ onu inceliyordu, muhteşem g6r6n6yordu ve bakışlarını onun 6zerinde tutarken onunla fazlasıyla ilgileniyordu. "Dışarıda gerçekten fırtına esiyor. Burada beklemek ister misin yoksa benim evime mi gitmek istersin?"

Kaşlarını kaldırdı. "Senin evin mi?"

"Benim adırım." G6l6msedi ve g6l6msemesinin sıcaklığı doğrudan adamın kasıklarına gitti. "Kampta uzun s6re kaldığımda burada kalıyorum. O kadar da rahat değil ama 6zel bir yer."

Jehan'ın sırtışı yavaşça y6z6ne yayıldı. "Bayan Sanhaja, beni baştan çıkarmaya mı çalışıyorsunuz?"

Dudaklarını yaladı, onun a bakışlarını tutarken başını eğdi. "Sanırım 6yle olabilirim."

Vay anasını. Kadının sesindeki vaat kanını o kadar sert ve hızlı bir şekilde sikine doğru akıtmıştı ki, çadırına ulaşabileceğinden emin değildi.

"Yolu g6ster," diye kalınca bir ses çıkardı, dişleri diş etlerini delmeye başlamıştı bile.

Tıbbi binadan çıkıp kum fırtınasının içinden hızla geçerken battaniyeyi 6zerlerinde tuttu. Seraphina'nın çadırı kampın uzak ucunda duruyordu. Oroya ulaştıklarında ve

Sığınağın girişini sabitleyen fermuarı ve bağları geçtikten sonra ince bir kum tabakasıyla kaplandılar. Seraphina karanlıkta gülerek ve nefessiz kalarak el ele birlikte içeri girdiler.

Bir an için onu bıraktı ve bir feneri yakmak için eğildi.

Yumuşak ışık pembeleşmiş yanaklarını ve boğazının pürüzsüz sütununda yükselen renk cümbüşünü parlatıyor, tenini toz haline getiren ince kumları elmas gibi parlatıyordu. Uzun kahverengi buklelerinin rüzgârla savrulan düğümünün altında, sandal ağacı rengindeki gözleri dipsiz ve arzuyla doluydu. Nefesi hâlâ hızlı ve sığıdı, göğüslerinin dış hatları gömleğinin bembeyaz keteninin altından onu rahatsız ediyordu.

Hiç bu kadar güzel bir şey görmemişti.

Etraflarında uğuldayan fırtına ve çadıra yağmur gibi çarpan kumlarla Jehan'ın nutku tutulmuştu, onu bu şekilde görmek hafızasına sonsuza dek kazınmıştı.

Kadife yanağını okşamak için uzanmaktan kendini alamadı. Sonra bu da yetmedi, yüzünü ellerinin arasına aldı ve onu şiddetli bir öpücüğe sürükledi.

Dudakları buluştuğu anda, kum fırtınasından önceki ateşli öpüşmeleriyle şimdiki bu elektrikli an arasında sanki hiç zaman geçmemiş gibiydi. Sanki villadaki o ilk gece kaldıkları yerden devam ediyorlarmış gibiydi. Bu kadına karşı hissettiği tüm o açlık, tüm o arzu... yüzeyin hemen altındaydı ve yeniden alevlenmek için fırsat kolluyordu.

Seraphina'nın da bunu hissettiğini biliyordu.

Bir iniltiyle ona karşı eridi, dudakları diline istediği erişimi sağlamak için ayrıldı. Tutkusunun tadıyla damarlarını yalayan ısı, yoluna çıkan her şeyi yakıp kavurdu. Bir anda, dişleri ağzını doldurmak için diş etlerini deldi. İhtiyaç şakaklarına, göğsüne vuruyordu. Aletinin ağrıyan uzunluğunda.

Yoğunluğundan dolayı inledi.

Hızını ayarlamak zorundaydı. Kendini onun içine gömerken, onun altında yayılması için kendi sabırsızlığına rağmen, bunu onunla yavaşça yapmak istedi.

Ama Seraphina acımasızdı. Islak ağzı ve hırıltılı nefesi adamın kararlılığını parçalıyordu. Yumuşak kıvrımları ve omuzlarında, göğsünde, saçlarında gezinen güçlü, arayış içindeki parmakları, zaten zayıf olan kontrolünü elinden alıyordu.

Ellerini tuniğin bol eteğinin altına kaydırarak, saten kaplı göğüslerinin sert kabarıklığını açgözlülükle okşadı. Seraphina'nın nefesi kesildi,

Sütyeninin ön kopçasını açıp çıplak bedenini avuçlarının arasına aldığında ona doğru eğildi. Meme uçları küçük, sıkı tomurcuklardı ve onları parmaklarının arasında yuvarlayıp çimdikledikçe daha da sertleşiyorlardı, onları tatmaya açlardı.

Onu serbest bıraktı ama sadece gömleğini çıkarıp gözleriyle ona ziyafet çekebilmek için.

Çarşafı başının üzerinden çekti ve çadırın zeminine düşmesine izin verdi. Ardından pantolonunu tutan kırmızı kuşak çıktı. Kuşağı çözdü ve keten pantolonun gevşemiş bel bandının kalçalarından kayarak ayaklarının dibine düşmesini izledi.

"Çok güzel," diye mırıldandı, uzanıp parmak uçlarını kolunda, sonra da karnının düz düzleminde gezdirdi. Daha da ileri giderek narin külotunun dantelli kenarıyla oynadı. "Seninle o ilk gece yapmak istediğim şey buydu, Seraphina. Seni santim santim soymak. Sana böyle bakmaya ve sana sahip olmaya layık olabileceğimi düşünmeye hakkım varmış gibi davranmak."

Yavaşça başını salladı. "Numara yapmanı istemiyorum, Jehan. Bu gece durmanı istemiyorum. O ilk gece de durmanı istememiştim."

Ondan bir ses kaçtı, ham ve uhrevi bir şey. Parmaklarını kızın bacaklarının arasındaki kumaş parçasının içine soktu ve... lanet olsun.

Dantelin altında neredeyse çıplaktı. Ve ıslaktı. Çok ıslaktı. Sıcak, sıvı ipek, onun kaygan yarığına dalarken parmak uçlarını yıkadı.

Dudağını ısırdı ve bir iç çekişle başını geriye attı. Jehan ipeksi kıvrımlarını okşarken ona tutunarak kıvrıldı ve onun dokunuşuna karşı ürperdi. "Jehan, beni bekletme. Lütfen, beni bir daha böyle istemek zorunda bırakma."

"Buna imkân yok," dedi, sesi boğazında çakıl taşı gibi, arzudan çiğ çıkmıştı. "Bu gece olmaz."

Bir daha asla, diye homurdandı içindeki sahiplenici bir parça.

Bunun nereden geldiğini bilmiyordu; bu kadına ait olduğunu derinden hissediyordu.

Onun olduğunu.

Ve aileleri arasındaki eski anlaşma ne kadar saçma olursa olsun, bir şekilde onu daha önce hiç olmadığı kadar arzuladığı tek kadına ulaştırmıştı.

Jehan onun ağzını kendi ağzına çekti ve onu tekrar öptü, iddialı olduğu kadar saygılı bir öpüştü bu. Teması sadece gömleğini ve kot pantolonunu çıkarabilmek için kesti,

ikisini de ayaklarının dibine bıraktı. Altına hiçbir şey giymemişti ve siki serbest kalır kalmaz Seraphina'nın elleri onu buldu.

Kadın onu okşadı ve okşadı, parmakları o kadar emin ve ateşliydi ki adam neredeyse boşalacaktı.

İhtiyaç, ellerinin sert şaftının üzerinde her kayışında sıkı ve sıcak bir şekilde büküldü, omurgasının dibinde basınç kıvrıldı.

Her nasılsa, zihniyle feneri söndürmeye yetecek kadar kendini toplamayı başardı. Çadır karanlığa gömüldü. Dışarıdaki kum fırtınası kamptaki herkesi içeriye sürüklese de, Seraphina'yı ya da bu anı başka kimseyle paylaşmayacaktı.

Jehan onu battaniye ve yastıklardan oluşan paletin üzerine çekerek külotunu çıkardı, ardından elini çıplak vücudundaki her güzel kabarıklık ve incelikle kaslanmış düzlem üzerinde gezdirdi. Onun seksinin cazibesi çok fazlaydı. Jehan onun üzerinde hareket ettikçe, egzotik bir çiçek gibi ona açılana kadar uyluklarını ayırdıkça, onun uyarılmasının tatlı kokusu duyularını ıslattı.

Tatmak için sabırsızlandığı bir tane.

Başını bacaklarının arasına indirdi, dili Seraphina'nın nektar gibi tatlı, sıcak, ıslak etiyle buluştuğunda acı ve coşkunun karışımıyla inledi. Azı dişleri zaten tamamen uzamıştı ama Seraphina'nın sularını ilk yutuşunda sivri uçları daha da büyüdü.

Isırma dürtüsü -kanını akıtmak ve bildiği en güçlü şekilde onu kendine ait kılmak için- hiçbir uyarıda bulunmadan içinde yükseldi.

Hayır.

Dürtüsünü sert bir şekilde bastırdı, dürtünün gücünden gözü dönmüştü.

Kendini cinsel zevklere kaptırmak başka bir şeydi. Seraphina'yı sonsuza dek ona bağlamak başka bir şeydi. Ve bu onun geçemeyeceği bir çizgiydi.

Hayatında bir eşe yer yoktu ve eğer sabah pişmanlıklarla uyanırsa, bunlardan birinin geri dönülmez olmasını kesinlikle istemiyordu.

Bu gece ona zevk vermek istiyordu.

Bencilce, ona şimdiye kadar dokunmuş olan diğer tüm erkeklerin hafızasından silinmesini sağlayacak türden bir zevk vermek istiyordu.

Bu gece Seraphina onundu - saçma bir anlaşma öyle olması gerektiğini söylediği için değil, öyle olmak istediği için.

Çünkü onunla aynı yadsınamaz arzuyu hissediyordu.

"Benim için gel," dedi Seraphina'nın yumuşak etine karşı. "Seni duymak istiyorum, Seraphina."

"Oh Tanrım," diye cevap verdi, öpüp emerken ve dudakları ve diliyle alay ederken ağzıyla buluşmak için eğildi. Kız yükselen bir zevkle kıvranıp miyavladığında, adam ona daha fazlasını verdi, bir parmağını sularının arasından geçirip vücudunun sıkı girişine soktu. Adam dilinin derin darbeleriyle tempo tutarak bir tane daha eklediğinde kadın haykırdı.

Kızın kıvrılan vücuduna uzun uzun baktı. "Aç gözlerini güzelim. Benim için geldiğini görmek istiyorum."

Kadın itaat etti, ağır göz kapaklarını kaldırdı, bakışları zevkten sarhoş olmuştu. "Jehan, lütfen..."

Adam onu daha da yukarı çekerken elleri adamın saçlarına dolanıyor ve yumruk oluyordu; adam içeri girmeden önce onun zevk almasını, serbest kalmasını istiyordu.

Ah, lanet olsun. Seraphina'nın orgazmın zirvesinde yakalandığı kadar erotik bir şey görmemişti. Çıkardığı seksi sesler. Vücudunun dizginlenemez tepkisi. Dilini klitorisinin üzerinde gezdirirken ve onu acımasızca sarsıcı bir serbest bırakmaya doğru sürüklerken, kılıfının sıkı, sıcak mengenesi parmaklarının etrafında kenetleniyordu.

Karanlıkta onun bakışlarını tuttu ve bir an sonra dağıldığında dudaklarında onun adı vardı.

Jehan memnun sırtışını engelleyemedi.

Onun üzerine çıktı, dizlerini göğsüne bastırarak sikini seksinin kaygan kıvrımlarının arasından geçirdi. Gözleri onunkilere kilitlenmişti, vücudu hâlâ kızarmış ve serbest kalmasının artçı şoklarıyla titriyordu. Kalçalarının küçük bir itişiyile onun sıkı girişini test etti, küçük kaslı duvarları shaftının başını sararken inledi.

Kontrolü ele geçirmeye çalıştı ama hiçbir şey yapamadığını fark etti. Bu kadın söz konusu olduğunda değil.

Ve bunun onu neden korkutmadığını bilmiyordu.

Şu anda, Seraphina ıslak ve onun için hazırken, bu sorunun hiçbir önemi yoktu.

Sert bir küfürle leğen kemiğini büktü ve kendini köke oturttu.

BÖLÜM 11

Jehan onu derin, nefes kesen bir hamleyle içine alırken, kadın soluk soluğa Jehan'ın adını haykırdı.

Hinzır ağzı ve parmakları sinir uçlarını titreştirmiş ve hissizleştirmişti, vücudu serbest kalmaktan kaygan ve sıcaktı. Ama Jehan'ın kalçalarının her yuvarlanan itişi onun uyarılmasını bir kez daha canlandırdı. Aleti onu geriyor, öyle bir dolduruyordu ki, tüm uzunluğu ve çevresi zar zor sığıyordu. Jehan içinde hareket ettikçe, güçlü vuruşları ve acımasız temposu onu akıl sağlığının sınırına sürükledikçe oluşan şaşırtıcı ecstasy'ye karşı gözlerini kapattı.

Jehan'ın muhteşem vücudunun çıplak gücü kadar sarhoş edici bir şey daha önce hiç hissetmemişti. Tüm tutkusunun -tüm muazzam kontrolünün- onun zevkine odaklanmış olması, kolayca bağımlısı olabileceği bir uyuşturucuydu. Belki de zaten öyleydi çünkü ona duyduğu açlık, vücudunun onunkine her sert çarpışında daha da artıyordu.

Aralarında uzanarak, bacaklarından birini göğsüne doğru eğildiği yerden aşağı çekti ve daha da yoğun bir açığa geçerken beline sardı. Yeni pozisyonu *sayesinde glif kaplı* göğüs kaslarına ve kaslı karnına erişebildi ve bunları araştıran parmakları ve çizici tırnaklarıyla keşfetti. Başını kaldırdı ve onun kendisine vuruşunu izledi, ihtiyaçlarının şiddetli, erotik güzelliği karşısında büyüldü.

Jehan boğazının arkasından onaylayıcı bir ses çıkardı. "Görünüşümüz hoşuna gidiyor mu Sera? Bacakların benim için ardına kadar açılmış, sikim sıcaklığına gömülmüş?"

"Evet." *Oh, Tanrım.* Zaten yanmanın eşiğinde olduğunu mu düşünmüştü? Adamın karanlık sesi onu daha da alevlendirdi. Bakışlarını onların birleştiği yerden ayırdı ve Jehan'ın dönüşmüş gözlerinden kendisine doğru parlayan ateşle karşılaştı. "Jehan... Böyle olabileceğini bilmiyordum. Yeterince derine inemiyormuşsun gibi içime girmeni izlemek. Bizi böyle birlikte görmeye bayılıyorum. Hissettiklerimizi seviyorum."

"Mm," diye cevap verdi, cevaptan çok hırıltıyla. "O zaman sana daha da fazlasını vereyim."

Kadının zaten kaymakta olan kontrolünü yok eden yeni bir hız belirledi. Bir başka orgazm daha içinde yükselip bükülerek onu baş döndürücü bir zevk sarmalına sürükledi. Doruk noktası kabarıp kırılma noktasına yaklaşırken, boğuk bir iniltiyle dudağını dişlerinin arasına sıkıştırdı.

Jehan'ın ritmi hiç merhamet göstermiyordu. Onu daha sert, daha derinden, kalçaları öfkeyle pistonlayarak sürdürdü.

Daha fazla dayanamayarak onun altında kavis çizdi. Başını yastığına doğru çevirerek bir çığlık attı ve salıverilmesi onu dalga dalga mutluluğa boğdu.

Kadın boşalırken Jehan öfkeyle pompaladı, sonra içinden sert bir küfür koptu. Adam gerildi, kadın ona yapışırken parmak uçlarının altında kasları granit gibi sertleşti. Kehribar rengi gözleri alev alev yanıyor, ona kilitleniyordu.

Adını tısladı, işkence ve zevk yakışıklı, vahşi yüzüne kazınmıştı. Sonra dişlerinin ve azı dişlerinin arasından bir kükreme yükseldi. Kalçaları acımasızca itti, sonra tohumunun ani, kavurucu akışı onun içinde patlarken bir lanetle derinlere daldı.

Hiç bu kadar doygun hissetmemişti. Bu kadar lezzetli sikilmemişti.

Jehan'ın vücudu gevşerken ve orgazmı azalırken onu okşadı. Ama siki kadının içinde sertliğini çok az kaybetmişti. Güçlü parmakları saçlarını, yanaklarını ve göğüslerini okşarken, hissettiklerine övgüler mırıldanırken, o kalıcı sertlik tekrar çeliğe dönmüştü.

Vücudunun ona verdiği tepkiyi kontrol edemiyor, şaftı kapasitesine kadar şişerken ve seksinin duvarları onu tutmak için kenetlenirken titrek zevk iç çekişini engelleyemiyordu. Onun altında hareket ederek kaygan bir sürtünme yarattı.

"Lanet olsun, Sera." Bir an için gözlerini kapattı, Sera onu tekrar içine almaya davet ederken başı omuzlarının üzerinde geriye eğildi. Bakışları tekrar onunkilere döndüğünde, daha önce orada olan ateş daha da alevlendi. "Çekip gitmeliydim. Artık çok geç. İkimiz için de çok geç."

Başını salladı, onun haklı olduğunu biliyordu. Aralarındaki bu sıcaklığa karşı koymalıydılar.

El bağlamayı ve beraberinde gelen her şeyi reddetmeleri gerekirdi.

İkisi de bu arzuya boyun eğmenin sadece daha büyük bir ihtiyacı tetikleyeceğini fark etmeliydi.

Sera için Jehan'a karşı hissettiği şey fiziksel bir ihtiyacın ya da geçici bir sevginin ötesindeydi. Bu gece onun yeni bir yönünü görmüştü. Kibirli değil

Sanki dünyanın sahibiymiş gibi hayatın içinde yürüyen bir erkek cinsi. Acımasız adalet ve ölümle uğraşan Tarikat savaşı değil.

Bu gece, kampta, onun farklı bir yönüne tanık olmuştu. Jehan nazik bir adamdı, merhametli bir adamdı. Onun içindeki onuru görmüştü ve şimdi bunları gördüğüne göre, ona asla daha az ışıkla bakamayacaktı.

Yani, evet. Bu gece aralarında olanlardan vazgeçmesi için artık çok geçti.

Ve eğer bundan pişmanlık duyacak olsa bile, asla duymayacaktı.

Jehan ona şu anda baktığı gibi bakarken, gözlerinde ateş ve çok renkli *dermagliflerinin* öfkeli kavisleri ve girdaplarına binen arzu varken değil. Ve onun muhteşem aleti onu yeniden elde edilmek için can attırırken değil.

"Bu sefer dizlerinin üzerine çök," diye emretti ona, derin sesi boğuk ve çığdı.

Gözleri şaşkınlıkla açıldı ama itaat etmek için hevesle adamın altından sıyrıldı. Adam onun arkasında belirdi, varlığının sıcaklığı kızın arka tarafını kavuruyordu. Parmakları birleşik sularının arasında gezinirken, okşamalarının ıslak sesleri çadırın dışında hâlâ devam eden kum fırtınasının kuru uğultusuna karışırken, kızın boğazından çaresiz bir miyavlama yükseldi.

Şişmiş kıvrımlarının arasında adamın sikinin kalın uzunluğunu hissetti. Sonra kalçalarını elleriyle kavradı ve yavaşça, inç inç görkemli bir şekilde üzerine yerleştirdi.

Şimdi daha az çılgınca bir tempo tutturdular, bir şekilde zevkin tadını çıkarma isteğini buldular ve dayanabildikleri kadar uzun sürmesini sağladılar. İki de tekrar doruğa ulaştıktan sonra, battaniyeyle kaplı paletin üzerinde tembelce yayıldılar.

Uzun bir süre aralarında tek kelime geçmedi. Karanlıkta birlikte yattılar ve fırtına kampı süpürmeye devam ederken dönen kumun tıslamasını dinlediler.

Sera onun yanına uzanmış, bir kolunu göğsüne dayamıştı. Onun pürüzsüz tenine yayılan *gliflerin* izini sürüyor, sadece ona özgü olan Irk ten işaretlerini ezberliyordu. Çok güzellerdi. O da öyleydi.

"Bu gece için sana teşekkür etmeliyim, Jehan."

Homurdandı. "Gerek yok, güven bana." Güçlü kolu kadının etrafında sıkılaşıp onu kendine yaklaştırdı. "Sana teşekkür etmesi gereken kişi benim."

Yüzüne bakmak için ayağa kalktı. "Hayır, bu gece yaptığın şey için demek istiyorum. Malzemeleri buraya getirmeme yardım ettiğin için. Yasmin'i bulmak ve yaralı bacağı için gereken bakımı aldığından emin olmak için fırtınanın içine girdiğin için."

Hafifçe omuz silkti. "Tekrar söylüyorum, teşekkürle gerek yok. Herkesin yapacağını yaptım."

"Kimse değil," dedi. "Ve bunu senden asla beklemezdim. Tanıştığımızda seni yanlış değerlendirdim ve bunun için de sana bir özür borçluyum."

Kadının ensesini kavradı ve şefkatli bir öpücük için onu kendine doğru çekti. "Belki de ikimiz de yargılamakta çok acele ettik. Bana el bağlamayı sadece babandan emaneti almak için kabul ettiğini söylediğinde, parayı kendin için istediğin için onun rüşvetini almaya razı olduğunu varsaydım. Parayı neden istediğin önemli değildi ama önemliydi. Bu gece kontrol noktasında ne yaptığını biliyorum. Başından beri ne yaptığını fark ettim - kamp malzemeleri için izin almak üzere kişisel fonlarını kullandığını."

Kaşlarını çatı. "Bu sadece para. O malzemeler bana bağlı insanlar için ölüm kalım anlamına gelirken nasıl elimde tutabilirim?"

"Belli ki işiniz sizin için çok önemli." Karanlık çadırda onu incelerken gözlerinde bir hıçkırık vardı. "Bahçede yürüdüğümüz o gece bana işinin bir çağrı olduğunu söylemiştin."

"Öyle demiştim, evet." Adamın bu hazırlıksız sözü hatırlaması onu şaşırtmıştı.

"Ne demek istedin, Seraphina?"

Adamın göğsünde duran eline baktı. "On sekiz yaşımdayken, bir kış bizim Darkhaven'dan yaklaşık bir saat uzaklıktaki bir yetimhanede gönüllü olarak çalıştım. Ben de bebekken yetim kaldığım için ailem bunu teşvik etti."

Jehan onaylayan bir ses çıkardı. "Pek çok Soydaş, terk edilmiş ve yetim kalmış bebekler ya da genç kızlar olarak Soy ailelerine giriyor."

Başını salladı. O ve kız kardeşi de Sanhajalar tarafından bu şekilde evlat edinilmişti. "Ben şanslıydım. Biri doğum lekemi gördü ve farklı olduğumu anladı. Bu yüzden benim için bir yer vardı. Ama o yıl gittiğim yetimhanede hiç Irkdaş yoktu. Sadece insan çocuklar vardı. Çoğu, ebeveynleri savaşlarda öldürülmüş ya da açlık ve hastalıktan ölmüş mültecilerdi." Parmaklarını sıkı bir top şeklinde kıvırdı. "Orada çok fazla acı vardı. Ağlayan bir bebeği her tuttuğumda ya da o tatlı, korkmuş çocuklardan birini her kucakladığımda bunu hissettim."

"Hissettin," diye mırıldandı Jehan, artık tamamen anlamıştı. Elini tutmak için uzandı ve parmak eklemlerini dudaklarına götürdü. "Onların duygusal acılarını hissettin, çünkü sen de benim gibi bir empatsın."

Her Breedmate, her Breed erkeği gibi, benzersiz bir duyu ötesi yetenekle doğmuştur. Bazıları lütuftu, bazıları ise daha az yetenekliydi. Jehan fiziksel yaralanmaları kaydedebilirken, onunki bir dokunuşla duygusal acıyı hissetme yeteneğiydi.

"Bununla başa çıkabileceğimi düşünmüştüm," dedi. "Ama hissettiğim her şey benimle kaldı. O kış yetimhanede çalışana kadar nasıl yardım edeceğimi bilmiyordum. Şimdi elimden geleni yapıyorum."

O konuşurken sessizleşmişti ve Sera onun kendisini anladığını biliyordu. Kendi yeteneği göz önüne alındığında, Jehan muhtemelen onu herkesten daha iyi anlıyordu.

"Sen inanılmaz bir kadınsın, Seraphina." Başını salladı, başparmağı boş boş çene çizgisini okşuyordu. "Sanırım bunu tanıştığımız anda fark ettim ama senden hoşlanmamak için neden aramakla meşguldüm. Gizli kusurlarını bulmak istedim, çünkü dışarıdan bakınca bulamayacağım belliydi."

Övgüsü kadının içini ısıttı. "Ben de sende pek hata bulamadım. Ve inan bana, denedim. Tarikat'a bağlı bir savaşçı olduğumu öğrendiğimde sana katil demiştim. Bu adil değildi. Bunu artık biliyorum. Ayrıca en büyük kişisel kusurunun kendi cazibeni abartman olduğumu düşünmüştüm. Sanırım bu gece bunu kanıtladın. Sanırım hakkını vermem gerekiyor."

Kıkırdadı. "Eğer az önce sana yaptığım şey çekiciyse, bir de benim kötü tarafımı görene kadar bekle."

Ona doğru sıırttı. "Bunu ne zaman dört gözle bekleyebilirim?" "Eğer dikkatli olmazsan, düşündüğünden daha yakın bir zamanda."

Kıçını yakaladı ve şakacı bir şaplak attı. Sonra onu sırt üstü yatırdı ve sert, tamamen tahrik olmuş vücuduyla üzerini örttü. Gözlerindeki çatırdayan kor, tehdidini tam o anda ve orada yerine getireceğine söz veriyordu.

BÖLÜM 12

Fırtına bir süre önce geçmişti.

Jehan karanlık çadırda sırtüstü uzanmış, Seraphina'yı kucağına almış, çıplak ve kemiksiz bir şekilde üzerine yayılarak uyuyordu. Bir süredir uyanıktı, dışarıdaki sakinliği dinliyor ve kendini yataktan kalkması gerektiğine ikna etmeye çalışıyordu.

Her ne kadar onun uykusunu bölmekten ya da kollarında sükûnet içinde dinlenmesinin verdiği hoş hissi kaybetmekten nefret etse de, dışarı çıkıp araçlarını kontrol etmesi, bir kum yığınının altında kalmadığından emin olması gerektiğini biliyordu. Havanın açmasıyla birlikte yola çıkmak için sabırsızlanıyordu.

Sabahın erken saatleri olduğunu tahmin etti, muhtemelen gece yarısını sadece iki ya da üç saat geçiyordu. Çok fazla gecikmezlerse gün doğmadan önce villaya dönmeleri mümkündü. Aksi takdirde, günü kampta geçirecek ve tekrar yola çıkmanın kendisi için güvenli olacağı gün batımını bekleyecekti.

Seraphina'yla çadırında baş başa geçireceği saatler için pek çok ilginç yol düşünebilse de, bu seçenekleri villanın konforunda keşfetmeyi tercih ettiğini itiraf etmekten utanmıyordu.

Bu da kışını bir an önce onun yatağından çıkarmak anlamına geliyordu, böylece bu süreci hızlandırabilirdi.

Onu uyandırmamaya özen göstererek altından kalktı ve yerdeki ince şilteden yuvarlanarak uzaklaştı.

Sessizce giyindikten sonra çadırdan çıkıp Rover'ı park ettiği yere doğru yürümeye başladı. Fırtınadan hemen sonra dışarıda olan tek kişi oydu. Sessiz kampta toynaklarıyla ilerledi, botları çadırların ve ek binaların ortasından geçen kumla kaplı yolda yeni izler bıraktı.

Rover daha kötü olabilirdi. Kum siyah aracı kaplamış, her çatlağa ve yarığa girmişti. Aracı çıkarıp elinden geldiğince fırçaladı ve tam çalıştırmak üzereydi ki doğaüstü duyuları karanlıkta başka bir yerden gelen erkek seslerini algıladı. Ana ikmal binasının yakınlarında bir yerde.

Jehan, Karsten Hemmings'in dramatik tenorunu hemen tanıdı. Diğer adamın sesi, gemiyi boşaltmaya yardım eden yardımcılardan birine benziyordu.

Bu gece erken saatlerde teslimat.

Jehan dinledi, şüphe duyularını diken diken ediyordu. İçgüdüsel olarak Rover'a uzandı ve sürücü koltuğunun altına sakladığı bir çift hançeri çıkardı. Her ne kadar Seraphina'nın güzel kışını telefonunu el bağına getirdiği için yakalamış olsa da, Tarikat devriye bıçaklarını getirerek şartları ihlal etmesi muhtemelen iki suçun en kötüsüydü.

Şu anda, silahlara sahip olduğu için çok memnundu.

Birini botunun içine, diğerini de kot pantolonunun arka kemerine sokarak çadırların ve müstemilatın arkasından dolandı, duyuları iki adama odaklanmıştı. Hızlı ayak sesleriyle kum elendi. Karsten alçak sesle ve acil bir fısıltıyla suç ortağına emirler yağdırdı.

"Hızlan, Massoud! Bağlantım günlerdir bu boku bekliyor. Teslimatı yapmak ve paramızı almak için bir saatten az vaktimiz var."

Ne oluyor be?

Karsten'in cipi ek binanın arka tarafına park edilmişti. Arka kapak açılmıştı, Karsten ve diğer kamp çalışanı görünüşe göre aracı ana tedarikten aldıkları kasalarla yüklüyorlardı.

Jehan gölgelerin arasından süzülerek cipin içindekilere bakarken, iki adam da daha fazlası için binaya geri dönmüştü. Konserve et olarak etiketlenmiş üç kasa aracın arkasında duruyordu. Seraphina'yla birlikte bu gece erken saatlerde teslim ettikleri malzemeler.

Sandıklardan biri yerinden sökülmüş, içindeki birkaç kutu açılmıştı. Kutuların içinden tuhaf bir mavi parıltı yayılıyordu.

Jehan ilk başta ne gördüğünden emin değildi.

Konserve et olmadığı kesindi.

Her bir konteynırda metal bir muhafaza ve cam bir orta bölmeden oluşan avuç içi büyüklüğünde elektronik bir nesne bulunuyordu. Camın içinde saf enerji şişesi gibi parlayan süt mavisi bir madde vardı.

Koşumlanmış, silah sınıfı ultraviyole ışık kaynağı gibi. Vay anasını.

Farkına vardığı anda, Karsten'in yardımcısı binanın arka tarafından geldi. Eli boştu ama gözleri Jehan'ı görür görmez silahına uzandı ve panikle bir el ateş etti. Neredeyse anında tepki veren Jehan kılıcını savurarak Mesud'u kumun üzerine düşürdü. Boşalan mermi havaya doğru çılgınca uçtu. Silah sesinin çatlak sesi yankılanarak kampın uykulu sükûnetini bozdu. Çığlıklar ve

Yakındaki bazı çadırlarda bir anda kargaşa başladı.

Karsten hızla malzeme binasından çıktı. "Massoud, Tanrı aşkına-"

Yoldaşının silahını tutan Jehan'la yüz yüze geldiğinde kısa bir süre geri çekildi.

Jehan dişlerini gösterdi. "Gördüğüm kadarıyla bir yandan da ticaret yapıyorsun. Bugünlerde UV el bombalarının fiyatı ne kadar?"

Karsten gözlerini kıstı. "Hayal edebileceğinden çok daha fazlası, vampir." İnsanın kafasını uçurma dürtüsü neredeyse karşı konulmazdı. Ama dikkatli olması konusunda onu uyardı; bu aynı zamanda Seraphina'nın uzun süredir iş arkadaşıydı. Karsten Hemmings'i arkadaşı olarak görüyordu.

Jehan her ne kadar o piçi Breed'den kâr elde ettiği için harcamak istese de - UV silahlarını öldürmek ve Seraphina'nın iyi niyetini bunun için kullanmak, bu kararı vermek ona düşmezdi. Bu şekilde değil.

"İkimiz de o silahı benim üzerimde kullanmayacağını biliyoruz," diye alay etti Karsten. "Bunun için senden nefret edecek. Elbette o tetiği çekersen, benimle birlikte ölmeye hazır olsan iyi edersin."

Jehan o anda insanın yumruğunda bir şey tuttuğunu fark etti. Parmaklarının arasından mavi bir parıltı yayılıyordu.

"Patlayıcı çoktan tetiklendi," diye onayladı. "UV patlaması bana güneş yanığından fazlasını vermez. Ancak sen..."

Jehan tehdidi görmezden geldi. Ortaya çıkarsa ve çıktığında bununla ilgilenecekti. Şu anda cevaplar istiyordu. Tarikat'a bilgi ulaştırma şansı varsa, cevaplara ihtiyacı vardı.

"Bu sevkiyatı kim bekliyor, Karsten? Bu bok için sana kim para ödüyor?"

"Oh, hadi ama. Bence biliyorsun. Tarikat'taki her savaşçı bu sorunun cevabını bilmeli." Kıkırdadı. "Evet, onlardan biri olduğunu biliyorum. Bu gece biraz araştırma yaptım. Birkaç telefon görüşmesi yaptım. Sen Roma biriminin bir parçasısın."

Jehan ters ters baktı. "Ve sen de Opus Nostrum'un bir parçasısın."

Karsten dudaklarını büzdü ve başını hafifçe salladı. "Sadece bir işadamı. Ve benim gibi düşünen bir birey. Kan emici canavarlardan oluşan ırkınızın tamamından nefret ediyorum. Eğer Opus türünüzün kökünün kazınmasını ve bunun için bir savaş istiyorsa, hepinizi mezara göndermeye seve seve yardım ederim. Ya da duruma göre ışığa."

"Karsten?" Seraphina karanlığın içinden darmadağın ve kafası karışmış bir halde çıktı. "Aman Tanrım. Jehan, neler oluyor-"

"Seraphina, geride dur!"

Jehan'ın uyarısı çok geç gelmişti. Çoktan çatışmanın tam ortasına düşmüştü.

Ve Karsten silahını serbest bırakma şansını yakaladı.

UV bombası havaya uçtu.

Jehan'ın tepki vermek için çok az zamanı vardı. Işık etrafında patlarken cipin altına daldı. Patlamanın gücü muazzamdı. Aracın altından bile güneş patlamasının yakıcı enerjisini hissedebiliyordu. Bir an sonra söndü ve çölü tekrar karanlığa gömdü.

Korunuyordu.

Yaşıyordu.

Ama bu kendini koruma eylemi ona pahalıya mal olmuştu.

Seraphina'nın haykırışını duydu ve Karsten Hemmings'in onu yakaladığını anladı.

Farkına vardığı şey kalbini göğsünden söküp attı. Ona zarar gelmesine izin veremezdi. Onu kaybedemezdi.

Onu asla kaybetmek istemedi.

Jehan bir kükremeyeyle ayağa fırlayıp piçle yüzleşti. Karsten'in tabancası başının arkasına dayanmıştı. Ve Jehan silahını kumun içinde bir yere düşürmüştü.

"Bırak onu gitsin."

Karsten alay etti. "Ona sahip olabilmek için gitmesine izin mi vereceksin? O senden daha iyisini hak ediyor, vampir. Ona verebileceğin her şeyden daha iyisini."

Jehan şu anda aynı şeyi düşünürken, kızın dehşete düşmüş yüzünü ve kendisine yardım etmesi için yalvaran şefkatli kahverengi gözlerini görüp mutsuz olurken tartışmayacaktı.

"Bırak onu Karsten. Eğer yaparsan, belki yaşamana izin veririm. Ama sadece Seraphina isterse."

İnsan kıkırdadı. "Hayır, hiç sanmıyorum. Şimdi gidiyoruz. Teslimatımı yapacağım ve paramı alacağım. Sonra da Sera'yla birlikte bu Allah'ın belası cehennem çukurundan çıkıp ganimetimizin tadını çıkaracağız." Açık ağzını Sera'nın yanağına dayadı, silahın burnu hâlâ Sera'nın kafatasına dayanıyordu. "Göreceksin aşkım. İhtiyacın olan her şeyi sana verebilirim."

Yüzünü buruşturdu ve gözlerini kapattı, boğazından acıklı bir ses yükseldi.

Jehan onun eziyetine bir saniye daha dayanamazdı. Harekete geçmek zorundaydı. Bunu sona erdirmek için tek bir şansı vardı ama kızın ona olan inancı tam olmadan bunu yapamazdı.

"Seraphina." Onun adını usulca, saygıyla söyledi. Onun için ne kadar önemli olduğunu duyabilmesini umuyordu. "Bana bak, tatlım."

Gözleri açıldı ve karanlıkta onun bakışlarını buldu.

Planına ihanet etmeden kelimeleri yüksek sesle söyleyemezdi ama onun anlamasına ihtiyacı vardı. Ona güvenmesine ihtiyacı vardı.

Bana güveniyor musun, Seraphina?

Gözleriyle söyledi. Kalbiyle.

Güven bana, bebeğim. Lütfen.

Ona neredeyse belli belirsiz bir baş selamı verdi.

Bu yeterliydi. İhtiyacı olan tek izin buydu.

Sahip olduğu tüm Breed çevikliği ve hızıyla hareket eden Jehan, sırtına doğru uzandı ve oraya sakladığı hançeri çıkardı. Parmak uçlarından uçmasına izin verdi.

Bir an sonra Karsten Hemmings yere yığıldı, Jehan'ın bıçağı açık gözlerinin arasındaki boşluktan dışarı çıkmıştı.

Jehan Seraphina'ya koştu ve onu kollarının arasına aldı. O anda başka hiçbir şeyin önemi yoktu.

Karsten Hemmings değil. UV bombalarıyla dolu cip ya da Opus Nostrum değil.

Seraphina'yı kendine yaklaştırıp tüm rahatlığı ve duygusuyla, ona duyduğu tüm sevgiyle öperken Tarikat'ın bile bir önemi yoktu.

Onun güzel yüzünü okşadı ve şimdi kalbine ve ruhuna sahip olan yumuşak kahverengi gözlere baktı. "Hadi," dedi, onu kolunun koruması altına alarak. "Hadi buradan çıkalım."

BÖLÜM 13

Jehan onları villaya geri götürdükten birkaç saat sonra Sera hâlâ şoktan ve inanamamaktan uyuşmuştu.

Karsten'in ihaneti derin bir yara açmıştı. Gizli kargosunu içeren malzemeleri serbest bırakmak için onu kullanmış olması yeterince kötüydü. Ama açgözlülük ve nefretin insanlığını o kadar zehirlemişti ki, öldürmeye istekli olması -Türü'nün toptan katledilmesi için tasarlanmış silahların ticaretini yapmaya istekli olması- düşünülemezdi. Bu affedilemezdi.

UV bombaları alıcılarından alınıp villanın içine güvenli bir şekilde yerleştirildiği için bugün sayısız masum hayat kurtarıldı.

Karsten ve Mesut'a gelince, diğer kamp çalışanları ve sakinleri olay yerine gelip iki adamın neler yaptığını duyduklarında, Sera ve Jehan'ın gün doğumunu yakalamak için mümkün olduğunca çabuk yola çıkabilmeleri için cesetlerini çöle atmayı teklif eden gönüllülerin sayısı hiç de az değildi.

Sera Karsten'ı yıllardır arkadaşı olarak görüyordu ama bugün onun ölümüne bir an bile üzülecek bir yanı yoktu. Eğer Jehan'ın hızlı düşünmesi ve bıçağındaki hızı olmasaydı, Karsten'ın onu öldüreceğinden hiç şüphesi yoktu.

Az kalsın Jehan'ı da öldürüyordu.

Bu olasılık karşısında hissettiği dehşet, Karsten'ın pençesinde çaresizce dururken onu neredeyse sindirmişti. Şimdi bile, Jehan'ı kaybetmeye ne kadar yaklaşmış olduğu gerçeği onu fiziksel ve duygusal olarak sarsıyordu.

Ama yaşıyordu.

Savaşçı yetenekleri sayesinde ikisi de hayattaydı.

"İyi misin, Sera?" Villanın içinde birlikte dururlarken, adamın derin ve şefkatli sesi Sera'nın etrafını sarmıştı. "Senin için yapabileceğim bir şey var mı?"

Başını salladı ama onun kollarının arasına girmekten kendini alamadı. İhtiyacı olan tek şey buydu. Adamın sıcaklığı onu sarıyordu. Başını onun kaslı göğsüne yasladığında güçlü kalp atışları kulağına çarpıyordu. Sadece ona ihtiyacı vardı.

"Kardeşini aramalısın," diye mırıldandı. Marcel son birkaç saat içinde telefonuna iki mesaj bırakmış ve kardeşiyle iletişime geçmelerini istemişti.

mümkün olan en kısa sürede. "Döndüğümüzü ona haber vermeliyiz, en azından böylece anlaşmayı bozacağımızdan endişe etmeyi bırakabilir."

Jehan'ın göğsü umursamaz bir sesle gümbürdedi. "Tarikatı da aramalı ve birkaç gece sonra Roma'ya dönerken yanımda ne getireceğimi söylemeliyim. Ama kardeşim ve diğer herkes bekleyebilir. Şu anda endişelendiğim tek şey sensin."

Geri çekildi ve ona baktı, gözlerinin soluk mavisinde karanlık bir fırtına kopuyordu. Çenesini kaldırıp ağzını yavaşça, tadını çıkararak öptüğünde, bakışlarında gördüğü şeyin -kucaklamasında ve şefkatli öpücüğünde hissettiği şeyin- endişeden ya da basit bir şefkatten daha derin bir şey olduğunu hayal etmek kolaydı.

Bunun aşk olabileceğini hayal etmek kolaydı.

"Titriyorsun, Seraphina." Yüzünü ve omzunu okşamak için uzandı. "Ve sen de üşüyorsun. Gel hadi. Seninle ilgilenmeme izin ver."

Belki de Leyla haklıydı; aileleri arasındaki anlaşma söz konusu olduğunda bir tür sihir işliyordu. Sera şimdi buna neredeyse inanabilirdi çünkü Jehan onu villaya doğru götürürken, parmakları Sera'nın parmaklarına dolanmışken, el ele tutuştuklarından beri paylaştıkları her şeyin bir şekilde birlikte bir geleceğe giden yolu döşediğini hayal etmek çok kolaydı. Sonsuza dek sürebilecek bir geleceğe.

El bağlamanın sonunda onu bekleyen hayata yaptığı göndermeyi kaçırmamıştı. Kendi hayatı da onu beklemiyormuş gibi davranamazdı.

Ama önümüzdeki birkaç gece gerçekliğin araya girmesine izin vermeyecekti.

Jehan onu, yüksek mermer sütunları ve yüzme havuzu büyüklüğünde, kaynak suyu ile beslenen buharlı banyosu olan mağaramsı hamam odasına getirdi. Onu kenarına oturttu, sonra ayakkabılarını çıkarmak için önüne çömeldi. Yumuşak deri ayakkabılar kumla kaplanmış ve Karsten'in kurumuş kanıyla lekelenmişti. Jehan onları bir kenara koyarken alçak sesle lanet okudu.

Başını kaldırıp Sera'nın bakışlarıyla buluştuğunda gözlerinde şüphe vardı. "Beni affedebilir misin, Sera?"

"Beni Karsten'dan kurtardığın için mi?" Başını iki yana salladı. "Affedilecek bir şey yok."

"Hayır." Ağzı acımasız bir çizgiyle düzleşti. "Yani, kendimi kurtardığım için."

Ona seni ele geçirme şansı verdiğin için."

Oh, Tanrım. Böyle mi düşünüyordu? Şimdi vicdanını sızlatan şey bu muydu?

Sera öne doğru eğilerek onun acı çeken yakışıklı yüzünü avuçlarının arasına aldı. İstirabı elle tutulur gibiydi. Empatik yeteneği sayesinde acısını hissedebiliyordu. "Jehan, Karsten el bombasını bırakırken o ışık parlamasını gördüğümde, bunun senin için ölümcül olacağını biliyordum. Senin ölümünü izleyeceğimi sandım. Eğer kendini korumamış olsaydın, bugün ikimiz de ölmüş olacaktık. Sen beni kurtardın."

Sanki daha fazla bir şey söylemek istiyormuş gibi uzun bir süre onu inceledi. Sonra yüzünü onun eline çevirdi ve gevşek kavrayışından çekilmeden önce ortasına bir öpücük kondurdu. "Şu kıyafetleri çıkaralım ve seni ısıtalım."

Onu da yanına alarak ayağa kalktı. Dikkatli elleriyle onu soydu, buruşuk keten tuniğini ve sutyenini çıkardı. Sonra bol pantolonunu ve altındaki dantelli külotunu indirdi. Bakışları onu yavaşça içine çekti, gözleri kehribar rengi kıvılcımlarla parlıyordu.

Sonunda konuştuğunda sesi karanlık ve çakıllıydı, arzuyla kabalaşmıştı. "Bu gece seni ilk kez böyle çıplak gördüğümde çok güzel olduğunu söyledim."

Dudaklarını yaladı. "Hatırlıyorum."

Birkaç saat önce çadırında söylediği ya da yaptığı hiçbir şeyi asla unutmuyacaktı. Adamın şu anki bakışlarının yoğunluğu kadar hatırlattıkları da onu tahrik ediyordu.

"Senin güzel olduğunu söylemiştim Seraphina... ama yanılmışım." Seraphina'nın yanağını avucunun içine aldı, sonra parmaklarının yavaşça omzundan aşağıya inmesine izin verdi, başparmağı kolunun üst kısmındaki Melez izini okşamak için durakladı. "Sen enfessin. Şimdiye kadar gördüğüm ve göreceğim en güzel dişisin."

Kendini küçümsemesini protesto etmek için başını sallamaya başladı ama konuşmadan öpücüğü dudaklarını yakaladı.

Ona duyduğu tüm arzu -karmakarışık duygularının tümü- onu yutmak için yükseldi. Onu istiyordu.

Onu öyle güçlü seviyordu ki, bu onu şaşırtıyordu. İtirafını sadece korku engellemişti.

Korku ve ihtiyaç.

Nefesi kesilerek geri çekildi. Sözüünü sakınmadan gömleğinin düğmelerini açtı ve güçlü kollarından aşağı itti. Güçlü göğsünün ve kaslı karnının üzerinde iz bırakan *dermagliflerin* her bir kıvrımı, parmaklarını ve ağzını baştan çıkarıyordu.

Onun muazzam bedenine dokundu, öptü ve yaladı, sonunda önünde dizlerinin üzerine çöktü. Kot pantolonunun fermuarını açıp sert kalçalarından aşağı kaydırırken ciğerleri nefes alış verişinin düzensiz temposuyla gıcırđıyordu.

Aleti önünde ağır ağır sallanıyordu, kalın gövdesi ve tepesindeki kör, parlak erik ağzını tatmak için sulandırđıyordu. Elleriyle uzunluğunu kavradığında inledi, kasları gerildi, nefesi kesildi, onu kökten başa ve tekrar geriye doğru okşadı.

Öne doğru eğilip dudaklarını onun etrafına sardığında, omurgası dikleştđ ve sıkı bir tıslama ve gırtlaktan bir hırıltı çıkardı. Daha önce ne ellerinde ne de ağzında hiç bu kadar güç ve kuvvet tutmamıştı. Doymak bilmiyordu. Ve vücudunun tepkisi hızlandıkça, bu onu sadece daha fazlası için acıktırdı. Onun her şeyine.

Onu emerken başını kaldırdı ve ateş saçan gözlerinin kendisine kilitlendiğini gördü. Gözbebekleri ince ve vahşiydi, tamamen Breed'di. Geniş ağzı yüzünü buruşturmuş, dişlerini ve devasa uzunluktaki azı dişlerini ortaya çıkarmıştı. Kendisine bakan erkeğin doğaüstü güzelliğinden etkilenererek inledi. Adamın geniş avuç içi başının arkasını kavradı, uzun parmakları saçlarına gömülürken kadın adamın tüm derinliğini ağzına aldı acımasız bir tempoda.

"Seraphina," dedi boğuk bir sesle. "Ah, lanet olsun..."

Keskin bir iniltiyle dudaklarının arasından çekildi ve sanki hiçbir ağırlığı yokmuş gibi onu kollarına aldı. Onu buharı tüten banyoya taşıdı, kollarında havada tuttuğu kızla birlikte ılık suda omuzlarına kadar batarken, ağzını onunkine acil, ateşli bir öpücükle bağıladı.

Kaşlarını çatarak ağzını onunkinden ayırdı. "Hatırlarsan, seninle ilgilenen kişi ben olmalıydım."

Kaşlarını meydan okurcasına kaldırdı. "Bu senin çekici tarafın mı yoksa kötü tarafın mı?"

Sıcak bakışlarında kıvılcımlar parladı. "Hangisini tercih edersin?"

"Henüz karar vermedim." Su yüzeyinin altında dönerek adamın kucağına oturdu ve bacaklarını beline doladı. Adamın sikinin kalın çıkıntısı aralarında yükseliyor, kökündeki gevrek tüyler kadının cinsel organını gıdıklıyordu. Kollarını adamın omuzlarına doladı ve alaycı bir öpücük için ona yaklaştı. "Neyse ki, bunu çözmek için bütün gün vaktimiz var."

Elleri kızın kışını kavradı ve ağzına doğru sıırttı. "Bütün gün ve ondan sonra beş gece daha."

"Yeterince uzun olduğunu mu düşünüyorsun?" diye mırıldandı,
on dudakları hala
un.

Cevap kıkırdaması tamamen erkekçe ve tamamen hınzırcaydı. Tıpkı Kalçalarını anlamlı bir şekilde kaydırarak ereksiyonunu vücudunun sıcak ve hazır girişine yerleştirdi. "Neden bana yeterince uzun olup olmadığını söylemiyorsun?"

Onu üzerine kaldırdı ve her bir santimini kılıfına sokarken gülüşü zevkli bir iç çekişe dönüştü.

BÖLÜM 14

Villaya ilk geldiğinde Jehan, Seraphina'nın soyunmuş ve banyo odasının buharında onunla sevişirken nasıl görünebileceğini hayal etmişti. Artık biliyordu. Ve fantezilerinin hiçbirisi gerçekte boy ölçüşemezdi.

Onun ritmine karşılık verdi. Kalçalarının her dönüşünde adamın içinden yükselen tahrik, bakışlarını ateş doldururken gözlerini kıpkırmızı yapıyordu. Bu kadın onu başkaları için mahvetmişti. Onu bir gülümsemeyle, her inleyişinde ve soluğunda yok etmişti ve ona gerçek zevkin ne olduğunu göstermeye başlamamıştı bile.

Onun içinde sallanıyor, birlikte ne kadar inanılmaz hissettikleri için deliliğin sınırında dengede duruyordu.

Sekiz gece yetmedi.

İçindeki insandan çok hayvana benzeyen parça bu bağdan koptu. Sekiz gece hiçbir şeydi. Ve zaten üçünü kaybetmişlerdi.

Neredeyse ölümsüz olan yanı bundan çok daha fazlasını talep ediyordu. Sonsuza kadar istiyordu.

Seraphina'ya veremeyeceği bir şey.

Sonsuza dek, içlerinden birinin el bağının diğer tarafında onları bekleyen hayattan vazgeçmek zorunda kalacağı anlamına gelmiyordu.

Gerçek hayat -kendini adadığı ve onun da aynı şekilde kendini adadığı gerçek hayat. Özverisinin birkaç saat önce neredeyse ölümüne yol açtığı, onun ise işi şiddet ve ölüm etrafında dönen bir Tarikat savaşçısı olduğu gerçek hayat. Karsten Hemmings gibi korkak adamların Opus Nostrum gibi şeytani gruplara hizmet ettiği yer.

Kendisi için önemli olan şeylere sırtını dönemezdi, Seraphina'dan da kendininkilere sırtını dönmesini isteyemezdi.

Ama el ele tutuşmanın fantezisiyle sarmalanmışken sonsuzluğu düşünmek çok cazipti.

Kollarını ona dolamış, bacaklarını beline dolamış, birlikte hareket ederlerken, kokulu, buharlı suyun altında birleşmişlerken, aklındaki tek şey sonsuzluktu.

Yanında Seraphina ile sonsuzluk.

İrk arkadaşı olarak.

Kan bağıyla bağlıyız.

Bu düşünce bakışlarını kadının boğazındaki pürüzsüz sütuna yöneltti. Kadının nabızı çırpınıyor, kendi damarlarında yankılandığını hissedebileceği bir ritimle atıyordu. Zaten tutkudan uzamış olan dişleri şimdi aynı derecede ilkel bir ihtiyaçla zonkluyordu.

Tehlikeli, bencilce bir ihtiyaç.

Bir ısırık ve yaşadığı sürece onun için başka bir kadın olmayacaktı. Tek gereken tek bir tattı. İçindeki Breed'e ait her şey, dişlerini onun etine geçirip o bağlayıcı yudumu alma dürtüsüyle çarpıyordu.

Seraphina'yı kendisine kan bağıyla bağlama ihtiyacı da aynı derecede güçlüydü.

Eğer ondan içerse, başka hiçbir erkeğe ait olmayacaktı. Sonsuza dek onun olacaktı.

Bunu ona yapamazdı.

Yapamazdı.

Bunun yerine onu ateşli bir doruğa doğru yönlendirdi, kanında onu yönlendiren tüm açlıkla vücuduna girdi. Ona zevk verdi, bir çığlıkla kollarında parçalanana kadar acımasızca hareket etti.

Sonra onu döndürdü ve uçurumun kenarına kadar takip etmek için arkasına geçti.

Bir çığlık atarak onun içine girdiğinde, birlikte geçirecekleri zamanın saatinin işlediği soğuk bilgisini göz ardı edemedi - o kadar hızlı işliyordu ki bunu iliklerinde hissedebiliyordu.

Seraphina ile sekiz gece yeterli değildi.

Ama bir şekilde, sonunda, onu bırakacak gücü bulmak zorunda kalacaktı.

BÖLÜM 15

Sera o sabah uzun bir uykudan uyandığında kendini uykulu ve doymuş hissediyordu. Her yeri ağrıyordu. Banyo odasında Jehan'la sevişerek geçirdiği saatleri hatırlayınca yüzüne yayılan gülümsemeyi engelleyemedi. Seksleri yorucu ve inanılmazdı - ki Jehan söz konusu olduğunda bunun normal olduğunu fark etmeye başlamıştı.

Yorulmak bilmeyen, hınzırca yaratıcı bir aşıktı. Orgazmlarının sayısını unuttuğunda ve daha fazla zevk alamayacağından emin olduğunda, onu buharlı havuzdan kaldırmış ve bir başka kemik eritici tur için yerdeki birkaç dolgun minder ve ipek yastık yuvasından birine taşımıştı.

Eğer kamp çadırının karanlığında vücutlarının birlikte hareket etmesini izlemenin erotik olduğunu düşündüyse de, banyo odasının aynalarındaki mum ışığında tutkularının her nüansını görmenin yanında bu hiçbir şeydi.

Hafif bir kahvaltı için villanın mutfağına girdiğinde, onların birbirine dolanmış uzuvlarını ve arayış içindeki ağızlarını düşünmek bile nabzını yeniden hızlandırmıştı. Jehan da uyanıktı - eğer uyuduysa tabii. Derin sesi, inzivanın kalbindeki ana yaşam alanından alçak, belirsiz bir mırıltı halinde taşındı. Belli ki telefonla konuşuyordu. Kardeşinin rapor vermeleri için defalarca gönderdiği mesajlardan sonra Marcel'e geri dönmüş olmasını umuyordu.

Sera biraz çay yaptı ve tezgâhın üzerindeki meyve kâsesinden bir şeftali aldı. Uzun bukleleri omuzlarına ve çıplak göğüslerinin üzerine dökülürken, sadece külotuyla mutfaktan sessizce çıkıp ona katıldı.

Yürürken olgun şeftaliyi ısırırken, Jehan'ın kaslı vücudunu yalıyor olsaydı suyunun ne kadar tatlı olacağını düşündü. Ya da sikinin sert uzunluğunu emseydi.

Tanrım... Bu erkek için çok kötüydü.

Onu hayatındaki her şeyden daha canlı hissettiriyordu. Evet, işi için yaşıyordu. Bu onu uzun süre tatmin etmiş, ona bir amaç vermişti. Ama Jehan ona zevk veriyordu. Ona özlem ve memnuniyet, heyecan ve huzur veriyordu. Daha önce kapalı olduğunu bile fark etmediği bir yanını açmıştı.

En tedirgin edici olanı da, ihtiyaç duyabileceğini hiç düşünmediği tek şeyi özlemesine neden olmasıydı. Kan bağı olan bir eş. Zamanın bile asla koparamayacağı bir bağ.

Saatler önce onunla sevişirken, Jehan'ın da bunu isteyebileceğine neredeyse inandığı bir an olmuştu.

Onu reddetmezdi.

Tutkuyla sarhoş olmuşlardı ve o sınırsız zevkin sıcaklığında, onun her şeyini alabilirdi - bedenini, kalbini, ruhunu ve kanını. Kadın her şeyini teslim edebilirdi. El düğünü bittiğinde ve villanın kozasını terk ettiklerinde birlikte bir geleceğin nasıl görünebileceğini bile bilmeden.

Şimdi de ona her şeyini verecekti, akli başında ve ayık bir şekilde. Sekiz gecenin sonunda değil, şimdi.

Bu onu ne kadar korkutsa da, onun kendisi için ne anlama geldiğini bilmesine izin vermeliydi. Daha da korkuncu, birkaç saat önce onun acı dolu gözlerinde okuduğu şeyin, onun için hissettiği duyguların derinliğine yakın bir şey olup olmadığını bilmek zorundaydı.

Eğer o da onu seviyorsa, başka hiçbir şeyin önemi yoktu. Hayatlarını harmanlamanın ve geleceklerini birlikte şekillendirmenin bir yolunu bulacaklardı.

Ama koridorun köşesini dönüp konuşmanın bir kısmına kulak misafiri olunca, tüm umutları önce azaldı, sonra da yok oldu. Marcel'le konuşmuyordu. Jehan savaşçı arkadaşlarından biriyle konuşurken geri çekilip onun görüş alanından çıktı.

"Anlayışınız için teşekkür ederim Komutan. Roma'ya dönüp ekibimi toplamak ve yeni görevi hayata geçirmek için sabırsızlanıyorum. Buradaki yükümlülüğüm biter bitmez orada olacağım." Diğer uçtaki savaşçıyı dinlemek için durakladı, sonra derin bir iç çekti. "Hayır, Seraphina'yı kararımından haberdar etmedim. Dürüst olmak gerekirse, efendim, onun hakkında kararımı verdim. Ona karşı çıkabileceği bir alan bırakmaya niyetim yok."

Sanki yoldaşıyla az önce bir şakayı paylaşmış gibi kıkırdadı.

Bu sırada Sera sanki karnına yumruk yemiş gibi hissediyordu.

Roma'ya geri dönüyordu. Oradaki ekibine geri dönmek için sabırsızlanıyordu.

Ona gelince, sanki onun için hiç önemi yokmuş gibi onu görmezden gelmişti.

Hepsi.

Midesinde, kalbinde hastalık çalkalandı. Titredi, aniden Romantik villanın ortasında çıplaklığının bilincindeydi. Sessizce

mutfağa geri çekildi ve yarısı yenmiş şeftaliyi çöpe attı.

Bunun onun için bir şakadan başka bir şey olduğunu düşünmekle ne büyük bir aptallık etmişti. Başından beri öyleydi. Yerine getirmek zorunda hissettiği bir zorunluluk.

Az önce komutanına, biter bitmez çekip gideceğini itiraf etti.

Tanrı'ya şükür, ona olan hislerini itiraf ederek daha da aptal görünmesine izin vermemişti.

Şimdi Jehan'ın el bağlama işini bitirip onu geride bırakmak için sabırsızlandığını bilerek, sabırsızlıkla beklemesi gereken birkaç işkence gecesi daha vardı.

BÖLÜM 16

Baş ağrısı şikâyetleri Seraphina'yı öğleden sonranın büyük bölümünde dışarıya, güneş ışığına çıkarmıştı. Jehan onu bir başka kuvvetli orgazm turunun daha iyi hissetmesini sağlayabileceğine ikna etmeye çalışmıştı ama mizah ve baştan çıkarma çabası fena halde başarısız olmuştu.

Eğer yanılmıyorsa, verandadaki gün ışığına kaçıışı, villada birlikte geçirdikleri o ilk tam günden daha az kasıtlı görünmüyordu. Oraya onun arkadaşlığından kaçmak için gitmişti.

Yanlış bir şey mi yapmıştı?

Yoksa en son seviştiklerinde adamın dişlerini şahdamarına gömmeye ne kadar yaklaştığını fark etmiş ve şimdi ondan uzak durmaya mı karar vermişti?

Her neyse, kızın onunla bu konuda konuşmakla ilgilenmiyor gibi görünmesi onu rahatsız ediyordu.

Kız dışarıda ondan kaçarken villada tek başına dolaşmak çıldırtıcıydı. Onu özlemişti ve sadece birkaç saattir ondan uzaktaydı.

Hayatından sonsuza dek çıkarsa ne kadar boş hissedecekti?

Kamptaki tehlikeden kaçtıklarından beri, son on iki saat boyunca onu en çok düşündüren soru buydu. Artık Seraphina hayatında, kollarında olduğuna göre, onsuz varoluşuna nasıl geri dönebilecekti?

Cevabı bildiğini sanıyordu ama belki de yanılıyordu.

Dışarıda alacakaranlık çöktüğünde ve kız hâlâ içeri gelip onunla yüzleşmediğinde, Jehan bunu öğrenmesi gerektiğine karar verdi. Eğer kız onun gibi hissetmiyorsa, el düğününün geri kalanını iptal etmeye ve saygınlığını değilse bile akıl sağlığının bir parçasını kurtarmaya hazırdı.

Avlu kapısına doğru ilerliyordu ki villanın ön kapısı çalındı.

Görevinden uzaklaşan Jehan arkasını döndü ve kim olduğunu görmek için yanına gitti.

Marcel ay ışığında öylece durmuş, aptal gibi sırtıyordu.

Ve onun yanında -yüzünde aynı derecede büyülenmiş bir gülümsemeyle koluna yapışmış- Leila vardı.

"Telefonuma cevap vermedin, kardeşim."

Jehan bir elini karmakarışık saçlarında gezdirdi ve sabırsızca bir küfür savurdu. "Evet. Ben de tam bunu yapmak üzereydim."

"Saçmalık." Marcel Range Rover'ı işaret etti. "Rover'a ne oldu böyle? Sanki bir kum tepesine sürmüşsün gibi görünüyor."

"Uzun hikâye," dedi Jehan. "Burada işlerin biraz... ilginç olduğunu söylemek yeterli."

"Benim için de işler biraz ilginçleşti. Bizimle." Marcel Leyla'ya baktı ve Leyla yine de içinden kopan kıkırdamayı bastırmak istercesine alt dudağını ısırıldı.

Jehan ikisine de şöyle bir baktı. "Siz neden bahsediyorsunuz?" Leyla onun etrafından villaya bakmaya çalıştı. "Seraphina nerede?" "Dışarıda, verandada, biraz hava alıyor. Neden siz ikiniz

"Aklınızı kaçırmış gibi sırtıyor musunuz?"

"Biz aşığız!" Leila haykırdı.

"Ve biz kan bağıyla bağlıyız," diye ekledi Marcel.

"Ne?" Jehan şaşkınlık içindeki cevabını boğuk bir şekilde söyleyemeden, Seraphina önce davrandı. Şimdi uzun eteği ve kıvrımlarını saran atletiyile Jehan'ın arkasında duruyordu ve yüzünde tam bir şok ifadesi vardı. Kollarını kavuşturdu. "Aşık oldum da ne demek? Bu nasıl oldu? Ve bu kadar çabuk mu kan bağı kurdunuz? Tanrı aşkına, birbirinizle daha yeni tanıştınız."

Jehan ona baktı, daha yeni tanıştıklarını ve başka biri için çoktan mahvolduğunu söylemek istiyordu. Ama kızın acı dolu ifadesi onu susturdu.

Marcel ve Leila'nın heyecanı ona da cevap verecek zaman bırakmadı. İkili, aldıkları haberle adeta titreyerek içeri adım attı.

Leila, "Son birkaç gündür birlikte çok zaman geçiriyoruz," diye söze girdi.

Marcel kaşlarını ona doğru salladı. "Ve birkaç gece."

"Marcel!" Gözlerini devirdi ama yanaklarına parlak bir renk gelmişti. "Başta sadece el bağlama konusunda ortak noktamız olduğunu düşünmüştük. İkimiz de başarılı olmasını istiyorduk elbette. Ve dürüst olmak gerekirse, ikinizin çok sevimli bir çift olacağınızı düşündük."

Jehan, kız kardeşi el bağından bahsederken Seraphina'nın duruşunda daha soğuk bir değişim olduğunu fark etti. "Korkunç bir hata yapmadığından nasıl emin olabilirsin Leyla? Onun hakkında hiçbir şey bilmiyorsun. Alınma Marcel. İyi ve terbiyeli bir erkeğe benziyorsun."

Kardeşinin aksine mi? Jehan merak etti.

Leila gözlerinden sıcaklık fışkıran Marcel'e baktı. "Bana yaşadığımı hissettiriyor, Sera. Beni güldürüyor. Beni özel ve güzel hissettiriyor, sanki gördüğü tek kadın benmişim gibi."

Marcel onun yüzünü şefkatle okşadı. "Çünkü öylesin."

Öpüştüler ve Jehan'ı Seraphina'nın yanında garip bir sessizlik içinde bıraktılar. Jehan ona baktı ama Seraphina bakışlarıyla buluşmayı reddederek sertçe önüne baktı.

"Tebrikler," diye mırıldandı sevinçli çift sonunda birbirlerinin yüzlerini yalayıp yutmayı bıraktığında. "İkiniz için de çok mutluyum. Eminim ailelerimiz de bu haberi duyunca çok mutlu olacaklardır."

"İşte bu yüzden buradayız," dedi Marcel. "Elfast-"

Leila başını salladı. "Artık Marcel'le kan bağıımız olduğuna göre, el bağlamaya devam etmemize gerek yok. Şu andan itibaren bitti."

Marcel, Jehan'ın surat ifadesini okumuş olmalıydı. Boğazını temizledi. "Yani, devam etmek *istemiyorsanız...*?"

"Saçmalama," diye karşılık verdi Seraphina hemen. "İkimiz de bunu istemiyoruz. İkimiz de bu yükümlülüğü yerine getirip gerçek hayatlarımıza dönmek için çok hevesliyiz. Öyle değil mi, Jehan?"

Kaşlarını çattı, nasıl cevap vereceğinden emin değildi. Onunla el ele tutuşmaya devam etmenin istediği şey olmadığı çok açık görünüyordu. O da villa dışındaki hayatına devam etmek için sabırsızlanıyordu ama sadece o da bunun bir parçası olacaksa.

Ona nasıl hissettiğini söyleme ve her ikisinin de habersiz, sevinçli kardeşlerinin önünde reddedilme riskini alma dürtüsüyle mücadele ederken ona baktı.

"Sera," diye mırıldandı.

Ama kadın çoktan ondan uzaklaşmaya başlamıştı. "Artık bu saçmalık bittiğine göre, gidip eşyalarımı toplayacağım."

Kadın aceleyle uzaklaştığında hem Marcel hem de Leila ona bakakaldı. "Ona ne yaptın kardeşim?"

Jehan başını salladı. "Bilmiyorum." Ve sonra, gerçek üzerine çöktü. Söylediği şeyle ilgili bir şey. *Nasıl söylediğiyle ilgili bir şey...*

Bugün onu duymuştu.

Roma'da Lazaro Archer ile yaptığı konuşma.

Nefesinin altında küfretti. Sonra kıkırdamaya başladı.

Marcel kaşlarını çattı. "Sana bir konuda çok kızdı ve sen gülüyorsun öyle mi?"

"Evet, öyleyim." Çünkü şimdi onun bugünkü soğuk omzunu anlıyordu. Ona olan öfkesini şimdi anlıyordu. Ve hayatında hiçbir şey için bu kadar mutlu hissetmemişti.

Kardeşini ve Leyla'yı toplayan Jehan, her ikisini de kapıdan dışarı itti.

"Ne yapıyorsun?"

"Sizi yolunuza gönderiyorum," diye cevap verdi. "Dört gece daha geri gelme. Ben bitti diyene kadar bu el sıkışma bitmez."

Şaşkın yüzlerine kapıyı kapattı, sonra da İrk Arkadaşının peşinden gitmek için döndü.

BÖLÜM 17

Sera kırmızı ipek elbiseyi katladı ve kalbinin parçalanmasına izin vermemeye çalışarak yatağın üzerine koydu.

Büyük yatak odası süitinin dışında villa sessizleşmişti. Her ne kadar Leila ve Marcel'in yeni keşfettikleri aşkı ve bağı kutlamak istese de, bir yanı Jehan'la sahip olabileceğini düşündüğü her şey için acı çekiyordu.

Artık el düğünü bittiğine göre, onunla geçireceği birkaç gecesi bile kalmamıştı.

Muhtemelen en iyisi de buydu.

Şu anda onun etrafında olmak başlı başına bir işkenceydi.

Onsuz planlar yapmaya başlamıştı bile. Onunla tartışmak ya da ona söz hakkı tanımak niyetinde olmadığı planlar.

Öyleyse neden birlikte geçirdikleri haftanın kısa kesilmesine üzülün ki?

"Nereye gittiğini sanıyorsun?"

Adamın sesini duyunca dondu kaldı ama arkasını dönmek için kendini zorladı. Eğer dönerse, ona doğru koşmak isteyeceğinden korkuyordu. Kalbi göğsünde öylesine ağırlaşmıştı ki, yumruklarını sıkarak ve gözyaşlarını akıtarak onun üzerine atılmaktan kendini alamayacağından korkuyordu. Sadece birkaç gece sonra onu geride bırakacaksa, ona nasıl bu kadar şefkatle bakabildiğini ve onunla nasıl bu kadar sahiplenici bir şekilde sevişebildiğini açıklamasını istiyordu.

Onun hareket ettiğini duymasa da, iri bedeninin sıcaklığını omurgasında hissetti. "Nereye gittiğini sandığımı sordum, Seraphina."

"Eve," dedi. "Umarım mümkün olan en kısa sürede."

Leyla'nın kendisi için hazırladığı güzel, kadınsı elbiselerden birini daha almak için gardıroba doğru yürüdü. Dışarı çıktığında Jehan onu bekliyordu. Çantasını yere bırakmıştı, şimdi de yatağın kenarına oturmuş, gök mavisi gözlerini ondan ayırmadan ona bakıyordu.

Neden bu kadar yoğun ve heybetli, görmezden gelinmesi imkansız görünmek zorundaydı?

Onu orada beklerken görmek, yakışıklı yüzünün bir amaç uğruna asılması, topallayan kalbinin dörtlüyle koşmaya başlamasına neden oldu.

Kendini hareket etmeye zorladı, çantasını almak için yürüdü ve doldurmaya devam edebilmek için yakındaki bir sandalyeye koydu. "Senin de eşyalarını toplaman gerekmiyor mu? Eğer şanslıysak, önümüzdeki bir saat içinde buradan çıkabiliriz."

"Gitmiyorum, Seraphina."

Şöyle bir baktı. Kendini tutamadı.

Ayağa kalktı ve ona doğru yürüdü. "Bu gece hiçbir yere gitmiyorum. Sen de değilsin."

"Sen neden bahsediyorsun?"

Adam aralarındaki boşluğu kapatırken kadının nefesi kesildi. Her zaman olduğu gibi, onun varlığı odadaki tüm havayı emiyor gibiydi. Şu anda, umutsuzca tutunmak istediği kararlılığın bir kısmını emiyordu.

"Kendin de duydun, Jehan. El düğünü sona erdi. İkimiz de ailelerimize karşı yükümlülüklerimizi yerine getirdik, artık gitmekte özgürüz."

Başını salladı, ifadesi ağırbaşlıydı. "Sekiz gece, Sera. Bu konuda anlaşmıştık. Seni buna bağlı tutuyorum. Anlaşma şartları beni şimdi terk edebileceğini söylese bile umurumda değil. Seninle geçireceğim dört gecem kaldı ve bu geceleri değerlendirmek istiyorum." Uzandı ve parmaklarını kızın yüzünün yan tarafında gezdirdi. "*Seni* sahiplenmek istiyorum, Seraphina. Kadınımla olarak. İrkdaşım olarak."

"Ne?" Şok ve şaşkınlık onun üzerine çöktü. "Ama bugün seni telefonda dinledim. Ayrılacağını söyledin. Roma'ya dönmeye karar verdiğini söyledin. Sanki hiç önemim yokmuş gibi beni komutanın yanında yok saymışsın. Seni duydum-"

Başparmağı dudaklarının üzerinde gezinerek onları sakinleştirdi. "Görünüşe göre duymadığın şey, Lazaro Archer'a sana aşık olduğumu da söylediğimdi."

Hayır, bunu duymamıştı.

Ve şimdi bunu duymak, vücudundaki her hücreye neşe ve rahatlama spiralleri gönderdi.

"Ona hayatımda senin için bir yer açmam gerektiğini söylediğimi duymadın. Ya da benim olduğumu bilmeden el bağından ayıramayacağımı." Onun yanağını okşadı, gözleri şefkat ve arzuyla yanıyordu. "Benim hayatım Tarikat'la, Sera. Bundan vazgeçemem."

"Senden bunu asla istemem, Jehan. Kendini adadığın önemli bir şey yaptığını anlıyorum. Kampta bulduklarımızdan sonra, Tarikat'taki görevinin muhtemelen hiç bu kadar önemli olmadığını farkındayım."

"Hayır, olmadı," dedi. "Ben görevimi bırakamam ama senin de bırakamayacağını biliyorum. Roma'da benimle birlikte olmak için hayatını geride bırakmanı istemeyeceğim."

Kaşlarını çattı, işinin onun için ne anlama geldiğini anladığı için minnettar olsa da, iki dünyanın bir çift olarak nasıl birleşebileceğinden emin değildi.

"Bu yüzden Fas'ta yeni bir ekip kurmaya karar verdim. Dün gecedен sonra Opus'un burada güçlü bir varlığı olduğu aşıkâr, bu yüzden Afrika topraklarında bu ipuçlarını takip etmekle görevlendirildim. Detayları hafta sonunda Roma'ya döndüğümde Komutan Archer'la birlikte çalışacağım."

Duyduklarına inanamıyordu. Onun için yaptıklarına inanamıyordu. İkisi için de. Paylaşmalarını istediği yeni bağ için.

"Jehan, ne diyeceğimi bilemiyorum."

Parmaklarının ucuyla kızın çenesini kaldırdı. "Beni sevdiğini söyleyerek başlayabilirsin."

"Evet," diye fısıldadı. Sonra yükselen kalbindeki tüm coşkuyla tekrar söyledi. "Seni seviyorum."

Onu kendine çekti ve öptü, dudakları onunkileri öyle bir şefkatle okşuyordu ki ağlamak istedi. Bildiği bir sonraki şey, adamın onu yatağa yatırmış olduğuydu. Onu soyduktan sonra aceleyle kendi giysilerini çıkarırken, *dermaglifleri* arzusunun tüm derin renkleriyle titreşiyordu. Aleti dik ve baştan çıkarıcı bir şekilde duruyor, kızın içinde güçlü bir açlık uyandırıyordu; onun bedeni ve kanı için.

Jehan onun ne hissettiğini açıkça biliyordu. Kendi açlığı dönüşmüş gözlerinde ve çıplak bedeninin her bir santimetresinde alev alev parlıyordu.

Ona tam bir bağlılıkla bakarken ateşli bakışları yüzünü kavurdu. Ve ihtiyaç.

O kadar çok ihtiyacı vardı ki, bu onu sarstı.

Kendini bacaklarının arasına indirdi ve yavaşça içine girdi, eğilip önce çene çizgisi, sonra da boynu boyunca yakıcı bir yol yaladı. "Sen benimsin, Sera."

"Evet," diye nefesini tuttu, dişleri boğazının hassas etini test ederken onun aşındırıcı öpücüğüne doğru eğildi. "Önümüzdeki dört gece boyunca, beni nasıl istersen öyle seninim, Jehan."

Aç ve kesinlikle hınzır gülümsemesiyle o güzel, keskin uçlarını göstererek ona baktı. Başını yavaşça salladı. "Dört tane daha

geceler sadece başlangıç. Şu andan itibaren, sonsuza dek benimsin." Başını salladı, aşka ve arzuya o kadar kapılmıştı ki kelimeler bulamadı.

Damarlarını ona açmak için bileğini ısırmasını izlerken duygulara boğuldu. "Benden iç," diye kalınca bir ses çıkardı ve delikleri onun ayrılmış dudaklarına getirdi.

Sera ağzını yaraya yapıştırdı ve dilini adamın bileğindeki güçlü tendonların üzerinde gezdirdi. Adamın kanı onu hayal edebileceğinden çok daha derinden çağırıyordu. İlk yudum duyularına, hücrelerine doğru kükrerken inledi. Daha fazla içti, Jehan'ın özü -hayatı- onun bir parçası haline gelirken bağın gücünün tadını çıkardı.

Kadın içtikçe, adam içinde sallanıyor ve kadının dayanamayacağı kadar büyük bir zevk yaratıyordu.

"Sen benimsin, Seraphina." Karnı doyan Seraphina paramparça bir çığlık atarak boşalırken ona baktı. "Bu gecedan itibaren, sadece benimsin."

"Evet."

Memnuniyet dolu bir gümbürtüyle bileğini ağzına götürdü ve dilinin bir hareketiyle delikleri kapattı. Alev alev yanan gözleri kadının boğazına kilitlenmişti.

Sera kollarını onun boynuna doladı, adam başını onun şahdamarına indirdi ve sadece onun için atan nabız noktasını yaladı.

Ve yakışıklı Breed savaçısı - ebedi aşkı - dişlerini damarına batırıp ilk yudumunu aldığıında, Seraphina gülümsedi.

Çünkü büyüye inansın ya da inanmasın, bu gece prensi, peri masalını ve sonsuza dek sürecek mutluluğu kollarında tutuyordu.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.